

e.W. Leadbeater

Chakraerne

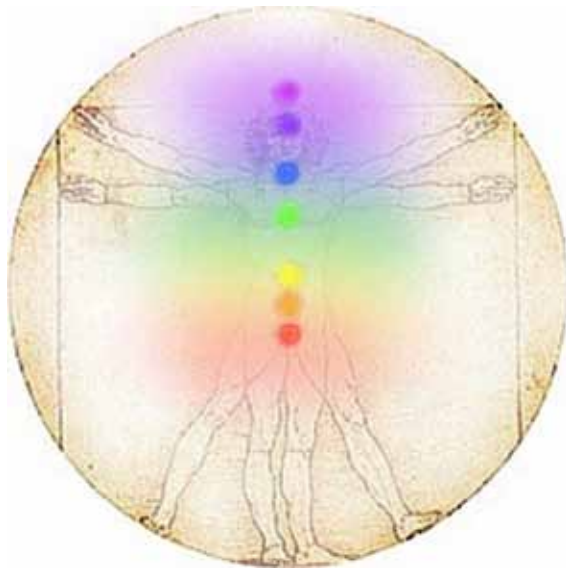

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk

CHAKRAERNE

C.W. Leadbeater

Chakraerne

C.W. LEADBEATER

EN AFHANDLING MED 10 FARVEBILLEDER

OVERSAT OG REDIGERET AF
THORA LUND MOLLERUP OG ERIK ANSVANG

FORORD TIL FØRSTE UDGAVE

Når et menneske begynder at udvikle sine sanser, og dermed begynder at kunne se lidt mere, end gennemsnitsmennesket ser, åbner der sig en ny og uhyre fascinerende verden, og noget af det første, der tiltrækker sig opmærksomheden, er chakraerne. Man ser nu sine medmennesker fra en ny synsvinkel og opdager meget, som tidligere var skjult, og man får derfor langt bedre muligheder end før for at forstå, værdsætte og - om hvis det er tiltrængt - at hjælpe dem. Deres tanker og følelser kommer klart til udtryk for det clairvoyante blik i farve og form, og deres udviklingstrin og helbredstilstand bliver åbenlyse realiteter og ikke blot noget, som man kun fornemmer. Chakraernes strålende farver og hurtige, konstante bevægelser fanger straks opmærksomheden, og man vil naturligvis gerne vide, hvad de er, og hvad de betyder. Hensigten med denne bog er at besvare disse spørgsmål og give dem, der endnu ikke har gjort noget forsøg på at udfolde deres iboende evner, en vis forestilling om i hvert fald denne lille del af det, som deres mere heldigt stillede medmennesker ser.

For straks fra begyndelsen at fjerne uundgåelige misforståelser må man gøre sig klart, at der ikke er noget mærkeligt eller unaturligt ved det syn, som gør det muligt for nogle mennesker at se mere end andre. Det drejer sig simpelthen om en udvidelse af evner, alle er fortrolige med, og for at tilegne sig dem må man gøre sig modtagelig for vibrationer, som er hurtigere end dem, de fysiske sanser normalt reagerer på. I løbet af evolutionen vil alle opnå disse evner, men nogle har gjort sig særlig anstrengelse for at udvikle dem før for den øvrige menneskehed, og det har kostet mange års hårdt arbejde - så hårdt, at kun de færreste vil være indstillet på at påtage sig opgaven.

Jeg ved, at der stadig er mange, der ikke følger med tiden, og derfor benægter eksistensen af disse evner. Der er hverken tid eller plads til at argumentere mod en så ufattelig uvidenhed. Jeg indskrænker mig derfor til at henvise interesserede til min bog *Clairvoyance* eller til mange bøger med tilsvarende emner af andre forfattere. Denne evne er en realitet, der er blevet bevist hundreder af gange, og ingen, som er i stand til at bedømme bevismaterialets værdi, kan længere være i tvivl.

Der har været skrevet meget om chakraerne, men hovedsageligt på sanskrit eller på nogle af de indiske sprog. Først for nylig er der udkommet noget om dem på engelsk. Omkring 1910 omtalte jeg selv chakraerne i *The Inner Life*, og siden da er Sir John Woodroffes fortræffelige værk, *The Serpent Power* udkommet, og andre indiske bøger er blevet oversat. De symbolske tegninger, som de indiske yogier bruger, er gengivet i *The Serpent Power*, men så vidt jeg ved, er de illustrationer, jeg har udgivet i denne bog, det første forsøg på at fremstille dem, som de ser ud for dem, som kan se dem. Jeg har faktisk først og fremmest skrevet denne bog for at kunne vise offentligheden denne række smukke tegninger, der er udført af min ven pastor Edward Warner, og jeg vil gerne give udtryk for min dybe taknemlighed for al den tid og ulejlighed, han har ofret på dem. Jeg vil også gerne sige tak til min utrættelige medarbejder, professor Ernest Wood, som har samlet og samordnet de værdifulde oplysninger om de indiske synspunkter i forbindelse med vores emne i 5. kapitel.

Da jeg er travlt optaget af andet arbejde, havde jeg kun tænkt mig at samle og genoptrykke de forskellige artikler, jeg for længe siden havde skrevet om emnet,

og bruge dem som tekst til illustrationerne, men da jeg læste dem igennem igen, var der visse spørgsmål, som trængte sig på, og ved hjælp af yderligere forskning erhvervede jeg endnu flere oplysninger, som er taget med. Jeg vil nævne et interessant forhold, nemlig at både den lille vitalitetskugle og kundalineringen blev set og katalogiseret som hyper-meta-*proto*-elementer af dr. Annie Besant allerede i 1895, men dengang udforskede vi dem ikke tilstrækkeligt til at opdage deres indbyrdes forhold og den vigtige rolle, de spiller i menneskelivets system.

C.W.L.

INDHOLDSFORTEGNELSE

FORORD TIL FØRSTE UDGAVE

1. kapitel

KRAFTCENTRENE

Ordets betydning.
Indledende forklaringer.
Den æteriske genpart.
Centrene.
Hvirvelstrømmenes form.
Illustrationerne.
Rodchakraet.
Miltchakraet.
Solar plexus chakraet.
Hjertechakraet.
Halschakraet.
Pandeckakraet.
Kronchakraet.
Andre redegørelser for centrene.

2. kapitel

KRÆFTERNE

Primær- eller livskraften.
Slangeilden.
De tre kanaler i rygsøjlen.
Kræfternes forening.
Det sympatiske system.
Centrene i rygsøjlen.
Vitaliteten.
Vitalitetskuglen.
Tilførslen af kugler.
Psyriske kræfter.

3. kapitel

ABSORBERINGEN AF VITALITETEN

Kuglen.
Den violette og blå stråle.
Den gule stråle.
Den grønne stråle.
Den rosenfarvede stråle.
Den orangefarvede og røde stråle.
De fem prana vayuer.
Vitalitet og helbred.
De tomme atomers skæbne.
Vitalitet og magnetisme.

4. kapitel

CHAKRAERNES UDVIKLING

De opvågnede centres funktioner.
De astrale centre.
Astrale sanser.
Vækkelsen af kundalini.
Vækkelsen af de æteriske chakraer.
Sporadisk clairvoyance.
Faren ved at vække slangeilden for tidligt.
Den spontane vækkelse af kundalini.
Personlig erfaring.
Det æteriske væv.
Virkningerne af alkohol og narkotika.
Virkningen af tobak.
Åbningen af dørene.

5. kapitel

LAYA YOGA

De hinduistiske bøger.
Den indiske liste over chakraerne.
Figureerne i chakraerne.
Hjertechakraet.
Kronbladene og bogstaverne.
Mandalaerne.
Yantraerne.
Dyrene.
Guddommene.
Meditation over legemet.
Knuderne.
Den sekundære hjertelotus.
Virkningen af meditation i hjertet.
Kundalini.
Vækkelsen af kundalini.
Kundalinis opstigning.
Kundalinis mål.
Slutning.

NAVNE- OG SAGREGISTER

LISTE OVER ILLUSTRATIONER

PLANCHER

1. Rodchakraet
2. Miltchakraet
3. Solar plexus chakraet
4. Hjertechakraet
5. Halschakraet
6. Pandeckakraet
7. Chakraerne ifølge Gichtel
8. Vitalitetsstrømmene
9. Chakraerne og nervesystemet
10. Kronchakraet

FIGURER

1. Et menneske omgivet af chakraer
2. Fremstillinger af kronchakraet
3. De tre udstrømninger
4. Kanalerne i rygsøjlen
5. Kræfternes former
6. Kræfternes kombinerede form
7. Det endelige fysiske atom
8. Hypofysen og koglekirtlen
9. Et hinduisk diagram over hjertechakraet

TAVLER

- I. Chakraerne
- II. Chakraer og plexus
- III. Prana og principperne
- IV. De fem prana-vayuer
- V. Lotuskronbladernes farver
- VI. Sanskrit-alfabetet
- VII. Elementernes symbolske former

1. kapitel

KRAFTCENTRENE

ORDETS BETYDNING

Ordet *chakra* er sanskrit og betyder *hjul*. Det bruges også i forskellige underordnede, afledte og symbolske betydninger ligesom det tilsvarende ord i andre sprog. Man taler om skæbnens hjul, og buddhisterne taler om livets og dødens hjul, der beskrives i den første store prædiken, hvori herren Buddha gav sin lære under betegnelsen *dharmachakkapavattana sutta* - en betegnelse, som professor Rhys Davids poetisk oversætter sådan: *"At sætte sandhedens og retskaffenhedens verdensriges kongelige vognhjul i bevægelse"*. (Chakka er det paliord, der svarer til sanskrit-udtrykket Chakka). Det er netop ånden i den betydning, som den hengivne tilhænger af Buddha lægger i udtrykket, selv om ordene rent bogstaveligt betyder *"omdrejningen af lovens hjul"*. Her beskæftiger vi os med den særlige betydning af ordet *chakra*, der er betegnelse for en række hjullignende hvirvelstrømme, der befinder sig på overfladen af menneskets æteriske legeme.

INDLEDENDE FORKLARINGER

Da denne e-bog sandsynligvis vil komme i hænderne på mennesker, der ikke er fortrolige med den esoteriske terminologi, vil det være passende at indskyde nogle indledende ord til forklaring.

I almindelig samtale taler et menneske nogle gange om sin sjæl og ofte på en måde, der medfører, at det fysiske legeme opfattes som det virkelige menneske, og det, man kalder sjælen, er noget, der tilhører det fysiske legeme eller er en slags vedhæng til det - en slags ballon, der svæver over mennesket og er knyttet til det på en eller anden måde, som man ikke er klar over. Det er et tåget, unøjagtigt og vildledende udsagn, som er i direkte modstrid med sandheden. Mennesket *er* en sjæl og *har* et legeme eller rettere *flere* legemer, for udover det fysiske legeme, som anvendes til handling i den lavere verden, har det andre, der ikke er synlige for det almindelige blik, og i hvilke mennesket fungerer i følelsens og tankens verdener. Dem beskæftiger vi os dog ikke med her.

I løbet af det sidste århundrede er der gjort enorme fremskridt med hensyn til vores viden om selv de mindste detaljer af det fysiske legeme. Medicinske studerende er nu fortrolige med legemets yderst komplicerede struktur og har i det mindste en generel forestilling om, hvordan denne utroligt udviklede organisme fungerer.

Oversætternes vigtige bemærkning

Af uforklarlige grunde har C.W. Leadbeater vist og beskrevet miltchakraet som et primært chakra, selv om det ifølge den moderne åndsvidenskab er et sekundært chakra, der dog ligger tæt på det primære chakra, og derfor let kan forveksles med det. Det primære chakra kaldes sakralchakraet. På sanskrit hedder det *svadhisthana*, som også er yogalærens betegnelse for det 2. og næstnederste chakra (den 6-bladede lotus), der befinder sig bag skambenet i rygsøjlen. Miltchakraet har ligeledes

6 blade, og dermed kan det nemt forveksles med sakralchakraet. Sakralchakraets funktion er knyttet til kønsdriften - det reproduktive liv og begærlivet. Det forbinder mennesket med astralplanet. Når et menneske overvejende lever gennem sine begær og besiddelser - eksempelvis ved konstant at ville erobre det modsatte køn eller anskaffe fysiske ejendele - ved man, at sakralchakraet (svadhisthana) dominerer.

DEN ÆTERISKE GENPART

Forskerne har naturligvis været nødt til at begrænse opmærksomheden til den del af mennesket, der er tæt nok til at kunne iagttages ved hjælp af det fysiske øje, og de fleste sandsynligvis intet om eksistensen af den stoftype, der er usynlig, selv om den faktisk er fysisk, og som man i åndsvidenskaben betegner som den æteriske. Denne usynlige del af det fysiske legeme er af stor betydning, for den vitalitet, der holder legemet i live, strømmer gennem dette legeme. Hvis det ikke fungerede som forbindelsesled til tanke- og følelsesvibrationer fra det astrale til det tættere synlige, fysiske stof, kunne sjælen ikke bruge hjernecellerne. Det æteriske stof er synligt for den clairvoyante som en svagt lysende gråviolet tågemasse, der gennemtrænger det fysiske legeme og strækker sig en lille smule udenfor huden.

I løbet af det fysiske liv er det fysiske legeme under konstant forandring, og for at kunne leve må det hele tiden have forsyninger fra tre forskellige kilder. Det må have føde, som det kan fordøje, luft til åndedrættet og tre former for vitalitet, som det kan optage i sig. Denne vitalitet er i sit inderste væsen en kraft, men når den iklæder sig stof, viser den sig som et meget forfinet kemisk element. Vitaliteten eksisterer på alle planer, men her er det kun med dens manifestation i den fysiske verden, der udforskes.

For at forstå alt dette er det nødvendigt at vide noget om karakteren og konstruktionen af legemets æteriske del. Jeg har for mange år siden skrevet om dette emne i forskellige bøger, og oberst A.E. Powell har samlet alle de informationer, som til dato (1925) er blevet offentliggjort, og udgivet dem i en bog med titlen *DEN ÆTERISKE DUBLET*.

CENTRENE

Chakraerne eller kraftcentre er forbindelsespunkter, hvor der strømmer energi fra et af menneskets legemer til et andet. Enhver, der blot er en smule clairvoyant, kan iagttage chakraerne i æterlegemet, hvor de ses som tallerkenlignende fordybninger eller hvirvelstrømme på legemets overflade. Når de er helt uudviklede, viser de sig som små cirkler, der har en diameter på under en centimeter, og som skinner med en mat glød hos gennemsnitsmennesket, men når de er blevet vækket og belivet, bliver de til flammende, lysende hvirvelstrømme, der er langt større, og som ligner små sole. De omtales af og til, som om de svarer til visse fysiske organer, men de ligger i virkeligheden i overfladen af æterlegemet, som strækker sig lidt udenfor det fysiske legemes overflade. Hvis man forestiller sig, at man ser ned i en klokkelignende blomst, får man en forestilling om et chakras udseende i almindelighed. Stilken på hvert chakra udgår fra et punkt i rygsøjlen, så hvis man iagttager dem fra en anden vinkel, vil man se rygsøjlen som en hovedstamme (se planche 9), hvorfra der fordelt langs rygsøjlen udgår klokkeformede blomster, der åbner sig på overfladen af æterlegemet.

I fig. 1 kan man se de syv primære centre, som vi her beskæftiger os med. I tavle 1 er både deres sanskritnavne og de tilsvarende danske udtryk anført.

Alle disse hjul er i konstant rotation, og hele tiden strømmer der en kraft fra den højere eller indre verden ind i det enkelte chakras nav eller "åbne mund" - en kraft, som er en manifestation af den livsstrøm, der udgår fra Sollogos' andet aspekt, og som kaldes primærkraften. Denne kraft er syvfoldig i sin natur, og den er i funktion i disse syv centre, selv om der som regel er en af dem, der har overvægten i hvert enkelt tilfælde. Uden denne tilstrømning af energi ville det fysiske legeme ikke eksistere. Derfor er centrene i virksomhed hos alle, men deres bevægelser er forholdsvis langsomme hos det uudviklede menneske og danner kun den hvirvelstrøm, der er nødvendig for kraften, og ikke mere. Hos et mere udviklet menneske kan chakraerne gløde og pulsere af levende lys, og det medfører, at der passerer et væsentligt større kvantum energi igennem dem. Det resulterer i, at det pågældende menneske har flere evner og muligheder til sin rådighed.

HVIRVELSTRØMMENES FORM

Denne guddommelige energi, der strømmer ind i hvert center udefra, fremkalder (og dermed menes i overfladen af den æteriske genpart) sekundære kræfter i bølgeformet cirkelbevægelse vinkelret på sig selv, ligesom en stangmagnet, der bliver indsat i et induktionsapparat, fremkalder en elektrisk strøm, som løber omkring spolen vinkelret på magnetens akse eller retning.

DANSK BETEGNELSE	SANSKRIT BETEGNELSE	CHAKRAETS PLACERING
Rodchakra	Muladhara	Ved roden af rygsøjlen
Miltchakra (Sakralchakra)	*) (Svadhithana)	Over milten (Ved skambenet)
Solar plexus chakra	Manipura	Ved navlen over solar plexus
Hjertechakra	Anahata	Over hjertet
Halschakra	Vishuddha	På halsens forside
Pandechakra	Ajna	Mellem øjenbrynene
Kronchakra	Sahasrara	På issen

*) Miltchakraet er ikke angivet i indiske bøger og i den moderne åndsvidenskab. Miltchakraets plads indtages af et center, der kaldes svadhithana, og som ligger i nærheden af kønsorganerne og som har det samme antal kronblade. Det betragtes som en ulykke, hvis dette center blev vækket, da der er alvorlig fare forbundet hermed. I den egyptiske udviklingsplan tog man omhyggelige forholdsregler for at hindre, at det blev vækket. (Se *The Hidden Life In Freemasonry*).

Tavle I

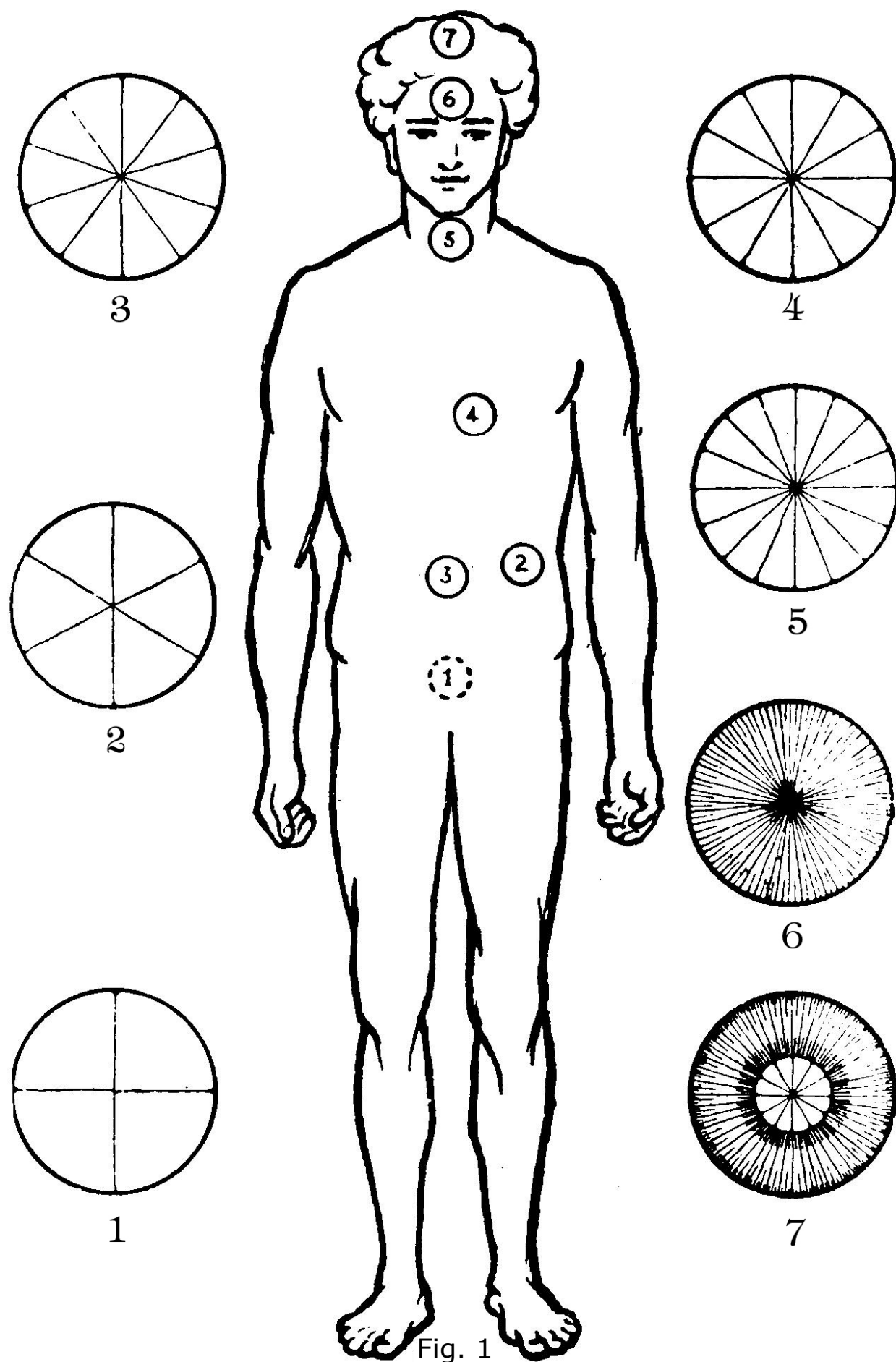

Fig. 1

Når selve primærkraften løber ind i hvirvelstrømmen, stråler den vinkelret ud fra den igen, men i rette linjer, som om hvirvelstrømmens midtpunkt var navet i et hjul og primærkraftens udstrålinger var egerne. Ved hjælp af disse "eger" ser det ud til, at kraften knytter astrallegemet og det æteriske legeme sammen som med kroge. Antallet af eger er forskelligt i de forskellige kraftcentre, og de skaber det antal bølger eller kronblade, der findes i det enkelte chakra. Det er årsagen til, at centrene ofte er blevet poetisk skildret som blomsterlignende i orientalske bøger.

De sekundære kræfter, der strømmer rundt i den tallerkenformede fordybning, har hver især en karakteristisk bølgelængde, og de har desuden et lys med en bestemt farve. Hvirvelstrømmens bølge bevæger sig imidlertid ikke i en lige linje ligesom lyset, men i forholdsvis store bølger af forskellig størrelse, og hver enkelt bølge består desuden af en mangfoldighed af mindre bølger indeni den. Antallet af bølger bestemmes af antallet af eger i hjulet, og den sekundære kraft krydser primærkraftens udadgående strømme over og under disse på samme måde, som man ville flette en kurv omkring egerne på et hjul. Bølgelængderne er ekstremt små, og der er sandsynligvis i tusindvis af dem indenfor en enkelt af de større bølger. Energierne farer rundt i hvirvelstrømmen og skaber svingninger af forskellig størrelse, der derfor skærer hinanden som i et fletværk - den nævnte blomsterlignende form. Den har måske endnu større lighed med visse flade skåle eller glasvaser, der spiller i regnbuens farver. Bølgerne eller kronbladene har denne glitrende effekt, der minder om glansen i påfuglefjer eller perlemor, men som det kan ses på vores illustrationer, har de hver især deres egen fremherskende farve. Dette sølvskinnende, perlemorsagtige udseende bliver i sanskritværker sammenlignet med månestrålens lysspil i vand.

ILLUSTRATIONERNE

Illustrationerne viser chakraerne, som de ser ud, når de iagttages clairvoyant af et nogenlunde udviklet og intelligent menneske, som til en vis grad har bragt evnerne under kontrol. Farverne i illustrationerne er naturligvis ikke tilstrækkeligt lysende, for det er fysiske farver ikke. Men tegningerne giver i det mindste en vis forestilling om disse skinnende hjuls virkelige udseende. Som sagt må man gøre sig klart, at centrene varierer i størrelse og glans hos forskellige mennesker, og at nogle af dem oven i købet kan være mere udviklede end andre hos det samme menneske. De er stort set tegnet i naturlig størrelse bortset fra kroncentret - eller sahasrara, som det har været nødvendigt at forstørre for at vise chakraets utroligt mange detaljer. Når det drejer sig om et menneske, der har særligt positive egenskaber, som kommer til udtryk gennem et bestemt center, vil centret ikke blot blive stærkt forstørret, men også være usædvanligt strålende. Et godt eksempel er H.P. Blavatskys billede af Stainton Moses aura. Det opbevares nu i et skab i Det Teosofiske Samfunds arkiver i Adyar, og i *Old Diary Leaves* af oberst Henry Steel Olcott findes der en meget mangelfuld gengivelse af det i bind I på p. 364.

Disse chakraer opdeles helt naturligt i tre grupper - de lavere, de mellemste og de højere. Man kunne kalde dem henholdsvis de fysiologiske, de personlige og de åndelige.

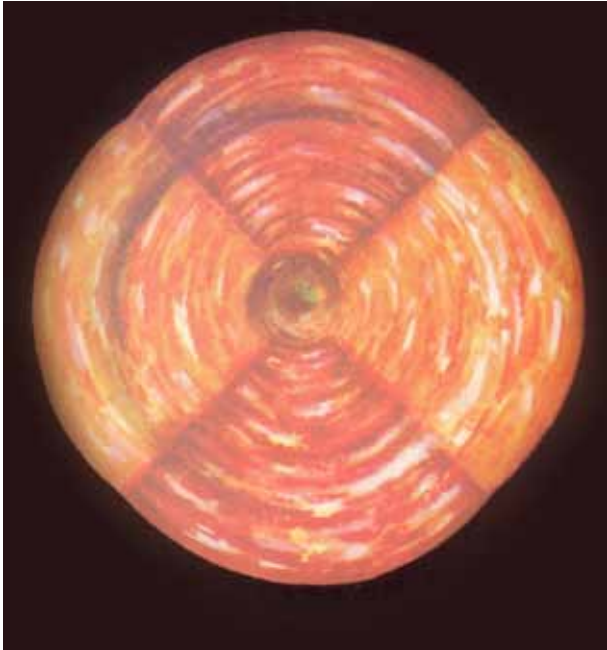
Det første og det andet chakra, der kun har få eger eller kronblade, står navnlig i forbindelse med indstrømningen af to kræfter, som kommer ind i det fysiske legeme,

nemlig Jordens slangeild og Solens vitalitet. De mellemste centre - det tredje, det fjerde og det femte - har med de kræfter at gøre, som strømmer ind i menneskets personlighed - fra henholdsvis den lavere og den højere del af astralplanet, for det tredje og det fjerde centers vedkommende og fra den lavere del af mentalplanet for det femtes vedkommende. Alle centrene ser ud til at belive bestemte nervecentre i legemet. Det sjette og det syvende center skiller sig ud fra de øvrige, idet de er forbundet med henholdsvis hypofysen og pinealkirtlen (koglekirtlen eller glandula pinealis). De aktiveres først, når den åndelige udvikling har nået et vist niveau.

En teori går ud på, at de enkelte kronblade i kraftcentre repræsenterer moralske egenskaber, og at udviklingen af de enkelte egenskaber aktiverer det pågældende center. I *Dhyanabindu uphanishad* sættes hjertechakraets kronblade i forbindelse med religiøsitet, dovenskab, vrede, barmhjertighed og lignende egenskaber. Jeg har endnu ikke iagttaget forhold, som klart bekræfter teorien, og det er vanskeligt at se, hvordan det egentlig kan lade sig gøre, for udseendet skyldes bestemte let genkendelige kræfter, og det enkelte centers kronblade er enten aktive eller inaktive, afhængig af om disse kræfter er vækket eller ej - og deres udfoldelse ser ikke ud til at stå i mere direkte forbindelse med et menneskes moral end udviklingen af overarmens muskel. Jeg har i hvert fald truffet mennesker med nogle af centrene i fuld virksomhed, selvom deres moralske udvikling var alt andet end høj, og hos andre har centrene stort set ikke været aktive, selvom de gav udtryk for høj spiritualitet og ædel moral. Det tyder derfor ikke på, at der nødvendigvis er en forbindelse mellem de to udviklingslinjer.

Man har dog iagttaget bestemte forhold, der kan ligge bag denne lidt ejendommelige teori. Selv om ligheden med kronblade skyldes de samme kræfter, der strømmer rundt og rundt i centret, snart over, snart under de forskellige eger, har disse eger forskellig karakter, fordi den kraft, der strømmer ind, opdeles i sine komponenter eller egenskaber, og hver ege udstråler derfor sin egen specialiserede indflydelse, selv om variationerne ikke er store. Når den sekundære kraft passerer hver ege, bliver den til en vis grad modificeret af dens indflydelse, og dens farve ændrer sig derfor en lille smule. Nogle af farvetonerne kan være udtryk for en form af kraften, som fremmer udviklingen af en eller anden moralsk egenskab, og når den styrkes, bliver den tilsvarende vibration mere udtalt. Nuancens større eller mindre dybde og klarhed kan opfattes som tegn på mere eller mindre af denne egenskab hos det pågældende menneske.

RODCHAKRAET

Det første center - rodcentret - befinder sig ved roden af rygsøjlen (ved mellemkødet et stykke oppe i kroppen mellem kønsdelen og anus). Det har en primær kraft, der stråler ud i fire eger, og bølgerne er derfor organiseret på en måde, at det giver indtryk af, at det er opdelt i kvadranter, der skiftevis er røde og orange og med hulrum imellem. Det giver centret et udseende, der minder om et kors, og derfor bruges korset ofte som symbol for dette center. Nogle gange ses det som et flammende kors, og det er da også her, slangeilden har sit udspring. Når rodchakraet fungerer nogenlunde kraftigt, er farven ildrød og orange. Farverne svarer til den type vitalitet, der strømmer ned til det fra miltcentret. Det bør bemærkes, at der for hvert enkelt chakra ses en tilsvarende

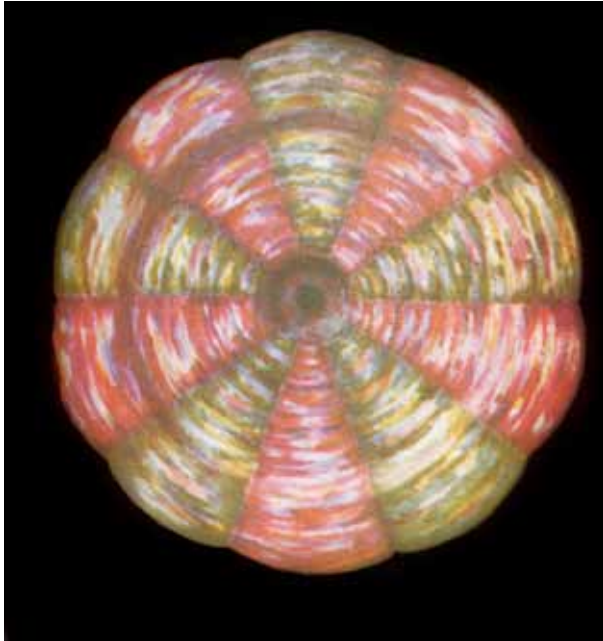
overensstemmelse mellem farven og vitalitetstypen.

MILTCHAKRAET

Det andet center, der, som navnet antyder, ligger ved milten, har til opgave at specialisere, opdele og kanalisere den vitalitet, der strømmer fra Solen til legemet. Vitaliteten strømmer derefter ud fra centret i seks horisontale strømme, mens den syvende af strømmene suges ind i hjulets nav. Miltcentret har således seks kronblade eller bølger, der alle har forskellige farver. Det er meget strålende, glødende og minder om en sol. Hver af hjulets seks dele er primært kendetegnet af den farve, der er karakteristisk for livskraftens enkelte strømme - rød, orange, gul, grøn, blå og violet. (Se oversætternes vigtige bemærkning vedrørende miltcentret og sakralcentret tidligere i teksten).

SOLAR PLEXUS CHAKRAET

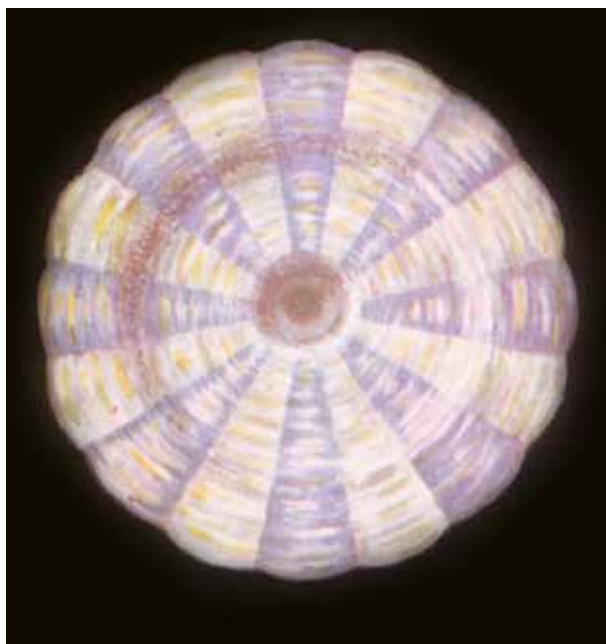
Det tredje center, solar plexus centret, ligger ved navlen eller i solar plexus-området. Det modtager en primær kraft med ti udstrålinger, og vibrationerne deler sig derfor i ti bølger eller kronblade. Centret står i meget nær forbindelse med forskellige følelser og sindsbevægelser. Den dominerende farve er en ejendommelig cocktail af flere røde nuancer, blandet med en hel del grønt. Områderne er på skift især røde og grønne.

HJERTECHAKRAET

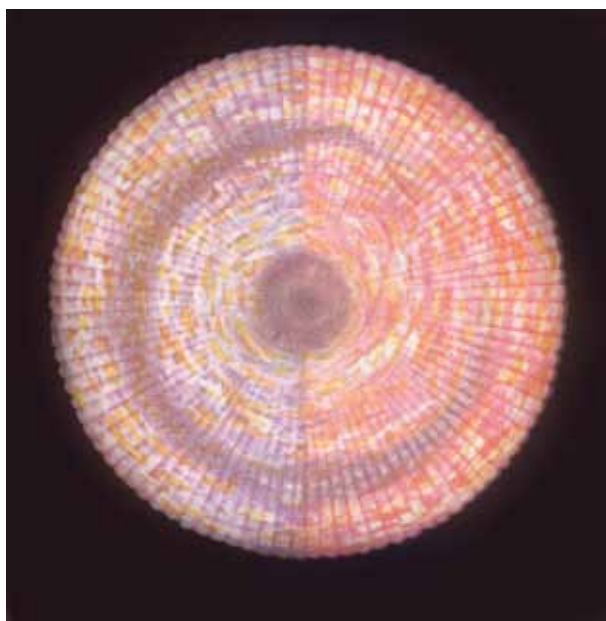
Det fjerde center, hjertecentret, ligger ved hjertet og har en glødende gylden farve. Hver af dets kvadranter er delt i tre afdelinger, og centrets primære kraft danner dermed tolv bølger og tolv eger.

HALSCHAKRAET

Det femte center, halscentret, der ligger ved struben, har seksten eger. Det har derfor seksten tydeligt markerede afdelinger. Der er en hel del blå i centret, men helhedsindtrykket er sølvskinnende og lysende på en måde, der leder tanken hen på måneskin på en kruset vandoverflade. De dominerende farver i centrets forskellige afdelinger er skiftevis blå og grøn.

PANDECHAKRAET

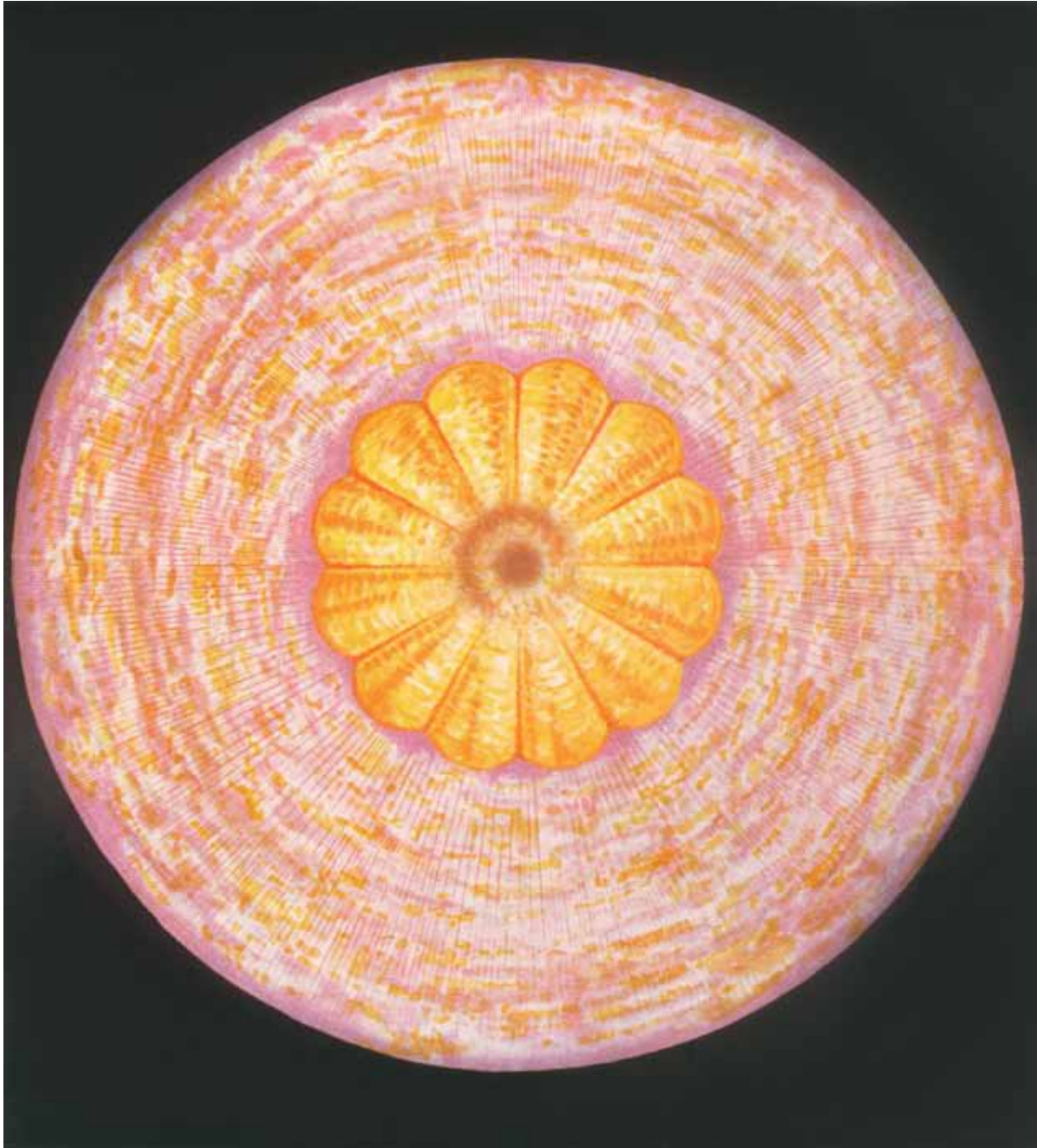

Det sjette center, pandecentret, der befinder sig mellem øjenbrynene, ser ud, som om det var delt i to halvdele. Den ene halvdel er hovedsageligt rosa, dog iblandet en hel del gult, og den dominerende farve i den anden halvdel er en slags purpurblå - igen helt i overensstemmelse med farverne på de specielle vitalitetstyper, der beliver centret. Muligvis er det årsagen til, at man i indiske lærebøger kan læse, at dette center kun har to kronblade, men hvis man tæller de bølger, der er af samme type som dem, man ser i de øvrige centre, opdager man, at halvdelene er opdelt i otteogfyrre afsnit. Dermed bliver der seksoghalvfems i alt, fordi centrets primære kraft har dette antal udstrålinger.

Dette pludselige spring fra seksten til seksoghalvfems eger og den endnu mere overraskende ændring fra seksoghalvfems til ni hundrede og tooghalvfjerds mellem dette chakra og det næste viser, at der nu er tale om centre af en helt anden orden end dem, der hidtil er omtalt. Man kender endnu ikke alle de faktorer, der bestemmer antallet af eger i et chakra, men det er allerede indlysende, at de repræsenterer nuanceringer i den primære kraft. Der må udføres i hundredvis af iagttagelser og sammenligninger, som må laves, gentages og bevises igen og igen, før det er muligt at sige ret meget mere om dette forhold. Men allerede nu kan man fastslå,

at selv om personlighedens behov kan dækkes af et begrænset antal krafttyper, så møder man en sammensathed og en mangfoldighed i de højere og mere varige menneskelige principper, som kræver langt flere modifikationer for at energien kan komme til udtryk.

KRONCHAKRAET

Det syvende center, kroncentret, befinder sig på toppen af hovedet eller issen. Når dette center er opvækket og i fuld aktivitet, er det det mest strålende af dem alle. Det har et væld af ubeskrivelige kromatiske virkninger og vibrerer med en næsten ufattelig hastighed. (Ordet kromatisk kommer egentlig af chroma, der på græsk betyder farve. Den kromatiske skala omfatter tolv halvtone-trin inden for en

oktav). Kroncentret ser ud til at rumme alverdens prismeagtige nuancer, men den dominerende farve er i det store og hele violet. I indiske lærebøger oplyses det, at centret har tusinde kronblade, og det er faktisk tæt på sandheden, for antallet af den primære krafts bølger i centrets ydre cirkel er 960. Disse mange linjer er nøjagtigt vist i planchen med kronchakraet, selv om det næsten er umuligt at udføre dem, sådan at de ses som adskilte kronblade. Kroncentret har desuden endnu en ejendommelighed, som ikke ses i de andre chakraer, nemlig en slags subsidær, central skinnende hvid strømhvirvel med en gylden glød i midten - en underordnet aktivitet, der har tolv separate bølger.

Kroncentret er som regel det sidste, der opvækkes. I begyndelsen har det samme størrelse som de øvrige centre, men efterhånden som mennesket gør åndelige fremskridt, vokser det langsomt i størrelse, indtil det dækker stort set hele issen. Der er også en anden speciel ting i forbindelse med centrets udvikling. I begyndelsen ses det som en fordybning i æterlegemet ligesom alle de andre centre, men når mennesket erkender, at det reelt er en fyrste, der hersker over det guddommelige lys og rundhåndet kan dele ud af sin rigdom til alle andre, vender chakraet så at sige indersiden udad. Det fungerer nu ikke længere som en kanal for indstrømmende kraft, men som et udstrålende center. Det er ikke længere en fordybning, men en udvidelse, der hvælver sig over hovedet som en kuppel - en ægte ophøjelsens krone.

Østerlandske billeder og statuer af guder og af højt indviede viser denne udvidelse. I figur 2 ses udvidelsen på hovedet af herren Buddha på en statue i Borobudur på Java. Det er den traditionelle måde at vise det på, og denne version findes på hovedet af tusindvis af billeder af herren Buddha overalt i Østen. I mange tilfælde ser man, at sahasrara-chakraets to trin er vist - først den større hvælving med 960 kronblade, og derefter den mindre med 12, som udspringer af den. Hovedet til højre forestiller Brahma fra Hokké-do i Todai-ji i Nara i Japan fra år 749, og man ser, at statuens hovedbeklædning er formet som dette chakra, dog i en noget anden form end i førstnævnte tilfælde, idet der en krone af flammer udspringer fra det.

Fig. 2

Det samme ses i kristen symbolik. Her ses den i de fireogtyve ældste kroner, som konstant kastes for Guds trone. Hos det højt udviklede menneske udstråler der en glans og pragt fra dette kronchakra, som danner en virkelig krone, og passagen i Bibelen symboliserer, at alt, hvad et menneske opnår, al den positive karma, det skaber, og al den overjordiske åndelige kraft, det udvikler, kaster det alt sammen altid for fødderne af Logos og til gavn for Hans arbejde. Dette menneske kan derfor igen og igen kaste sin gyldne krone, for den bliver konstant reproduceret, fordi kraften vælder op fra menneskets indre.

ANDRE BESKRIVELSER AF CENTRENE

I sanskrit-litteraturen - i de mindre Upanishader, i Puranaerne og i tantriske værker - finder man ofte beskrivelser af disse syv kraftcentre. De benyttes stadig af adskillige indiske yogier. En ven af mig, som har kendskab til Indiens indre liv, påstår, at han kender en bestemt lære i dette land. I denne lære bruger man i udstrakt grad chakraerne, og læren har ca. 16.000 elever spredt over et stort område. Man kan få mange interessante oplysninger om emnet fra hinduistiske kilder, og i et senere kapitel giver vi et resumé med kommentarer.

Det afslører sig desuden, at europæiske mystikere har haft kendskab til chakraerne. Det fremgår af en bog med titlen *Theosophia Practica*, forfattet af den kendte tyske mystiker, Johann Georg Gichtel, der var elev af Jacob Böhme, og som sandsynligvis var medlem af rosenkreuzerne. Planche 7 (næste side) stammer fra Gichtels bog. Den udkom første gang i 1696, selv om det i udgaven fra 1736 oplyses, at de billeder, som bogen stort set er en beskrivelse af, først blev udgivet ca. 10 år efter forfatterens død i 1710. Bogen må ikke forveksles med en samling af Gichtels korrespondance, der er udgivet med samme titel, *Theosophia Practica*. Gichtels bog består ikke af breve, men af seks kapitler, der omhandler den mystiske opstandelse, der er en vigtig del af rosenkreuzernes lære.

Planche 7 er en kopi fra den franske oversættelse af *Theosophia Practica*, der blev udgivet i 1897 af Bibliotheque Chacornac, Paris, i Bibliotheque Rosicrucienne (nr.4).

Gichtel, der var født i Regensburg i Bayern i 1638, studerede teologi og jura og havde en sagførerpraksis. Senere, da han blev bevidst om den indre, åndelige verden, opgav han alle materialistiske interesser og stiftede en mystisk kristen organisation. Da han var modstander af sin tids uvidende ortodoksi, blev han udsat for had, som han forsvarede sig imod, og det resulterede i, at han blev landsforvist ca. 1670, og hans ejendom blev konfiskeret. Til sidst fandt han tilflugt i Holland, hvor han levede de sidste fyrre år af sit liv.

Han anså tydeligvis tegningerne i *Theosophia Practica* for at være hemmelige, og i en årrække har de tilsyneladende kun været kendt i en lille gruppe af disciple. Han siger, at tegningerne var resultatet af indre oplysning, og dermed menes sandsynligvis det, vi i dag kalder clairvoyante evner. På bogens titelblad siger han, at den er - "en kort beskrivelse af menneskets tre verdener og tre principper kreeret i klare billeder, der viser, hvordan og hvor de har deres respektive centre i det indre menneske, og det er i overensstemmelse med det, forfatteren har fundet i sig selv under guddommelig kontemplation og har følt, erfaret og opfattet".

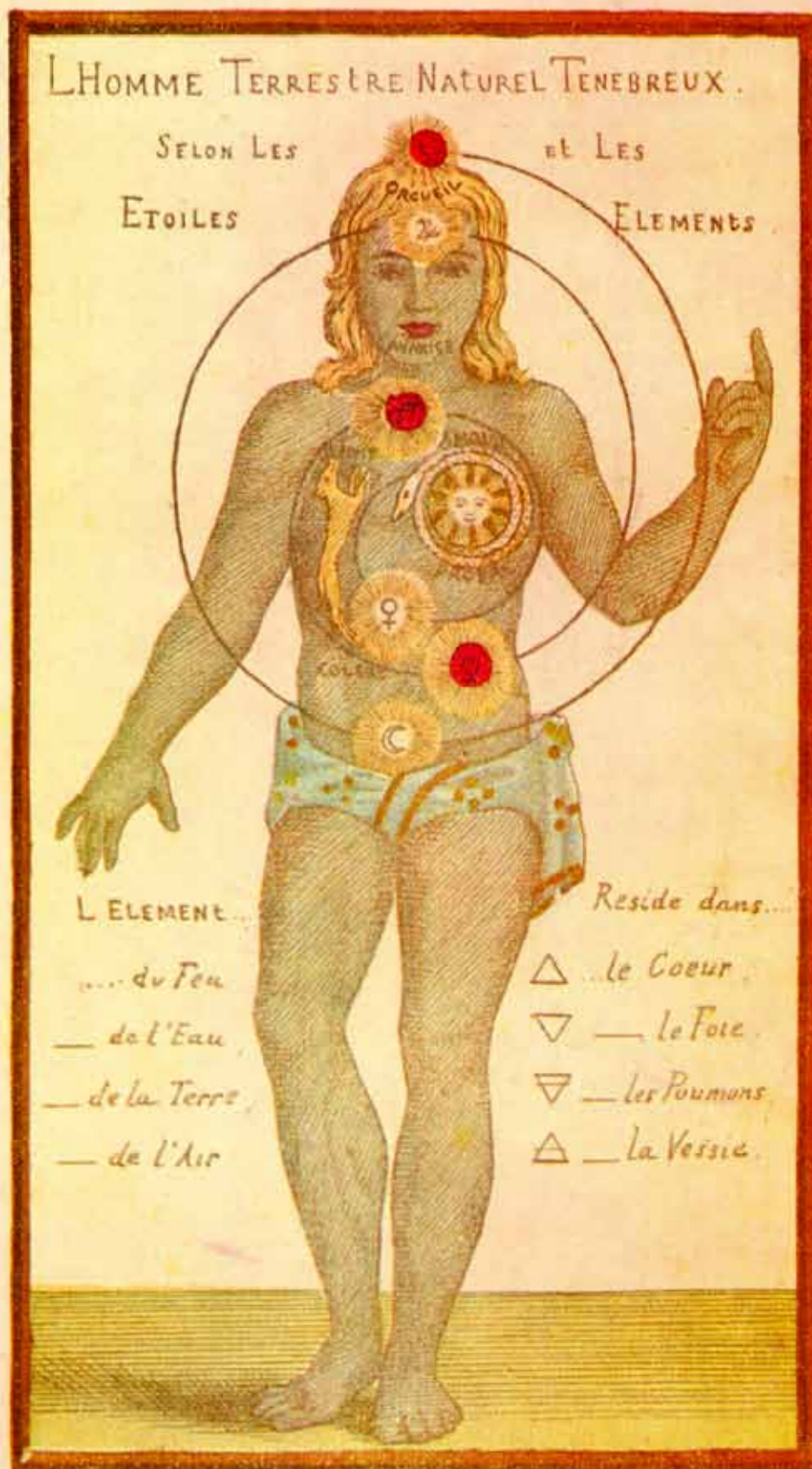

Planche 7

I lighed med de fleste af sin tids mystikere mangler Gichtel imidlertid den præcision, der burde kendetegne ægte åndsvidenskab og esoterisme. I sin beskrivelse af tegningerne kaster han sig ud i omstændelige, men ofte ret interessante betragtninger over det åndelige livs vanskeligheder og problemer. Som en redegørelse for illustrationerne er bogen ikke en succes. Muligvis har han været bange for at sige for meget, eller det kan tænkes, at han har ønsket at opmuntre læserne til at opøve evnen til selv at se det, han beskrev. Det er sandsynligt, at han i kraft af sin ægte åndelige livsførelse har udviklet sin clairvoyance til et niveau, der var tilstrækkeligt til at se chakraerne, men at han ikke forstod deres egentlige natur og funktion. Under sine forsøg på at forklare, hvad de betød, har han i stedet forbundet dem med den symbolik, der blev brugt i den mystiske åndsretning, han tilhørte.

Det er derfor indlysende, at han beskæftigede sig med det naturlige materialistiske menneske, som befinder sig i en tilstand af åndelig formørkelse. Han er derfor muligvis undskyldt, når han ser lidt pessimistisk på menneskets chakraer. Om første og andet chakra har han ingen kommentarer, idet han muligvis har indset, at de primært står i forbindelse med fysiologiske processer, men han giver udtryk for, at solar plexus er vredens tilholdssted, hvad det faktisk også er. Han opfatter hjertecentret som fyldt af egoisme og halscentret af misundelse og grådighed, og de højere centre i hovedet udstråler ikke andet end stolthed.

Han sætter desuden planeter i forbindelse med chakraerne. Han forbinder Månen med rodcentret, Merkur med miltcentret, Venus med solar plexus-centret, Solen med hjertecentret - på trods af man bør bemærke, at der slynger sig en slange omkring det - Mars til halscentret, Jupiter til pandecentret og Saturn til kroncentret. Han siger videre, at ildelementet hører til i hjertet, vandelementet i leveren, jordelementet i lungerne og luftelementet i blæren.

Det er interessant, at han tegner en spiral, der udgår fra slangen, som snor sig omkring hjertet, og passerer igennem samtlige centre - ét efter ét - men tilsyneladende er der ikke en klar begrundelse for den rækkefølge, i hvilken denne linje berører dem. Og der er ikke nogen forklaring på den løbende hund, så man kan fortolke symbolikken, som vi vil.

En illustration længere fremme i bogen forestiller mennesket, der er forvandlet ved Kristus, som har knust slangen - men han har erstattet Solen med det hellige hjerte, som drypper afskyeligt af blod.

Vi er imidlertid ikke i forfatterens fortolkninger af billedet, for det viser utvivlsomt, at i hvert fald nogle af det 17. århundredes mystikere kendte de syv centre og deres placering i menneskelegemet.

Man finder endvidere bevis på de gamle kulturers kendskab til disse kraftcentre i frimureriets ritualer, der i hovedtræk er arvet fra en fjern fortid. Templer og grave viser, at disse hovedtræk var kendt og anvendt i det gamle Egypten, og de er samvittighedsfuldt overleveret til nutiden. Denne viden findes i frimurnes hemmeligheder, og ved at gøre brug af dem stimulerer de faktisk nogle af disse centre i deres arbejde, selv om de som regel kun ved lidt eller intet om, hvad der foregår uden for rammerne af den normale synsevne. Her er det selvsagt umuligt at komme ind på forklaringer, men i *The Hidden Life In Freemasonry* har jeg uddybet så meget af dette emne, som det er tilladt.

2. kapitel

KRÆFTERNE

PRIMÆR- ELLER LIVSKRÆFTER

Guddommen udsender forskellige energiformer. Der kan være hundredvis af energier, som vi ikke har noget kendskab til, men man har jagttaget nogle få af dem. På ethvert af de planer, som de studerende hidtil har nået, manifesterer hver af disse energiformer sig på en måde, der er i overensstemmelse med det pågældende plan, men her vil vi beskæftige os med dem, som de viser sig i den fysiske verden. En af energiformerne giver sig til kende som elektricitet, en anden som slangeild (kundalini), en tredje som vitalitet og en fjerde som livskraft, og som vi snart skal se, er livskraft noget helt andet end vitalitet.

Der kræves tålmodighed og langvarigt arbejde af den studerende, der vil følge disse kræfter tilbage til deres kilde og sætte dem i relation til hinanden. På det tidspunkt, da jeg i bogen *The Hidden Side of Things* samlede svarene på de spørgsmål, som i tidligere år var blevet stillet under møderne i Adyar, vidste jeg, hvordan livskraften, kundalini og vitaliteten kommer til udtryk på det fysiske plan, men jeg vidste ikke noget om deres forhold til de tre udstrømninger, og jeg beskrev dem derfor som noget helt andet end disse og uden forbindelse med dem. Senere undersøgelser har gjort det muligt for mig at lukke hullet, og jeg er glad for, at jeg nu får lejlighed til at korrigere den fejlagtige fremstilling, jeg dengang gav.

Der er tre hovedkræfter, som strømmer gennem chakraerne, og de repræsenterende Logos' tre aspekter. Den energi, der strømmer ind i chakraets klokkeformede åbning og skaber en sekundær, cirkelformig kraft i sig selv, er et af udtrykkene for det andet aspekt af Logos' virksomhed - den livsstrøm, som Logos sender ud i det stof, der allerede er vitaliseret af det tredje aspekt af Logos i den første udstrømning. Det er det, der symboliseres, når der i den kristne lære siges, at Kristus inkarneres - det vil sige antager form fra - Helligånden og Jomfru Maria.

Den anden udstrømning har ikke blot for længst delt sig i næsten utallige underafdelinger, men også differentieret sig - det ser den i hvert fald ud til at have gjort. I virkeligheden er det næsten sikkert, at når vi ser den i virksomhed, ser vi den gennem maya eller illusion. Den kommer gennem utallige millioner af kanaler og viser sig på alle systemets planer og underplaner. Og alligevel er det grundlæggende én og samme kraft, der bestemt ikke må forveksles med den første udstrømning, som forud dannede de kemiske elementer, som er grundlag for det stof, som den anden udstrømning anvender til at opbygger dens legemer på alle planer. Det ser ud som om nogle af dens manifestationer er lavere eller tættere, fordi den anvender lavere og tættere stof. På det buddhiske plan viser den sig som Kristus-princippet, der lidt efter lidt vokser og næsten umærkeligt udfolder sig i menneskesjælen. I astral- og mentallegemet ses det, hvordan den beliver forskellige stoflag, og i den højere del af astrallegemet viser den sig som ædle følelser og i den lavere del af det samme legeme som en ren og skær strøm af livskraft, der fylder legemets stof med energi.

I sin laveste form iklæder den sig et slør af æterisk stof og strømmer fra astralleget ind i disse chakraers blomsterlignende klokker på overfladen af den æteriske del af det fysiske legeme. Her møder den en anden kraft, der strømmer op fra menneskelegemets indre - den gådefulde kraft, der kaldes kundalini eller slangeilden.

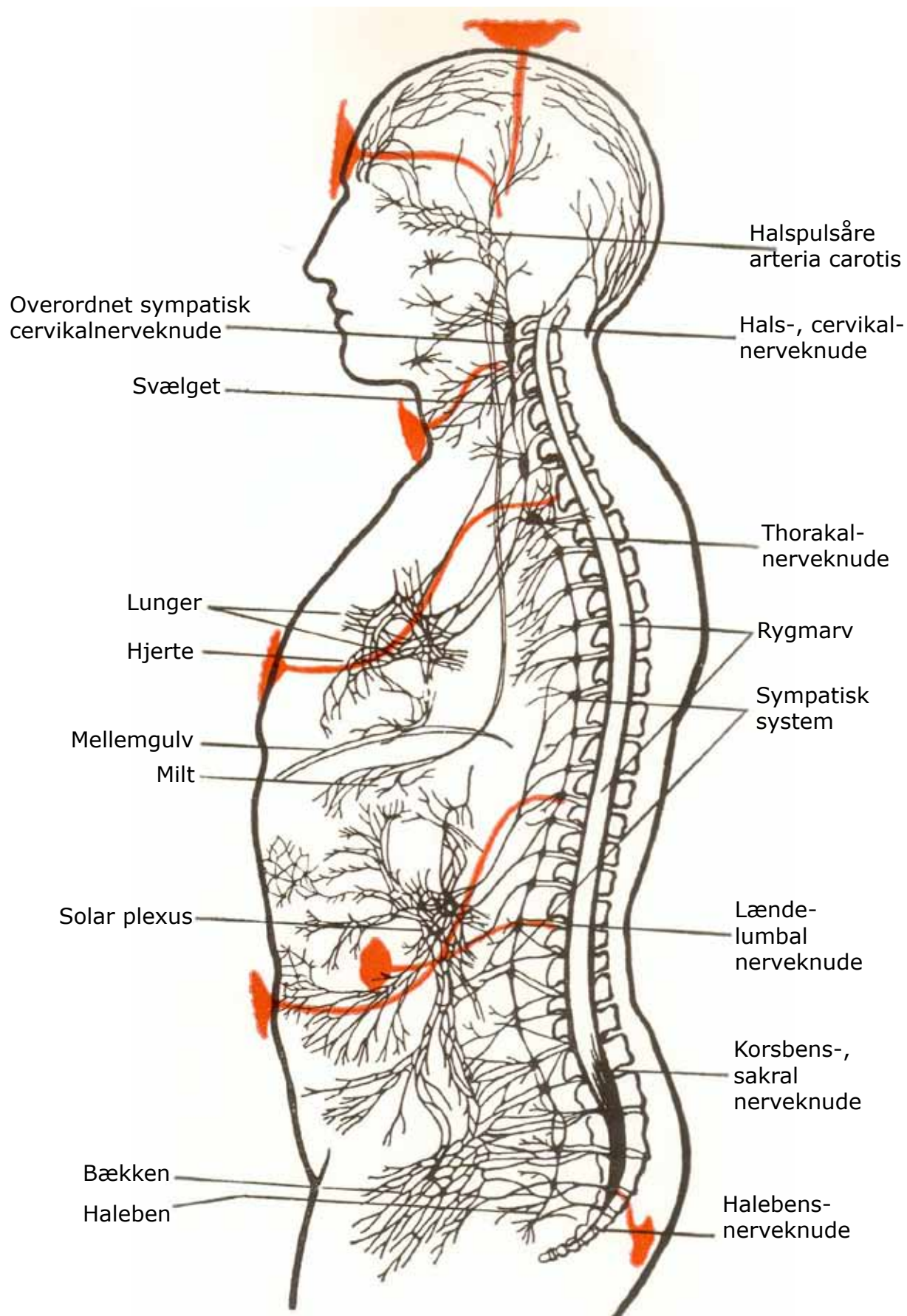
SLANGEILDEN

Et andet af Logos' krafts mangfoldige aspekter er slangeilden, der er manifestationen af kraft på det fysiske plan. Dette aspekt hører under den første udstrømning, der kommer fra det tredje aspekt af Logos. Kraften findes på alle de planer, vi kender, men her udforsker vi den måde, hvorpå den udtrykker sig i æterisk stof. Den kan hverken omformes til den før omtalte primærkraft eller til den vitalitetskraft, som kommer fra Solen, og tilsyneladende kan den ikke påvirkes af nogen former for fysisk energi. Jeg har iagttaget et menneske, der blev opladet med elektricitet, indtil spændingen steg helt op på 1.250.000 volt. Da dette menneske strakte armen ud mod væggen, skød der store flammer ud fra fingrene, og alligevel mærkede det ikke noget ekstraordinært, og det medførte heller ikke selv den mindste forbrænding, medmindre forsøgspersonen rørte ved en fysisk genstand, men selv denne enorme kraftudfoldelse havde ingen effekt på slangeilden.

I mange år har man vidst, at der dybt inde i jorden findes noget, man kan kalde tredje Logos' laboratorium. Når man gør forsøg på at udforske centret, opdager man, at der er en enorm kugle af en kraft så kolossal, at det ikke er muligt at komme i nærheden af den. Det er kun muligt at komme i kontakt med kraftkuglens ydre lag, men alene det er tilstrækkelig til klart at vise, at lagene har nær tilknytning til kundalinikraftens lag i menneskelegemet. Denne kraft fra tredje Logos må være strømmet ind i dette center for ufattelige tidsaldre siden, men den er stadig aktiv. Tredje Logos arbejder med gradvis udvikling af nye kemiske elementer, der kommer til udtryk i en stadig mere kompliceret form og i et mere og mere energisk indre liv eller i en mere kraftfuld aktivitet.

Kemistuderende er fortrolige med det periodiske system. Det blev udarbejdet af den russiske kemiker Mendelèff i 1871, og hvori han ordnede de kendte kemiske elementer efter deres atomvægt. Systemet begynder med det letteste - brint - som har atomvægt 1, og slutter med det tungeste, man i øjeblikket kender - uran - der har en relativ vægt på 238,5. I forbindelse med vores egne undersøgelser af disse forhold opdagede vi, at disse elementers atomvægt er næsten nøjagtig proportional med antallet af endelige atomer i hvert af dem. I *Occult Chemistry* nævner vi både disse tal og hvert enkelt elements form og sammensætning.

Da vi analyserede elementerne ved hjælp af det æteriske syn, så vi, at i de fleste tilfælde viser formerne, at de - hvilket der også fremgår af det periodiske system - er udviklet i cyklisk orden, og at de ikke ligger ordnet på en lige linje, men på en opadstigende spiral. Angiveligt tilhører elementerne brint, ilt og kvælstof (der stort set udgør halvdelen af jordskorpen og næsten hele atmosfæren) samtidig et andet og større solsystem, men vi har erfaret, at de øvrige elementer er udviklet af vores systems Logos. Jordlogos fortsætter sin spiral hinsides uran under temperatur- og trykforhold, der er helt ufattelige for os, og efterhånden som nye elementer dannes, bliver de presset udad og opad mod jordens overflade.

Chakraerne og nervesystemet

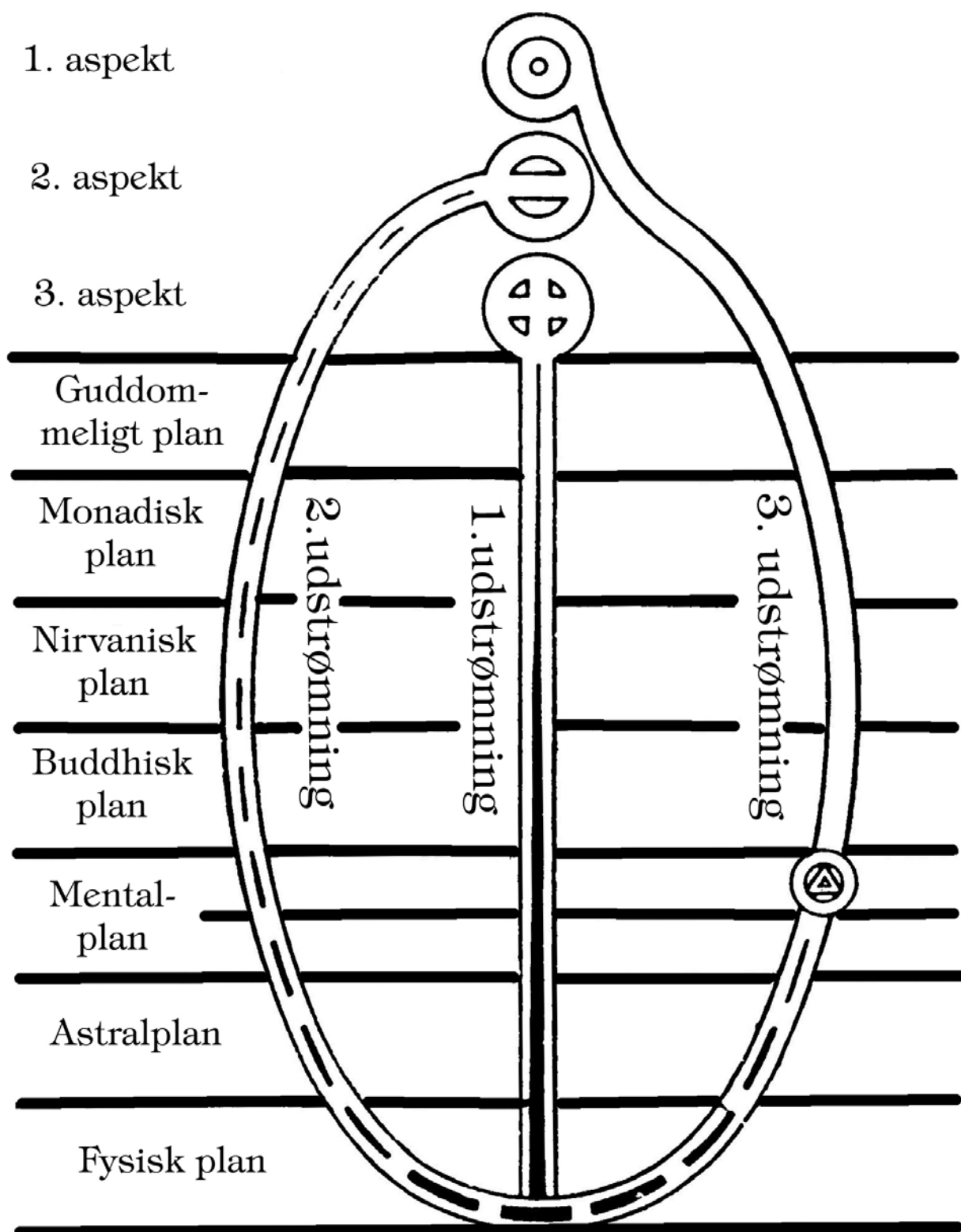

Fig. 3

Kundalinikraften i menneskelegemet kommer fra "Helligåndens laboratorium" dybt nede i jorden. Den tilhører denne indre verdens frygtindgydende glohede ild. Som det snart beskrives er denne ild en markant modsætning til den vitalitetsild, der stammer fra Solen. Den sidstnævnte er forbundet med luften og lyset, hvorimod den ild, som kommer nedefra, er langt mere stoflig ligesom ilden i rødgldende jern eller i andet metal. Der er noget frygtindgydende ved denne vældige kraft. Tilsyneladende stiger den dybere og dybere ned i stoffet, og den bevæger sig langsomt men utæmmeligt og nådesløst fremad.

Tredje Logos anvender ikke slangeilden til at danne stadig tættere kemiske elementer. Den er snarere en videreudvikling af den kraft, der er det levende midtpunkt i elementer som for eksempel radium. Den er en del af funktionen hos tredje Logos' liv, efter at det har nået det laveste punkt i nedstigningen i stoffet og igen er på vej opad mod de højder, hvorfra det er kommet. Man har længe vidst, at den anden livsbølge, der udgår fra anden Logos, stiger ned i stoffet gennem første, andet og tredje elementarrige, indtil den kommer til mineralriget. Herefter stiger den atter op gennem plante- og dyreriget til menneskeriget, hvor den møder den nedstrømmende kraft fra første Logos. Denne proces er vist i fig. 3, hvor ovalen, der symboliserer den anden udstrømning, bevæger sig nedad i venstre side til sit tætteste punkt nederst i diagrammet, hvorefter den igen stiger op i højre side af diagrammet.

Man kan også se, at kraften fra tredje Logos stiger op igen efter at have nået sit laveste punkt. Man kan derfor forestille sig, at den kraft, der symboliseres af den lodrette linje i diagrammets midte, ligeledes vender tilbage igen ad samme vej, som den kom. Kundalini er den kraft, som udstrømningen bruger på tilbagevejen, og den virker i legemerne i levende skabninger, der er under evolution og i nær forbindelse med den omtalte primærkraft. Det er disse to kræfter, der i samarbejde fører disse skabninger frem mod det punkt, hvor de bliver i stand til at modtage udstrømningen fra første Logos og blive sjæle - menneskelige individer - og derefter bringe legemerne videre selv efter, at det er sket. Mennesket trækker således Guds vældige kraft op fra jorden under sig og ned fra himlen ovenover. Mennesket er derfor barn af både Jorden og Solen. Disse to kræfter mødes i mennesket og de samarbejder om menneskets evolution. Man kan ikke modtage den ene uden også at modtage den anden, men hvis den ene får betydelig overvægt, løber man en alvorlig risiko. Det er årsagen til, at enhver udvikling af slangeildens dybere lag er forbundet med stor fare, hvis det sker før livet i mennesket er rensat og forfinet.

Der siges meget om denne mystiske ild og om, hvor farligt det er at vække den for tidligt, og meget af det, man hører, er uden tvivl rigtigt. Der er virkelig en meget alvorlig fare forbundet med at vække de højere aspekter af denne kraftfulde energi i et menneske, før det er stærkt nok til at kontrollere den og har tilegnet sig den renhed i levemåde og tænkemåde, der er en absolut forudsætning for at kunne slippe en så mægtig kraft løs uden risiko. Kundalini spiller imidlertid en langt større rolle i det daglige liv, end de fleste forestiller sig. Der findes en lavere og langt blidere manifestation, der allerede er vækket i ethvert menneske, og som ikke alene er uskadelig, men oven i købet gavnlig. Døgnet rundt udfører den sin fastlagte funktion, uden at man bemærker dens tilstedeværelse og arbejde. Tidligere har man naturligvis lagt mærke til denne kraft, når den strømmer langs nerverne, og man har simpelthen kaldt den nervevæske uden at forstå, hvad den i virkeligheden er. Under bestræbelserne for at analysere den og spore den tilbage til sin kilde har man opdaget, at den strømmer ind i legemet gennem rodchakraet.

I lighed med andre kræfter er kundalini i sig selv usynlig, men i menneskelegemet

ifører den sig et mystisk væv af hule, koncentriske kugler, der består af astralt og æterisk stof - den ene inden i den anden. Faktisk er der syv af disse koncentriske kugler i rodchakraet i og omkring det sidste centrale hulrum i rygsøjlen nær halebenet, men hos gennemsnitsmennesket er kraften kun aktiv i de yderste af kuglerne. I de andre "slumrer" den, som det udtrykkes i østerlandsk litteratur. De farlige fænomener, der er knyttet til denne ild, manifesterer sig først, når et menneske forsøger at vække energien, som ligger latent i disse *indre* lag. Den uskadelige ild i kuglens *ydre* lag strømmer op igennem rygsøjlen, og den benytter samtidig de tre kanaler i rygsøjlen - sushumna, ida og pingala.

DE TRE KANALER I RYGSØJLEN

I *The Secret Doctrine* skriver H.P. Blavatsky om disse tre strømme, der strømmer i og omkring rygmarven i ethvert menneske:

"I de gamle, indiske raja yogiers transhimalayiske skole, som intet har med Indiens nulevende yogier at gøre, placerer man sushumna, der er hovedsædet for disse tre nadier i rygmarvens midterste kanal og ida og pingala til venstre og højre for denne." (The Secret Doctrine, 5. Adyar-udgave, bind. 5, p. 480).

"Det er den rene akasha, der passerer op igennem sushumna, og det er dens to aspekter, der strømmer i ida og pingala. Det er de tre livsvinde, der er symboliseret i braminnernes snor. De styres af viljen. Vilje og begær er det højere og det lavere aspekt af ét og samme. Derfor er det så vigtigt, at kanalerne er rene. Fra sushumna, ida og pingala indledes et kredsløb, som går ud i hele legemet fra den midterste kanal." (The Secret Doctrine, 5. Adyar-udgave, bind. 5, p. 510).

"Ida og pingala spiller langs den buede væg af rygmarven, hvor sushumna befinder sig. De er halvt stofflige - positiv og negativ - Sol og Måne - og aktiverer sushumnas frie åndelige strøm. De har deres egne præcise baner, da de ellers ville overstråle hele legemet." (The Secret Doctrine, 5. Adyar-udgave, bind. 5, p. 520).

I *The Hidden Life In Freemasonry* skrev jeg følgende om en vis brug af disse kræfter indenfor frimureriet:

*"Det er en del af frimureriets plan at stimulere disse kræfters aktivitet i menneskelegemet for at fremskynde evolutionen. Påvirkningen anvendes på det tidspunkt, da H.Æ.M. skaber, modtager og befaler. I første grad påvirkes ida eller kraftens feminine aspekt, og det medfører, at det bliver nemmere for kandidaten at styre sine lidenskaber og følelser. I anden grad er det pingala eller det maskuline aspekt, der styrkes for at gøre det lettere at beherske tænkningen. I tredje grad er det selve den centrale energi, sushumna, der vækkes, og dermed åbnes der en kanal for den rene ånds indflydelse fra det høje. Ved at passere op igennem sushumna kan en yogi efter behag forlade sit fysiske legeme og samtidig opretholde den fulde bevidsthed på højere bevidsthedsplaner og desuden overføre en klar erindring om oplevelserne til den fysiske hjerne. De små illustrationer i fig. 4 giver et overfladisk indtryk af, hvordan disse kræfter strømmer igennem legemet. Hos en mand udgår ida fra roden af rygsøjlen til venstre for sushumna og pingala til højre for sushumna (der er tale om *mandens* højreVog venstre side og ikke iagttagerens), og for kvindens vedkommende er det omvendt. Linjerne slutter i rygmarvsforlængelsen.*

"Rygsøjlen kaldes i Indien *brahmadanda*, Brahmas stav, og tegningen i fig. 4d viser, at den også er oprindelsen til merkurstaven, hvis to slanger symboliserer kundalini eller slangeilden, der snart skal sættes i bevægelse ad disse kanaler. Vingerne symboliserer evnen til bevidst færden på højere planer, som udviklingen af denne ild muliggør. Fig. 4a viser den stimulerede ida efter indvielsen i første grad. Denne linje er højrrød. Til den lægges der - under de fem trin - pingalas gule linje, vist på fig. 4b, og ved oprejsningen fuldendes rækken af sushumnas dybbblå strøm som vist på fig. 4c." (Det skjulte liv i frimureriet, s. 194).

På sin vej opad bliver den kundalini, der normalt strømmer igennem disse kanaler, specialiseret på to måder. Den rummer en mystisk blanding af positive og negative egenskaber, der nærmest må betegnes som maskuline og feminine. I det store og hele er det feminine aspekt i markant overvægt, og det er muligvis grunden til, at denne kraft altid omtales som "hun" i indisk litteratur, og måske er det ligeledes grunden til, at et "hjerterekammer", hvori kundalini i nogle yoga-former centreres, betegnes som Verdensmoders bolig i *Stilhedens Røst*. Det er alligevel bemærkelsesværdigt, at når slangeilden strømmer ud fra sit sæde i rodchakraet og stiger op igennem de tre førnævnte kanaler, er den del af den, som stiger op igennem pingala-kanalen, næsten helt igennem maskulin, hvorimod den, der stiger op igennem ida-kanalen, er næsten helt feminin. Den store strøm, der passerer op igennem sushumna, ser ud til at have bevaret det oprindelige forhold mellem de to aspekter.

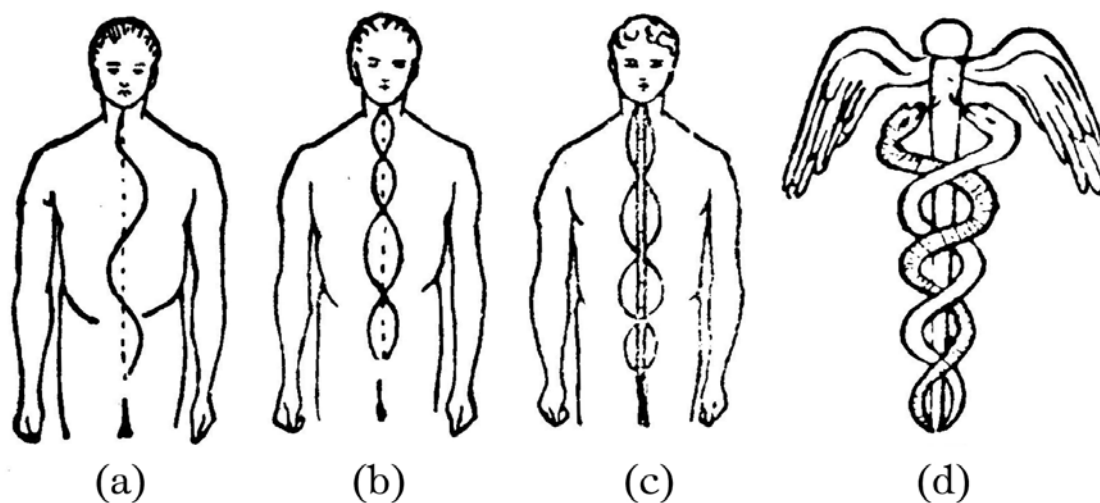

Fig. 4

Den anden differentiering af denne kraft, der sker under passagen op igennem rygsøjlen, består i, at den i meget høj grad præges af det pågældende menneskes personlighed. Det ser ud til, at den træder ind ved roden af rygsøjlen som en meget generel kraft og ud foroven som nervevæske, der rummer dette bestemte menneskes særlige egenskaber og særpræg. De kommer til udtryk i vibrationerne i rygsøjlecentrene, der kan betragtes som rødderne til chakraernes stilke, der skaber forbindelse til chakraet på legemets overflade.

KRÆFTERNES FORENING

Selv om "munden" på chakraets blomsterlignende klokke befinder sig på æterlegemets overflade, udspringer den trompetformede blomsts stilk altid fra et center i rygmarven. Når der i den hinduistiske litteratur tales om chakraerne, menes der næsten altid centrene i rygsøjlen og ikke deres manifestationer på overfladen. I hvert fald er roden i rygsøjlen forbundet med det ydre chakra med en æterisk stilk, der som regel går nedad i en bue (se planche 9). Da alle chakraernes stilke på denne måde har sit udspring i rygmarven, strømmer kraften naturligt gennem stilkene og ind i de blomsterlignende klokker, hvor den forenes med det guddommelige livs indadgående strøm. Det tryk, der opstår, når disse to strømme mødes, er årsag til de forenede kræfters horisontale udstråling langs chakraernes eger.

Overfladerne af primærkraftens og kundalinikraftens to strømme støder sammen på dette punkt, og eftersom de strømmer imod hinandens rotationsretning, dannes der et kraftigt tryk. Symbolsk betegnes denne forening som "ægteskabet" eller foreningen mellem det guddommelige liv, der er maskulint, og kundalini, der altid har været betragtet som feminin. Den forenede energi, der opstår som følge af denne sammensmeltning, kaldes i almindelighed menneskets personlige magnetisme. Denne energi beliver derefter de forskellige plexus, som ses i nærheden af flere af chakraerne. Energien strømmer langs med nerverne i hele legemet og er den primære årsag til opretholdelsen af legemets temperatur. Energien fører den vitalitet med sig, der blev optaget i og specialiseret af miltchakraet.

Når de to kræfter forener sig, forbinder nogle af deres molekyler sig med hinanden. Det ser ud til, at primærkraften er i stand til at benytte forskellige æteriske former, og den, som den hyppigst strømmer ind i, er et oktaeder (legeme med otte plane flader). Det består af fire atomer, der er organiseret i en firkant med et enkelt atom i midten, der konstant vibrerer op og ned gennem firkantens midterlinje og vinkelret på denne. Når ordet "atom" anvendes her og i resten af bogen, menes der ikke et kemisk atom, men den basale stoftype på det højeste underplan af hvert af naturens planer. Tilsvarende menes der med ordet "molekyle" en gruppering af "atomer" på samme måde som kemiske atomer danner kemiske molekyler. Somme tider bruger den også et usædvanligt aktivt lille molekyle, der består af tre atomer. Kundalini iklæder sig som regel en flad ring af syv atomer, mens vitalitetskuglen, der også består af syv atomer, arrangerer dem efter et mønster, der minder om primærkraftens, bortset fra, at den ikke danner en firkant, men en sekskant. Fig. 5 vil gøre det lettere at forstå disse arrangementer.

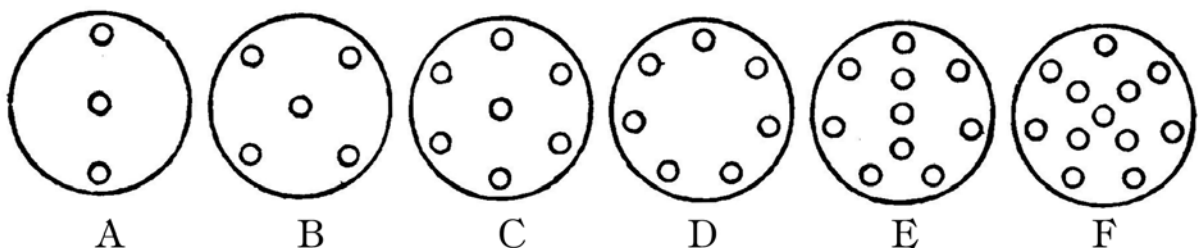

Fig 5

A og B er former, som primærkraften antager, og C og D er de former, som henholdsvis vitalitetskuglen og kundalini antager. E viser virkningen af kombinationen af A og

D og F af B og D. I A, B og C skal man forestille sig, at det midterste atom hele tiden i hurtig bevægelse vinkelret på papirets overflade, idet det springer op fra papiret til en højde, der er større end skivens diameter, og derefter synker det lige så langt ned under papiret. Denne bevægelse gentager sig flere gange i sekundet. (Det er indlysende, at det ikke skal opfattes bogstaveligt. Kuglen, der symboliseres af skiven, er reelt så lille, at den er usynlig i selv det stærkeste mikroskop, men i forhold til den viste størrelse er dets vibration som beskrevet.) I D er den eneste bevægelse en konstant kredsformet bevægelse cirklen rundt, men der er tale om en enorm mængde latent energi, som kommer til udtryk så snart kombinationen, der er vist i E og F, opstår. Når de kombineres, fortsætter de to positive atomer i A og B deres tidligere voldsomme aktivitet, der faktisk bliver stærkt intensiveret, mens atomerne i D fortsætter i samme kredsformede bane, men med en så stærkt forøget hastighed, at de ikke længere kan ses som særskilte atomer men viser sig som en glødende ring.

De første fire af de viste molekyler tilhører den type, som Annie Besant i *Occult Chemistry* (2. udgave, p. 25, 3. udgave, 1951. p. 25) kalder hyper-meta-*proto-elementalt* stof. Muligvis er de identiske med nogle af de molekyler, hun tegnede til denne bog, men da E og F er sammensatte, må de fungere på det næste underplan, som hun kalder det *superæteriske*, og derfor må de klassificeres som *meta-protostof*. Type B er langt mere almindelig end type A, og derfor findes der i den nervevæske, der er slutresultatet af kombinationen, naturligvis flere eksempler på F end på E. Nervevæsken er derfor en strøm af forskellige elementer, der indeholder eksemplarer af hver af de typer, der er vist i fig. 5 - enkle og sammensatte, gifte og ugifte, unge og gamle og ægtepar - der alle sammen farer fremad.

Det midterste atoms fantastiske energiske bevægelse op og ned i kombinationerne E og F giver dem en helt usædvanlig form indenfor deres magnetiske felter, således som det vises i fig. 6.

Den øverste halvdel har en slående lighed med den linga, man hyppigt ser foran Shiva-templerne i Indien. Man siger, at lingaen er et symbol på den skabende kraft, og at indiske Shiva-dyrkere forestiller sig, at den strækker sig lige så langt ned i jorden, som den hæver sig over den. Jeg spekulerer på, om oldtidens hinduer kendte dette overordentlig aktive molekyle og den uhyre vigtige rolle, det spiller i forbindelse med opretholdelsen af menneskers og dyrs liv, og om de udhuggede deres symbol i sten som bevis på deres esoteriske viden.

DET SYMPATISKE SYSTEM

Specialister i organismens indre opbygning beskriver to nervesystemer i menneskelegemet - det *cerebrospinale* (hjerne-rygmarvssystemet) og det *sympatiske*. Cerebrospinalsystemet begynder med hjernen, fortsætter ned igennem rygmarven og forgrener sig til alle dele af legemet gennem nerveknuder, og fra dem udgår der nerver fra hvert andet ryghvirvelpar. Det sympatiske system består af to strenge, der løber langs med rygsøjlen i næsten hele dens længde, og som ligger til højre og venstre for rygsøjlen og lidt foran dens akse. Fra disse to strenges nerveknuder, der ikke er nær så talrige som rygmarvens, udgår der sympatiske nerver, som danner de netværkssystemer, man kalder *plexus*, og ligesom fra relæstationer udgår der igen mindre terminale nerveknuder og nerver. De to systemer er imidlertid indbyrdes forbundet på mangfoldige måder og med så mange nerver, at man ikke må betragte dem som adskilte nervesystemer. Der er desuden en tredje gruppe, der

kaldes vagusnerver (lunge- og mavenerver). De udgår fra rygmarvsforlængelsen og fortsætter uafhængigt langt ned i legemet, og overalt blander de sig med de andre systemers nerver og plexus.

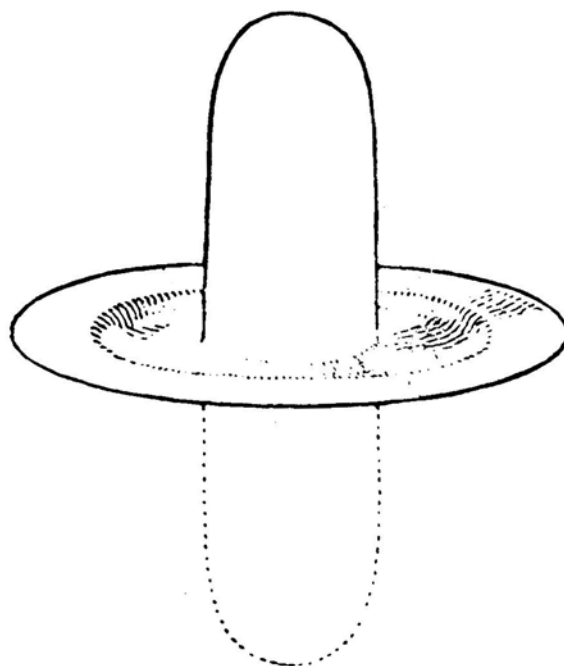

Fig 6

Rygmarven, den venstre sympatiske streng og venstre vagusnerve er alle vist i planche 9, hvor man ser nerveforbindelserne mellem de spinale og de sympatiske nerveknuder og de kanaler, hvorigennem de sidstnævnte udsender de nerver, der danner de vigtigste plexus i det sympatiske system. Bemærk at disse plexus har en tendens til at hænge ned fra de nerveknuder, som de udgår fra. Eksempelvis kan man se, at plexus celiacus eller solar plexus stort set hænger ned fra den store nervus splanchnicus (nerveforsyningen til bugorganerne), der som vist i planchen udgår fra den femte sympatiske thorakale nerveknude, der igen står i forbindelse med den fjerde thorakale spinale nerveknude. Horisontalt er den på den nærmeste i niveau med hjertet, men nerven går nedad og forener sig med de mindre og mindre nervi splanchnici, der udgår fra lavere liggende thorakale nerveknuder, og de passerer igennem mellemgulvet og går til solar plexus. Der er desuden andre forbindelser mellem dette plexus og strengene, og de er i et vist omfang vist i planchen, men er for udviklede til, at de kan beskrives her. De hovednerver, der går til plexus cardiacus, bøjer ligeledes nedad. Hvad plexus pharyngeus angår, hænger det ikke så langt ned, og plexus caroticus ligger endog lidt højere end nervus caroticus internus, der kommer fra den superiore cervicale sympatiske nerveknude.

CENTRENE I RYGSØJLEN

Man ser en lignende nedadhængende tendens hos de æteriske stilke, der forbinder "blomsterne" eller chakraerne på overfladen af æterlegemet med de tilsvarende centre i rygsøjlen, som stort set befinder sig på de steder, der er angivet med rødt i planche 9 og vist med detaljer i tavle II. De eger, der stråler ud fra chakraerne, leverer kraft til de sympatiske plexus med henblik på deres relæfunktion. Med den viden, vi i øjeblikket har, vil det være uklogt at identificere chakraerne med de forskellige plexus, selvom det er forsøgt af nogle forfattere.

CHAKRAETS BETEGNELSE	BELIGGENHED PÅ OVERFLADEN	CHAKRAETS OMTRENTLIGE POSITION I RYGGEN	SYMPATISKE PLEXUS	VIGTIGE UNDER- ORDNEDE PLEXUS
Rodchakra	Rygsøjle's basis	4. sakralhvirvel	Coccygeale plexus	-
Miltchakra	Over milten	1. lændehvirvel	Miltplexus	-
Solar plexus chakra	Over navlen	8. brysthvirvel	Plexus celiacus/solar plexus	Lever, mave-mund, mavesæk, mesenterium etc.
Hjertechakra	Over hjertet	8. halshvirvel	Plexus cardiacus	I lunger, hjerte etc.
Halschakra	I halsen	3. halshvirvel	Plexus pharyngeus	-
Pandechakra	I panden	1. halshvirvel	Plexus caroticus	Plexus cavern. hovedets nerveknuder generelt.

Tavle II

De plexus, der ligger i underlivet eller bækkenet, er formentlig på en eller anden måde forbundet med svadhishtana-chakraet, der ligger i nærheden af kønsorganerne, og som er omtalt i indiske værker, men ikke benyttes i vores forskning. De plexus, der er samlet i denne region, er antageligt i stor udstrækning underlagt solar plexus i alt, hvad der har med bevidst aktivitet at gøre, ligesom både de og miltplexus er meget nøje forbundet med ovennævnte plexus med talrige nerver.

I kapitel 4 vil man se, at kronchakraet ikke står i forbindelse med nogen af de sympatiske plexus i det fysiske legeme, men med pinealkirtlen (koglekirtlen eller glandula pinealis) og hypofysen. Kronchakraet står også i forbindelse med udviklingen af cerebrospinalsystemets nerver.

I *A Study in Consciousness* skriver Annie Besant følgende om oprindelsen til og forholdet imellem det sympatiske nervesystem og cerebrospinalsystemet:

"Vi vil nu se, hvordan opbygningen af nervesystemet ved vibrationsimpulser fra astral-

planet begynder og videreføres. Vi finder en lille gruppe nerveceller, der er forbundet med fine udløbere. Den er dannet af et center, der allerede er opstået i astrallegemet - et aggregat af astralt stof, der er arrangeret sådan, at det udgør et center, som kan modtage og besvare impulser udefra. Fra dette astrale center strømmer der vibrationer ind i æterlegemet, hvor de skaber små æteriske hvirvelstrømme, der suger partikler af tættere fysisk stof ind i sig, og derved dannes der til sidst en nervecelle og grupper af nerveceller. Disse fysiske centre, der modtager vibrationer fra omverdenen, sender impulser tilbage til de astrale centre, og dermed forstærkes vibrationerne. De fysiske og de astrale centre påvirker således hinanden, og hvert enkelt af dem bliver både mere kompliceret og effektivt. Under udviklingen op igennem dyreriget bliver det fysiske nervesystem stadig mere effektivt og en mere og mere dominerende faktor i legemet, og dette system (det først dannede) bliver i hvirveldyrene til det sympatiske nervesystem, der styrer og beliver de livsvigtige organer - hjertet, lungerne og fordøjelseskanalen. Side om side med dette udvikles cerebrospinalsystemet langsomt, og dette system står i sine lavere funktioner i nær forbindelse med det sympatiske system, som lidt efter lidt bliver mere og mere dominerende. Samtidig og primært udvikler det sig til at blive et organ, som dagsbevidstheden kan udtrykke sig igennem. Cerebrospinalsystemet er opbygget af impulser, der ikke stammer fra astralplanet, men fra mentalplanet, og det er kun indirekte forbundet med astralplanet gennem det sympatiske system, som er opbygget på astralplanet." (pp. 104-5).

VITALITETEN

Alle kender følelsen af den glæde og velvære, der skabes af solskin, men det er kun de, der studerer åndsvidenskab, der kender årsagerne til følelsen. Når Solen gennemstrømmer sit system med lys og varme, fylder den det også konstant med en anden kraft, som den moderne naturvidenskab endnu ikke kender - en kraft, der kaldes "vitalitet". Den udstråles på alle planer - det fysiske plan, astralplanet, mentalplanet og alle de øvrige - men her beskæftiger vi os navnlig med vitalitetens tilstedeværelse på de laveste planer, hvor den strømmer ind i nogle af de fysiske atomer, forøger deres aktivitet enormt og gør dem levende og glødende.

Denne kraft må ikke forveksles med elektricitet, selv om den på en måde ligner den, for den fungerer på mange måder helt anderledes end elektricitet, lys eller varme. Det er en af formerne for den kraft, der får atomet som helhed til at vibrere - og omfanget af denne svingning er enormt i sammenligning med atomets størrelse. Den anden kraft, som vi kalder vitalitet, kommer imidlertid ikke ind i atomet udefra, men *indefra*.

VITALITETSKUGLEN

Atomet er i sig selv ikke andet end manifestationen af en kraft. Sollogos skaber ved hjælp af sin vilje en bestemt form, som kaldes et fysisk atom (fig. 7), og gennem denne viljeshandling bliver ca. 14.000 millioner "bobler i koilon" fastholdt i denne specielle form. Det er nødvendigt at gøre opmærksom på, at boblernes sammenhængskraft er helt afhængig af denne viljeshandling, og hvis den blot blev afbrudt et øjeblik, ville hele den fysiske verden ganske enkelt forsvinde hurtigere end et lynglimt. Det er så sandt, som det er sagt, at verden, også fra dette synspunkt, ikke er andet end en illusion, for slet ikke at tale om det forhold, at de bobler, hvoraf atomet er dannet, i sig selv kun er huller i koilon - rummets egentlige æter.

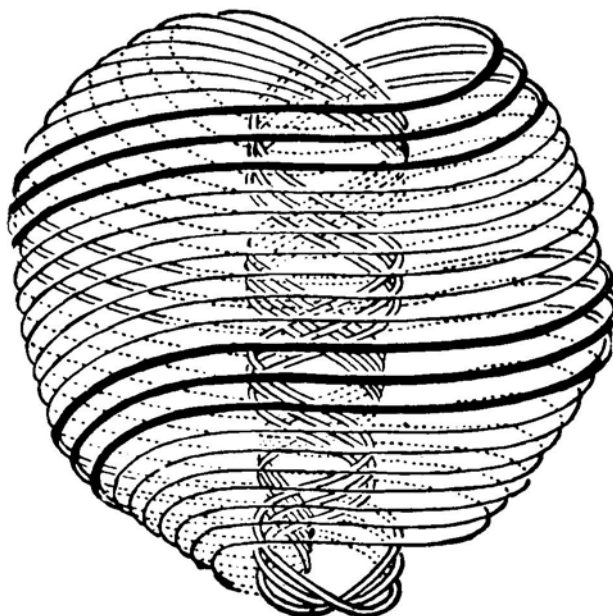

Fig.7

Det er altså Sollogos' konstante aktive viljekraft, der holder atomet sammen, og når man forsøger at undersøge, hvordan denne kraft fungerer, ser man, at den ikke strømmer ind i atomet udefra, men vælder op inden i det, og det vil sige, at den strømmer ind i det fra højere dimensioner. Det samme gælder den anden kraft, som kaldes vitalitet. Den strømmer ind i atomet indefra sammen med en kraft, som holder det sammen i stedet for at påvirke det udefra, som det er tilfældet med de andre kraftformer, der kaldes lys, varme eller elektricitet.

Når vitaliteten på denne måde strømmer op inde i et atom, giver vitaliteten det mere liv og større tiltrækningskraft, sådan at det straks tiltrækker seks andre atomer, der ordnes i en bestemt form - og dermed opstår der et subatomart eller hyper-meta-proto-element. Dette element afviger fra alle andre, man har iagttaget, for den kraft, som skaber det og holder det sammen, kommer ikke fra Sollogos' tredje aspekt men fra det første.

Disse vitalitetskugler er mere iøjnefaldende end alle de andre, der flyder omkring i atmosfæren, og årsagen er deres lysende glans og enorme aktivitet - det enestående intense liv, de lægger for dagen. De er formentlig de ildliv, som H.P. Blavatsky så ofte omtaler - eksempelvis i *Den Hemmelige Lære* hvor hun skriver:

"Det læres os, at enhver fysiologisk forandring foruden de patologiske ændringer, sygdommene, ja selve livet eller rettere dets objektive fænomener, der fremkaldes af visse forhold og forandringer i legemets væv, som tillader og tvinger livet til at fungere i dette legeme, altsammen skyldes de usynlige skabere og ødelæggere, som naturvidenskaben så uklart og generelt kalder mikrober. Man kunne tænke sig, at disse "ildliv" og videnskabens mikrober er et og det samme, men det er ikke tilfældet. Ildlivene er den syvende og højeste underafdeling af stoffets planer og svarer i individet til det Ene Liv i Universet, om end kun på det nævnte plan."

Selv om den kraft, der beliver disse kugler, er af en helt anden natur end lyset, ser den dog ud til at være afhængig af lyset for at kunne manifestere sig. I strålende solskin vælder denne vitalitet til stadighed op, og kuglerne udvikles meget hurtigt

og i ufattelige mængder. Men i overskyet vejr dannes der ikke nær så mange kugler og om natten slet ingen - så vidt vi har kunnet iagttage det. Man kan derfor sige, at levende væsener om natten lever af det lager, der er udviklet i løbet af de foregående dage, og selv om det tilsyneladende er praktisk talt umuligt helt at udtømme denne reserve, tærer det dog stærkt på den, hvis der kommer en lang række gråvejrsk dage. Når vitalitetskuglen først er opladet, bliver den ved med at være et subatomart element og er hverken underlagt forandring eller krafttab, medmindre den bliver absorberet i et eller andet levende væsen.

TILFØRSLEN AF KUGLEN

I lighed med lys og varme strømmer der konstant vitalitet fra Solen, men der opstår ofte hindringer, og vitaliteten når ikke frem til Jorden i fuldt omfang. I områder med koldt og trist klima, som man fejlagtigt kalder tempereret, er der alt for ofte perioder hvor tunge skyer som i dagevis dækker himlen som et ligklæde, og det påvirker både vitaliteten og lyset. Det hindrer ikke vitaliteten helt i at trænge igennem, men mængden reduceres mærkbart. Det er årsagen til, at vitaliteten aftager stærkt i mørkt og trist vejr, og at alle levende væsener gribes af en instinktiv længsel efter solskin.

Når der tilføres færre vitaliserede atomer, bliver absorberingsevnen hos mennesker med godt helbred forøget. De tapper fra en større reserve og holder på denne måde kræfterne oppe på det normale niveau. Men syge og svage mennesker, der kun har begrænset nervekraft og derfor ikke er i stand til dette, lider ofte meget under forholdene og bliver dårligere og mere irritable uden at vide hvorfor. Af samme grund er der mindre vitalitet om vinteren end om sommeren, for selv om Solen i sjældne tilfælde skinner i de korte vinterdage, skal man desuden igennem den lange, triste vinternat, hvor man skal leve på den vitalitet, der blev oplagret i atmosfæren i dagens løb. Når de lange sommerdage er klare og skyfrie, bliver atmosfæren derimod så fyldt med vitalitet, at de korte nætter ikke gør nogen større forskel.

I forbindelse med studiet af vitalitet, må esoterikeren erkende, at sollyset - bortset fra temperaturen - er en af de vigtigste faktorer, når det drejer sig om at opnå og bevare et godt helbred - en faktor, der ikke kan erstattes af noget andet. Da denne vitalitet ikke alene gennemstrømmer den fysiske verden, men også over alle de øvrige riger, er det indlysende, at når forholdene i øvrigt er gunstige, vil følelser, tænkning og spiritualitet fungere bedst under en klar himmel og med sollysets værdifulde hjælp.

PSYKISKE KRÆFTER

De tre kræfter, der allerede er omtalt - primærkraften, vitaliteten og kundalini - står ikke i direkte forbindelse med menneskets tanke- og følelses liv, men alene med fysisk velbefindende. Blandt de kræfter, som strømmer ind i chakraerne, er der derimod nogle, man kan kalde psykiske og åndelige. De har ikke forbindelse med de to laveste centre, men navlecentret og de centre, der befinder sig højere oppe i legemet, er indgangsporte for kræfter, der påvirker den menneskelige bevidsthed.

I *The Inner Life* har jeg forklaret om tankecentre, at tankestof er meget klart definerede ting, som optager plads i rummet. Tanker, der drejer sig om samme

emne og har samme karakter, har tendens til at samles, og derfor skabes der et tankecenter for beslægtede emner et bestemt sted i atmosfæren, og centret tiltrækker andre tanker om samme emne og dermed øges centrets størrelse og indflydelse. På denne måde kan en tænkere yde sit tankemæssige bidrag til et center, men vedkommende kan også blive påvirket af det, og det er en af grundene til eksistensen af den kollektive bevidsthed, hvor mennesker tænker i flok. For mentalt dovne mennesker er det nemmere at acceptere en skræddersyet tanke fra en anden end at gøre sig den mentale ulejlighed at overveje en sags forskellige aspekter og selv danne sig en mening om den.

Sådan forholder det sig med tanker på mentalplanet, og med modifikationer er det samme tilfældet med følelser på astralplanet. Tanker bevæger sig med lynets hast gennem mentalplanets subtile stof, og tanker overalt i verden om et bestemt emne kan derfor nemt samle sig i et enkelt tankecenter og alligevel være tilgængeligt og tiltrække enhver, der tænker på emnet. Selv om det astrale stof er langt finere end det fysiske, er det dog tættere end mentalplanets. De store skyer af "følelsesformer", som i astralverdenen udvikles af stærke følelser, farer ikke alle sammen til et enkelt verdenscenter, men de smelter i stedet sammen med andre former af samme natur i deres egen nærhed. Derfor svæver der næsten overalt enorme og meget stærke former af følelser omkring, og et menneske kan nemt komme i kontakt med dem og blive påvirket af dem.

Denne realitet er forbundet med det emne, der her udforskes, for påvirkningerne sker gennem et af chakraerne. Hvad der mere præcist menes, kan eksempelvis beskrives ved hjælp af et menneske, det er fyldt af frygt. I *Det Synlige og Det Usynlige Menneske* vises astrallegemets tilstand hos et frygtsomt menneske i planche 14. De vibrationer, der udstråler fra et astrallegeme i den tilstand, vil øjeblikkeligt tiltrække enhver sky af frygt, som måtte være i nærheden. Hvis den pågældende hurtigt kan komme sig af sin angst og beherske den, vil skyerne langsomt trække sig tilbage. Men hvis frygten fortsætter eller øges, vil skyerne udlade deres ophobede energi gennem solar plexus chakraet, og angsten kan blive panisk, og personen vil totalt miste herredømmet over sig selv og måske kaste sig ud i en eller anden fare. Enhver, der bliver rasende, tiltrækker på samme måde vredesskyer, der kan ændre harme til voldsomt raseri - en tilstand hvor en uimodståelig impuls kan resultere i et mord næsten uden at personen er klar over det. Et menneske, der giver efter for depression, kan blive drevet ud i en forfærdelig tilstand af permanent melankoli, og et menneske, der lader sig overvælde af tanker om primitive begær, kan periodisk blive opslugt af lidenskab og sanselighed, og under indflydelse af disse begær kan det begå forbrydelser, som det vil tænke på med rædsel, når det genvinder fornuften.

Alle disse unyttige strømninger når frem til mennesket gennem solar plexus chakraet, men der er heldigvis andre og højere muligheder. Der er for eksempel skyer af kærlighed og åndelig følelse, og den, som giver næring til disse ædle følelser, får dem forstærket gennem hjertechakraet, sådan som det vises på plancherne 11 og 12 i *Det Synlige og Det Usynlige Menneske*.

I *A Study in Consciousness* taler Annie Besant om den type sindsbevægelser, der påvirker solar plexus chakraet som beskrevet ovenfor, og hun inddeler følelserne i to grupper - de kærlige og de hadefulde. Alle hadefulde følelser påvirker solar plexus chakraet og de kærlige påvirker hjertechakraet. Hun skriver:

"Man kan se, at begæret har to primære udtryksformer - begær efter at tiltrække for

at eje eller for igen at komme i kontakt med en eller anden genstand, der tidligere har været årsag til nydelse, og begær efter at frastøde enhver genstand, som tidligere har været årsag til smerte, for at jage den langt væk eller for at undgå at komme i berøring med den. Man kan se, at tiltrækning og frastødning er to former for begær, der behersker personligheden."

"Når det drejer sig om en følelse, der er et begær, blandet med intellektet, ser man uundgåeligt den samme todeling. Den følelse, der af natur tiltrækker, og som trækker objekterne mod hinanden ved hjælp af nydelse - den integrerende energi i Universet - kaldes kærlighed. Den følelse, som af natur frastøder, og som presser objekterne fra hinanden ved hjælp af smerte - den opløsende energi i Universet - kaldes had. Det er de to stammer, der skyder op fra begærets rod, og alle de følelsesmæssige forgreninger kan spores tilbage til den ene eller den anden af disse to."

"Derfor er kendetegnene for begær og følelse de samme. Kærligheden søger at drage den tiltrækkende genstand til sig eller prøver at få fat i den for at forene sig med den, eje den eller blive ejet af den. På samme måde som begæret binder den gennem nydelse og lykke. Kærlighedens bånd er faktisk mere bestandige og komplicerede og består af talrige og finere tråde, der er vævet sammen i et mere indviklet mønster. Men det, der er det inderste i begærtiltrækningen - sammenknytningen af to genstande - er også det inderste i den følelsesmæssige tiltrækning ... i kærligheden. På samme måde forsøger hadet at skubbe den frastødende genstand fra sig eller at flygte fra den for at skille sig af med den, for at frastøde den eller blive frastødt af den. Hadet adskiller gennem smerte og følelsen af at være ulykkelig. Det inderste i begærfrastødningen, der skubber to genstande væk fra hinanden, er derfor også det inderste i den følelsesmæssige frastødning ... i hadet. Kærlighed og had er de mere udviklede, tankeprægede former af de primitive begær efter at besidde og at undvige."

Senere forklarer Annie Besant, at hver af disse to store følelser kan deles i tre dele, alt eftersom det menneske, der beliver dem, føler sig stærk eller svag.

"Når kærligheden er nedadrettet, viser den sig som velvilje, og når den er opadrettet, som ærbødighed. Det er i almindelighed de forskellige fælles kendetegn for kærlighed fra overordnede mod underordnede og fra underordnede mod overordnede. Det normale forhold mellem mand og kvinde og mellem brødre og søstre giver mulighed for at studere, hvordan kærligheden kommer til udtryk mellem ligestillede. Vi ser, at den viser sig som gensidig ømhed og tillid, som hensynsfuldhed og respekt, som et ønske om at gøre tilpas, som hurtig indsigt i og bestræbelse for at opfylde den andens ønsker og som generøsitet og overbærenhed. Man finder de samme karaktertræk som i kærlighedsfølelserne fra overordnede mod underordnede, men de er alle præget af gensidighed. Man kan altså sige, at det fælles kendetegn for kærlighed mellem ligestillede, er ønsket om gensidig hjælp."

"Kærlighedsfølelsens tre hovedafdelinger er derfor velvilje, ønske om gensidig hjælp og respekt, og alle kærlighedsfølelser kan henføres til den ene eller den anden af disse tre afdelinger. Alle menneskelige forhold kan sammenfattes i tre grupper - overordnedes forhold til underordnede, forholdet mellem ligestillede og underordnedes forhold til overordnede."

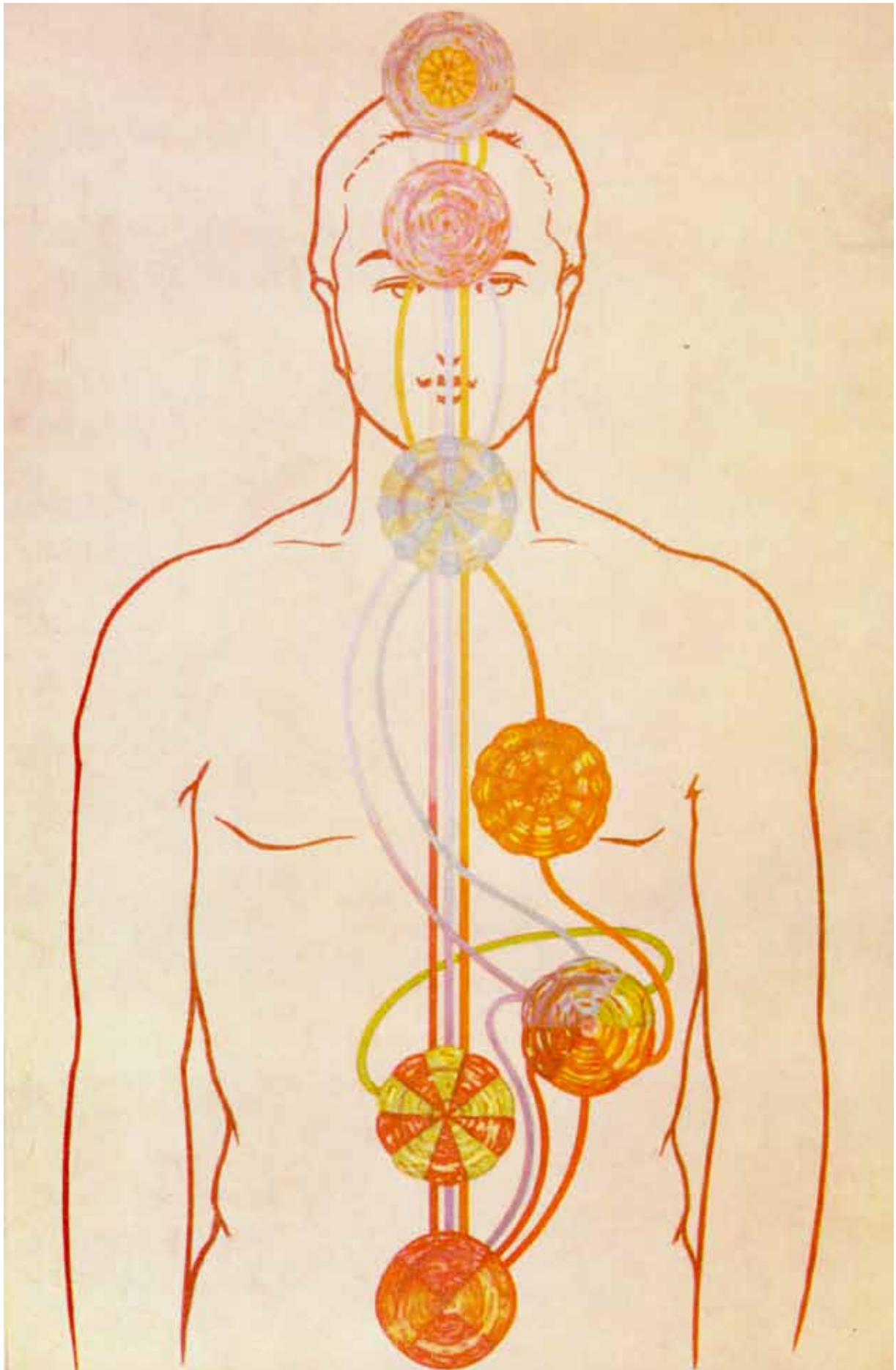
Derefter forklarer hun hadfølelserne på samme måde.

"Når hadet er nedadrettet, viser det sig som foragt, og når det er opadrettet, som

frygt. På samme måde vil had mellem ligestillede vise sig som vrede, stridbarhed, mangel på respekt, vold, aggressivitet, jalousi, uforskammethed etc. - altså alle de følelser, der støder mennesker væk fra hinanden, når de står som konkurrenter og ikke går hånd i hånd. Det fælles kendetegn for had mellem ligestillede er derfor et gensidigt ønske om at skade hinanden, og hadfølelsens tre hovedkendetegn er foragt, et gensidigt ønske om at skade hinanden og frygt."

"Kærlighedens karakteristika i alle dens manifestationer er sympati, selvopofrelse og ønsket om at give. Det er kærlighedens tre primære faktorer, uanset om de kommer til udtryk som sympati, ønske om gensidig hjælp eller som respekt, for de arbejder alle direkte i tiltrækningens tjeneste og resulterer i forening, som er kærlighedens natur. Kærligheden er derfor udtryk for ånden, for sympati består i at føle det samme for en anden, som man ville føle for sig selv. Selvopofrelse er anerkendelse af en andens krav, som om det havde været ens eget. Og at give er forudsætningen for et åndeligt liv. Man kan derfor se, at kærligheden hører til ånden og Universets livsside."

"Hadets karakteristika i alle dets manifestationer er derimod antipati, selvforherligelse og ønsket om at tage. Det er hadets tre primære faktorer, hvad enten de kommer til udtryk som foragt, et gensidigt ønske om at skade hinanden eller som frygt. Alt dette står direkte i frastødningens tjeneste og skubber mennesker fra hinanden. Hadet er derfor udtryk for stoffet. Det betoner mangfoldighed og forskelligartethed. Det er i sit inderste væsen adskilthed og hører til Universets formside."

3. kapitel

ABSORBERINGEN AF VITALITETEN

VITALITETSKUGLEN

Selv om vitalitetskuglen er ufatteligt lille, er den trods alt så strålende, at den kan ses selv af mennesker, der ikke er clairvoyante. Der er mange, som hvis de ser ud mod horisonten og navnlig ud over havet, på baggrund af himlen vil bemærke i massevis af bittesmå lyspunkter, som med utrolig hastighed farer omkring i alle retninger. Det er vitalitetskuglerne. I fig. 5C kan man se, at de består af syv fysiske atomer - ildlivene - punkter, der er opladet med den kraft, som hinduerne kalder *prana*. Det er ofte utrolig vanskeligt at forstå den helt nøjagtige betydning af disse sanskrit-udtryk, for indernes måde at foretage disse studier er en helt anden end vesterlændingenenes, men jeg mener, at *prana* svarer til det, vi kalder vitalitet.

Når denne lysende kugle farer omkring i atmosfæren, er den næsten farveløs og skinner med et hvidt eller svagt gyldent lys. Men i samme øjeblik den trækkes ind i miltchakraets hvirvelstrøm, opløses den, og den deler sig i strømme med forskellige farver - selv om den ikke præcist følger vores inddeling af spektret. Når de atomer den består af, slynges omkring med hvirvelstrømmen, opfanger hver af de seks eger sig et af atomerne. Alle de atomer, der er opladet med gult, strømmer langs med en af egerne. Alle de atomer, der er opladet med grønt, strømmer langs med en anden etc. - mens det syvende suges ind i hvirvelstrømmens midtpunkt - gennem hjulets nav. Disse stråler strømmer derefter i forskellige retninger for hver især at udføre sin specielle opgave i forbindelse med vitaliseringen af legemet. I planche 8 vil man se et diagram, der viser de veje, som den opdelte *prana* følger.

Som sagt er farverne på de forskellige grene af *prana* ikke helt de samme som de farver, vi normalt anvender i solspektret. De ligner snarere det farvespil, vi ser i kausallegemet (sjælslegemet), mentallegemet og astrallegemet på de højere planer. Den farve, vi kalder indigo, er opdelt mellem den violette og den blå stråle. Derfor findes der kun to nuancer i stedet for tre. Men den farve, vi plejer at kalde rød, er derimod delt i to nuancer - rosenrødt og mørkerødt. De seks udstrålinger er derfor violet, blå, grøn, gul, orange og mørkerød, mens det syvende eller rosenrøde atom - der reelt er det første, da det er det oprindelige atom, hvorigennem kraften først viser sig - passerer igennem hvirvelstrømmens midtpunkt. Vitaliteten er altså klart syvfoldig, men den strømmer igennem legemet i fem hovedstrømme. Efter at være udgået fra miltchakraet forener den blå og den violette stråle sig til én, og det samme er tilfældet med den orange og den mørkerøde (planche 8).

DEN VIOLETTE OG DEN BLÅ STRÅLE

1. Den violette og den blå stråle strømmer opad til halsen, hvor det ser ud som om den deler sig, idet den lyseblå del af strålen bliver i halsen for at gennemstrømme og belive halscentret, mens den mørkeblå og violette stråle strømmer videre ind i hjernen. Den mørkeblå overføres til den lavere og midterste del af hjernen, mens den violette gennemstrømmer den øverste del af hjernen og især styrker kraftcentret

på toppen af hovedet, idet den hovedsagelig spredes gennem de 960 kronblade i den ydre del af centret.

DEN GULE STRÅLE

2. Den gule stråle strømmer til hjertet, men efter at have udført sin opgave der, passerer den også videre til hjernen og gennemstrømmer den, idet den især strømmer til den tolvbladede "blomst" midt i det højeste kraftcenter.

DEN GRØNNE STRÅLE

3. Den grønne stråle gennemstrømmer maveregionen. Den er navnlig centreret i solar plexus, men den beliver tydeligvis også leveren, nyrerne, tarmene og fordøjelsesorganerne i almindelighed.

DEN ROSA STRÅLE

4. Den rosa stråle løber langs med nerverne i hele legemet og er tydeligvis livet i nervesystemet. Det er den specialiserede vitalitet, som et menneske kan overføre til andre, som har lidt af den. Hvis nerverne ikke forsynes betragteligt med det rosenrøde lys, bliver de overfølsomme og ret irritable. Derfor er det næsten umuligt for den pågældende at blive i samme stilling, og alligevel opnår man ingen væsentlig lindring, ved at indtage en anden stilling. Den mindste støj eller berøring er en lidelse for dette menneske, og det har det helt forfærdeligt. Hvis et sundt menneske overfører specialiseret prana til dette menneskes nervesystem, vil tilstanden straks forbedres, og erstattes af en følelse af velvære og fred. Et menneske med et stærkt helbred absorberer og specialiserer ofte meget mere af denne vitalitet, end legemet har brug for, og derfor udstråle det konstant en strøm af rosa atomer og styrker uden at vide af det både sine svagere medmennesker og uden selv at miste noget. Den overflødige energi kan også med hjælp af viljen samles og rettes den mod et menneske, man gerne vil hjælpe.

Det fysiske legeme har selv en vis instinktiv bevidsthed, som ofte kaldes den fysiske elemental. Den fysiske elemental minder om astrallegemets begærelemental, og denne instinktive bevidsthed forsøger altid at beskytte sit legeme mod farer og dække legemets behov. Elementalen har intet at gøre med menneskets egen bevidsthed, og den fungerer selvstændigt og problemfrit under søvnen, når bevidstheden har trukket sig ud fra det fysiske legeme. Elementalen er ophav til alle menneskets instinktive bevægelser, og takket være dens aktivitet fungerer det sympatiske system uafbrudt og uden at mennesket tænker over det.

Når mennesket er det, der kaldes vågen, er den fysiske elemental uafbrudt beskæftiget med selvforsvar. Den er hele tiden på vagt og holder nerverne og musklerne anspændt. Om natten eller på andre tidspunkter, hvor et menneske sover, lader elementalen nerver og muskler slappe af, og den er navnlig optaget af absorbering af vitalitet og restituering af det fysiske legeme. Denne opgave løser den bedst i den første del af natten, fordi der findes vitalitet i store mængder på dette tidspunkt. Til gengæld er den beholdning, der har hobet sig op i løbet af dagens solskinstimer, næsten helt brugt op lige før solopgang. Det er forklaringen på den slaphed og

mathed, man føler i de tidlige morgentimer, og det er også derfor, at syge tit dør netop på den tid af døgnnet. Det er denne tanke, der kommer til udtryk i det gamle ordsprog, som siger, at en times søvn før midnat er lige så meget værd som to efter midnat. Denne fysiske elementals arbejde er forklaringen på søvnens stærke, restituerende virkning, som man kender, selv når det kun drejer sig om en kortvarig lur.

Vitaliteten er reelt den æteriske genparts føde, og den er lige så livsnødvendig for den, som fysisk forplejning er for det fysiske legemes grovere del. Når miltcentret af en eller anden grund - f.eks. sygdom, udmattelse eller meget høj alder - ikke er i stand til at forsyne legemets celler med vitalitet, prøver den fysiske elemental at bemægtige sig den vitalitet, der findes i andres legemer, til eget brug. Det er grunden til, at man føler sig skidt tilpas og udmattet, når man har opholdt sig nogen tid sammen med et menneske, der er tappet for vitalitet, for dette menneske har suget de rosa atomer til sig, før man selv nåede at trække energien ud af dem.

Planteriget absorberer også denne vitalitet, men det ser ud til, at det i de fleste tilfælde kun bruger lidt af den. Mange træer trækker næsten nøjagtigt de samme bestanddele ud af vitaliteten som den højere del af menneskets æterlegeme. Og når de har brugt det, de selv har behov for, afkaster de netop det rosa lys, som cellerne i menneskets fysiske legeme har behov for. Det er navnlig tilfældet med træer som fyr og eukalyptus, og derfor giver disse træers nærhed sundhed og styrke til de mennesker, der har underskud af denne del af livsprincippet - de mennesker, der kaldes nervøse. De er nervøse, fordi deres legemsceller sulter. Nervøsiteten kan kun lindres ved at forsyne dem med den næring, de mangler, og det nemmeste vil være at forsyne dem med den specielle form for vitalitet.

DEN ORANGE OG DEN RØDE STRÅLE

5. Den orange og røde stråle strømmer til roden af rygsøjlen og videre til kønsorganerne, som en af dens funktioner er nært knyttet til. Strålen ser ikke alene ud til at omfatte den orange og de mere mørkerøde nuancer, men der er også en del mørkt blåliggrønt i den, som om spektret var drejet omkring i en cirkel, og farverne gentog sig i en lavere oktav.

Hos gennemsnitsmennesket stimulerer denne stråle seksualiteten og tilsyneladende strømmer den også ind i blodet og medvirker til bevarelse af legemstemperaturen. Hvis et menneske er bevidst om sin seksualitet, kan denne stråle gennem lang og målbevidst anstrengelse ledes opad til hjernen, hvor strålens komponenter gennemgår en ejendommelig forvandling.

PRANASTRØM- MENS FARVER	CHAKRAERNE, SOM FARVERNE STRØMMER IND I	FARVER, DER NÆVNES I DEN HEMMELIGE LÆRE	DE PRINCIP- PER, DER ER REPRÆSENTERET
Lyseblå	Halschakra	Blå	Atma (aurisk hylster)
Gul	Hjertechakra	Gul	Buddhi
Mørkeblå	Pandechakra	Indigo eller mørkeblå	Højere manas
Grøn	Solar plexus chakra	Grøn	Kama manas Lavere tankesind
Rosa	Miltchakra	Rød	Kama rupa
Violet	Kronchakra	Violet	Æterisk genpart
Orange-rød (med en anden violet nuance)	Rodchakra (derefter kronchakra)	-	-

Tavle III

Den orangefarvede del forvandles til rent gult og medfører en intensivering af de intellektuelle evner. Den mørkerøde bliver højrød og forøger i høj grad evnen til uselvsk kærlighed. Og den mørkt blåligrøde forvandles til en smuk lys, violet nuance og stimulerer menneskets åndelige natur. Det menneske, der har held med denne proces, vil erkende, at seksualiteten ikke længere fungerer instinktivt og ubevidst, og når det er nødvendigt at vække slangeildens højere lag, undgås de alvorligste af de farer, der er forbundet med processen. Når et menneske til sidst har gennemført denne forvandling, strømmer den orange og den røde stråle direkte ind i centret ved roden af rygsøjlen og derfra op langs rygsøjlen hulrum og videre til hjernen.

Det ser ud til, at der er en vis overensstemmelse (tavle III) mellem farverne på de pranastrømme, der strømmer til de forskellige chakraer, og de farver, som H.P. Blavatsky knytter til menneskets principper i sit diagram i *The Secret Doctrine*, Bind 5, p. 454 (5. Adyar-udgave).

DE FEM PRANA-VAYUER

I hinduistisk litteratur henvises der ofte til de fem vigtigste *vayuer* eller pranaer. I *Gheranda Samhita* er deres positioner kort vist:

"Prana bevæger sig altid i hjertet, apana i regionen ved anus (endetarmsåbningen), samana i navleregionen, udana i halsen og vyana gennemstrømmer hele legemet." (*Sacred Books of the Hindus Series*, vv. 61-2 oversat (til engelsk) af Sris Chandra Vidyaarava.

I mange andre bøger får man samme beskrivelse, uden at deres funktioner, beskrives, men i nogle bøger gives der lidt flere detaljer:

"Vinden, der kaldes vyana, har den primære funktion i alle nerver. I samme øjeblik man har spist noget mad, deles den i to af denne vind. Når den strømmer ind i nærheden af anus, adskiller den det faste og det flydende. Når den har anbragt

vandet over ilden og det faste over vandet, får pranaen - der befinder sig under ilden - denne til langsomt at flamme op. Vinden får ilden til at blusse op og skille substansen fra affaldsprodukterne. Vyana-vinden fører essensen rundt i hele organismen, og affaldsprodukterne tvinges gennem tolv porte og udstødes fra legemet.” (Garuda Purana, XV, 40-43 - Sacred Books of the Hindus Series, oversat (til engelsk) af Wood.)

De fem vinde, der beskrives her og vises i tavle IV, ser ud til at være nogenlunde i overensstemmelse med vitaliteten i de fem aspekter.

PARNA-VAYU OG DEN REGION, DER PÅVIRKES	VITALITETSSTRÅLE	DET CHAKRA, DER ISÆR PÅVIRKES
Prana, hjerte	Gul	Hjertechakra
Apana, anus	Orangerød	Rodchakra
Samana, navle	Grøn	Solar plexus chakra
Udana, hals	Violet-blå	Halschakra
Vyana, hele legemet	Rosa	Miltchakra

Tavle IV

VITALITET OG HELBRED

Vitalitetsstrømmene er afgørende for helbredstilstanden i de dele af legemet, som de er forbundet med. Hvis et menneske har et svagt fordøjelsessystem, kan det straks ses af enhver, der har æterisk syn, for den grønne strøm flyder eller fungerer enten langsomt eller er forholdsvis mindre, end den burde være. Når den gule strøm er kraftig og stærk, viser det - eller rettere bevirker det - at hjertet fungerer stærk og regelmæssig. Den strømmer omkring i centret og gennemtrænger desuden blodet, der pumpes igennem centret, og fordeles i hele legemet. Alligevel er der så meget af vitaliteten tilbage, at der også bliver noget til hjernen. Evnen til høj, filosofisk og metafysisk tænkning ser ud til i høj grad at være afhængig af den gule strøms størrelse og aktivitet - og det samme er tilfældet med den tolvbladede "blomst" i midten af kraftcentret på issen.

Tanker og følelser af den høje, åndelige slags ser ud til hovedsagelig at være afhængige af den violette stråle, mens den almindelige tankes kraft stimuleres af den blå stråle blandet med noget af den gule. Ved nogle former for psykisk sygdom er både den gule, den blå og den violette vitalitetsstrøm stort set blokeret. Stor aktivitet eller en stor mængde af lyseblå vitalitet, der går til halscentret, medfører sundhed og styrke i de fysiske organer i denne del af legemet. Den giver stemmebåndene en styrke og elasticitet, og hos en underviser eller en sanger vil den komme til udtryk som enestående præstationer og aktivitet. Svaghed eller sygdom i enhver del af legemet ses som nedsat vitalitetsstrøm til den aktuelle del.

DE TOMME ATOMERS SKÆBNE

Når de forskellige strømme af atomer gør deres arbejde, bliver den vitalitet, de er opladet med, trukket ud af dem på nøjagtigt den samme måde, som med elektricitet. På deres vej langs nerverne blegner de atomer, der transporterer den rosa stråle, og lidt efter lidt bliver de udstødt af legemet gennem porerne, og derved dannes den sundhedsaura, der beskrives i *Det Synlige og Det Usynlige Menneske*. Når de forlader legemet, har de fleste mistet det rosa lys. Udstrålingen bliver derfor stort set blåligvid. Den del af den gule stråle, der optages i og føres omkring med blodet, mister også sin karakteristiske gule farve.

Når atomerne på denne måde er tømt for vitalitet, indgår de i nogle af de kombinationer, der løbende opstår i legemet, eller de forlader legemet gennem porerne eller ad de almindelige kanaler. Når de atomer er udtømt, der har været opladet med den grønne stråle - som især er forbundet med fordøjelsesprocesserne - udgør de en del af legemets almindelige affaldsprodukter, og de passere ud sammen med dem. Det samme er tilfældet med den røde og orange stråles atomer for gennemsnitsmenneskets vedkommende. Atomer, der hører til de blå stråler, der anvendes i halscentret, forlader som regel legemet gennem udåndingen. Og de atomer, der danner de mørkeblå og violette stråler, udstødes sædvanligvis gennem kroncentret.

Når mennesket har lært at afbøje de orange og røde stråler, sådan at de passerer op igennem rygsøjlen, strømmer begge strålers atomer samt den violette og blå stråles tomme atomer ud gennem kroncentret i en lysende kaskade, der er vist i fig. 2, og som hyppigt er fremstillet som en flamme på de gamle statuer af herren Buddha og andre store helgener. Disse atomer bruges igen til fysiske legemer for nogle af de positive og velgørende kræfter, som højtudviklede mennesker udstråler fra dette kronchakra.

Når atomerne er tømt for vitalitet, bliver de igen nøjagtigt som alle andre atomer bortset fra, at de har udviklet sig en lille smule ved at blive brugt på denne måde. Legemet absorberer så mange af dem, som det har behov for, og de indgår derfor i de kombinationer, der konstant dannes, mens andre, der ikke er brug for til disse formål, udstødes gennem enhver tilgængelig kanal.

Vitalitetsstrømmen i eller gennem et center - eller dens intensivering - må ikke forveksles med en anden udvikling af centret, der finder sted, når slangeildens højere lag vækkes på et senere stadie af menneskets evolution. Denne udvikling beskrives i næste kapitel. Alle mennesker absorberer vitalitet og specialiserer den, men mange udnytter den ikke fuldt ud, fordi de på mange områder ikke lever så rent, sundt og fornuftigt, som de burde. Et menneske, der gør sit legeme grovere ved at spise kød, drikke alkohol eller tobaksrygning, kan aldrig udnytte sin vitalitet så fuldstændigt som det menneske, der lever på en renere måde. Et menneske med en uren livsførelse kan fysisk set være stærkere end mange andre mennesker, der lever renere - og er det ofte. Det er nemlig et spørgsmål om disse menneskers karma, men bortset fra det, så har de mennesker, der praktiserer en ren livsførelse, en enorm fordel.

Alle de farver, der findes i forbindelse med denne form for vitalitet, er æteriske, men alligevel kan man se, at deres funktion er i overensstemmelse betydningen

af lignende farvetoner i astrallegemet. Det er klart, at rigtige tanker og følelser påvirker det fysiske legeme og forøger dets evne til at optage den vitalitet, der er nødvendig for dets sundhed. Det siges, at herren Buddha engang sagde, at det første skridt på vejen til nirvana er fuldkommen fysisk sundhed, og der er ingen tvivl om, at det kan opnås ved at følge den ædle, ottefoldige vej, som han anviste. *"Søg først Guds rige og hans retfærdighed, så skal alt andet gives jer i tilgift"* - selv fysisk sundhed.

VITALITET OG MAGNETISME

Den vitalitet, der strømmer langs nerverne, må ikke forveksles med det, der sædvanligvis kaldes menneskets magnetisme - personens nervevæske - der befinder sig i rygsøjlen og består af den primære livskraft, blandet med kundalini. Denne væske opretholder det æteriske stofs konstante kredsløb langs nerverne - et kredsløb, der svarer til blodcirkulationen gennem blodårerne. Og på samme måde som blodet fører ilt ud til alle dele af legemet, sådan fører denne æteriske strøm vitalitet med sig på sin vej langs nerverne. Partiklerne i den æteriske del af legemet fornyes løbende i lighed med partiklerne i den tættere del af legemet. Sammen med den mad, der spises, og luften, der indåndes, indtager mennesket også æterisk stof, som optages af den æteriske del af legemet. Der afkastes hele tiden både æterisk stof og luftformigt stof fra porerne, og når to personer er meget tæt på hinanden, vil de uundgåeligt absorbere en del af hinandens fysiske udstrømninger.

Når en person hypnotiserer en anden, samler hypnotisøren ved hjælp af en viljesanspændelse en stor mængde af denne magnetisme og sender den ind i den hypnotiserede. Hypnotisøren skubber den andens nervevæske til side og erstatter den med sin eget. Eftersom hjernen er center for dette nervekredsløb, tvinger hypnotisøren en del af den hypnotiseredes legeme ind under sin kontrol, og den hypnotiserede føler derfor det, som hypnotisøren ønsker, at den hypnotiserede skal føle. Hvis den hypnotiseredes hjerne tømmes helt for egen magnetisme og fyldes med hypnotisørens, kan den hypnotiserede kun tænke og handle, sådan som hypnotisøren ønsker det. Den hypnotiserede er midlertidigt totalt under hypnotisørens herredømme.

Når en healer forsøger at helbrede ved at sende sin kraft ind i et menneske, kan det ikke undgås, at der sammen med vitaliteten også strømmer en hel del af healerens egne energier. Det er indlysende, at hvis healeren lider af en eller anden sygdom, vil den let kunne overføres til patienten. Et andet og endnu vigtigere forhold bør også tages i betragtning. Selv om healeren er fuldstændig sund og rask set fra et lægeligt synspunkt, findes der desuden mentale og følelsesmæssige sygdomme såvel som fysiske, og det sker ofte, at de også overføres, fordi healeren sammen med den fysiske strøm også sender astralt og mentalt stof ind i patienten.

Ikke desto mindre kan et menneske, der har en ren tankegang, og som er motiveret af et oprigtigt ønske om at hjælpe sine medmennesker, ofte gøre meget for at lindre deres lidelser ved hjælp af denne healingsmetode, hvis healeren vil gøre sig den ulejlighed at sætte sig ind i læren om disse strømme, der strømmer ind i legemet gennem chakraerne og løber langs nerverne. Hvad er det, healeren sender ind i patienten? Det kan enten være nerveæter eller vitalitet eller begge dele. Hvis en patient er så alvorligt svækket eller udmattet, at evnen til selv at specialisere sin livsvæske er gået tabt, kan healeren forny depotet ved at sende noget af sin egen livsvæske ind til de svækkede nerver og på denne måde fremskynde patientens

helbredelse. Processen er identisk med den, der ofte anvendes, når det drejer sig om mad. Maven hos et menneske, der er svækket til et vist punkt, mister evnen til at fordøje. Legemet får derfor ikke tilstrækkelig næring, og patienten bliver endnu svagere. Derfor tilfører man mad til maven, der allerede til en vis grad er fordøjet ved hjælp af pepsin eller andre lignende præparater. Denne føde kan sandsynligvis optages i kroppen, og patienten får mulighed for at komme til kræfter. På samme måde kan et menneske, der ikke selv er i stand til at specialisere sin vitalitet, absorbere den, der allerede er forberedt af en anden, og på denne måde få kræfter til at få de æteriske organer til at arbejde normalt igen. I mange tilfælde er det alt, hvad der behøves.

Der findes andre tilfælde, hvor der er sket en eller anden form for overfyldning. Vitaliteten har ikke været i stand til at cirkulere, som den skulle, og derfor er nerveauraen blevet træg og usund. Her består behandlingen naturligvis i at erstatte nerveauraen med sund nerveæter udefra, og det kan gøres på flere måder. Nogle healere anvender simpelthen den rå kraft og lader deres egen æter strømme ind i patienten i kraftfulde bølger i et forsøg på at skylle det væk, som skal fjernes. Man kan opnå gode resultater med denne metode, men det sker på bekostning af et energiforbrug, der er langt større, end det behøver at være. Der findes en mere videnskabelig metode. Her man går mere roligt til værks ved først at fjerne det ophobede eller syge stof for derpå at erstatte det med sundere nerveæter og på denne måde lidt efter lidt få den træge strøm til at flyde hurtigere. Hvis patienten for eksempel har hovedpine, kan man næsten være sikker på, at der findes en ophobning af usund æter i en eller anden del af patientens hjerne, og det første skridt består i at få den fjernet.

Hvordan bærer man sig ad med det? Man gør det på samme måde, som når man udsender kraft, nemlig ved en viljesanspændelse. Man må ikke glemme, at disse finere underafdelinger af stoffet let lader sig forme og påvirke af den menneskelige vilje. Healeren kan anvende magnetiske strygninger, men selv i bedste fald betyder det bare, at healeren lader sin "kanon" pege i en bestemt retning. Healerens vilje er det krudt, der affyrer kanonkuglen og skaber resultatet, og healerens nervevæske er selve kanonkuglen. En healer, der forstår sin opgave, kan, hvis det ønskes, opnå lige så gode resultater uden magnetiske strygninger. Jeg har kendskab til én, der aldrig brugte dem, men simpelthen så på sin patient. Hånden bruges kun til at koncentrere den ovennævnte nervevæske og måske til at støtte healerens imaginationsevne, for hvis viljen skal have tilstrækkelig styrke, må healeren have en urokkelig tro på den, og bevægelsen gør det muligvis lettere at forestille sig, hvad det er, der sker.

Ligesom et menneske kan udsende magnetisme ved en koncentration af viljen, kan den også fjernes på samme måde. I dette tilfælde vil man ofte bruge håndbevægelser for at lette arbejdet. Drejer det sig om hovedpine, vil healeren sandsynligvis lægge hænderne på patientens pande og forestille sig, at hænderne er tørre svampe, der langsomt men sikkert suger den skadelige magnetisme ud af hjernen. Healeren vil sandsynligvis meget hurtigt opdage, at den virkning, der er i tanken, virkelig skaber det ønskede resultat. Hvis healeren ikke tager de nødvendige forholdsregler for at skille sig af med den dårlige magnetisme, der absorberes fra patienten, vil healeren enten selv få hovedpinen eller begynde at få ondt i den arm og hånd, der blev brugt til behandlingen. Healeren optager faktisk sygt stof i sig, og det er derfor nødvendigt for bevarelsen af sundheden at få det dårlige stof fjernet, inden det sætter sig fast i kroppen.

Healeren må derfor gøre sig klart, hvordan man bærer sig ad med at slippe af med det, og den letteste måde består simpelthen i at kaste det bort - ryste det af hænderne, som om det var vand. Selv om man ikke kan se det, er det fysisk stof, der er fjernet, og det kan behandles med fysiske midler. Det er derfor nødvendigt, at healeren ikke forsømmer disse forholdsregler og ikke glemmer at vaske hænderne grundigt efter at have kureret en hovedpine eller noget lignende. Når healeren har fjernet årsagen til sygdommen, skal der overføres god, stærk og sund magnetisme til erstatning for det stof, der er fjernet og for at beskytte patienten mod tilbagefald. Denne metode har mange fordele, når det drejer sig om nervesygdomme af en eller anden slags. I de fleste tilfælde er der tale om uregelmæssigheder i forbindelse med de strømme, der strømmer langs nerverne. De kan være blokeret, eller de kan flyde for langsomt, men de kan også løbe for hurtigt - eller mængden kan være for lille eller af dårlig kvalitet. Bruger man medicin af en eller anden art, kan man i bedste fald kun påvirke den fysiske nerve og dermed i et vist begrænset omfang på de nervevæsker, der omgiver den, hvorimod den magnetiske behandling virker direkte på selve nervevæsken og derfor går behandlingen direkte til ondets rod.

4. kapitel

CHAKRAERNES UDVIKLING

DE OPVÅGNENDE CENTRES FUNKTIONER

Ud over at holde det fysiske legeme i live har kraftcentrene også en anden funktion, som først begynder, når de er vågnet op til fuld aktivitet. Hvert af de æteriske centre svarer til et astralt. Det astrale center er en firdimensional hvirvelstrøm, og derfor har det en anden og større udstrækning end det æteriske. Det falder derfor absolut ikke altid helt sammen med det æteriske, selv om det også delvis er tilfældet. Den æteriske hvirvelstrøm befinder sig altid på overfladen af æterlegemet, hvorimod det astrale center ofte ligger i astrallegemets indre.

Når et æterisk center vækkes helt, har det til opgave at overføre en bestemt egenskab fra det tilsvarende astrale center til den fysiske bevidsthed. Derfor vil det være hensigtsmæssigt at beskrive hvert af de astrale centres funktion, inden gennemgangen af de resultater, der skabes, når de æteriske centre aktiveres, selv om de allerede er fuldt ud aktive hos alle civiliserede mennesker. Hvilken virkning har aktiveringen af hvert af disse astrale centre haft i astrallegemet?

DE ASTRALE CENTRE

Som allerede nævnt er det første af centrene basis for slangeilden. Denne kraft eksisterer på alle planer, og alle de øvrige centre vækkes af dens aktivitet. Det er vigtigt at forstå, at astrallegemet oprindeligt var en næsten ubevægelig masse med en særdeles tåget og svag bevidsthed og uden evne til at reagere på noget og uden klar bevidsthed om den omgivende verden. Allerstørst vågnede denne kraft i mennesket på astralplanet. Da den var vækket, strømmede den videre til det andet center, der svarer til den fysiske milt, og vitaliserede herfra hele astrallegemet. Dermed blev det muligt for mennesket at færdes bevidst på astralplanet, selv om det stadig kun har en sløret forestilling om, hvad det oplever.

Derpå strømmede kraften videre og belivede det tredje center, som befinder sig i navleområdet. Det medførte, at evnen til at føle vågnede i astrallegemet. Mennesket blev nu sensitivitet overfor påvirkninger af enhver art, selv om det ikke medførte den klare og stabile forståelse, der opnås ved hjælp af syn og hørelse.

Da det fjerde center blev aktiveret, fik mennesket evnen til at forstå og sympatisere med andre astrale væseners vibrationer. Det kunne nu instinktivt fatte noget af det, de følte.

Da det femte center - det, der befinder sig i halsen - blev vækket, blev mennesket i stand til at høre på astralplanet. Det udviklede en sans, der i astralverdenen virker på bevidstheden, på samme måde som den sans, der kaldes hørelse på det fysiske plan.

På tilsvarende måde medførte udviklingen af det sjette center - der befinder sig i panden mellem øjenbrynene - det astrale syn. Det vil sige evnen til klart at opfatte astrale genstandes form og natur i stedet for blot at have en uklar fornemmelse af deres tilstedeværelse.

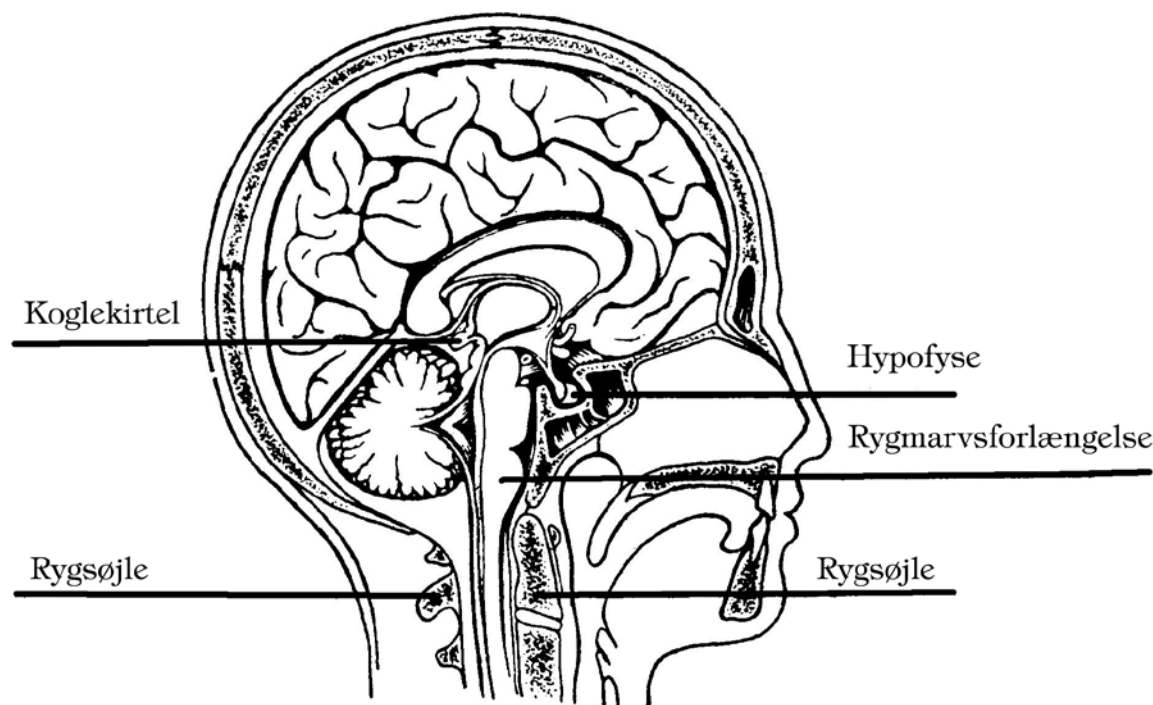

Fig. 8

Aktiveringen af det syvende center - kroncentret på issen - kompletterede mennesket i forhold til det astrale liv og fuldkommengjorde de astrale evner. Det sker dog ikke på samme måde for alle, men varierer i forhold til mennesketypen.

For manges vedkommende flyder de astrale hvirvelstrømme fra det sjette og det syvende center sammen i hypofysen, og for dem er hypofysen (fig. 8) praktisk talt den eneste direkte forbindelse mellem det fysiske plan og de indre eller højere bevidsthedsområder. Hos en anden mennesketype, hvor det sjette center stadig er forbundet med hypofysen, afbøjes den syvende hvirvelstrøm, sådan at den falder sammen med det hensvindende organ, der kaldes koglekirtlen - glandula pinealis - (fig. 8). Hos mennesker af denne type bliver centret belivet og anvendt som en direkte kommunikationslinje med den lavere del af mentalplanet, tilsyneladende uden at passere igennem det mellemliggende astralplan på den sædvanlige måde. Det var med denne mennesketype i tankerne at H.P. Blavatsky skrev, at hun lagde stor vægt på aktiveringen af dette organ. I følgende citat fra *A Study in Consciousness* p. 152 omtaler Annie Besant det samme forhold, og at udviklingen begynder på forskellige trin hos forskellige mennesker:

"Opbygningen af disse centre og deres gradvise organisering til hjul kan påbegyndes fra et hvilket som helst legeme, og hos ethvert menneske vil processen blive indledt fra det legeme, der dominerer det pågældende menneskes særlige temperament.

Området med den største aktivitet i forbindelse med alle legemernes opbygning og gradvise udvikling til effektive redskaber for bevidstheden på det fysiske plan,

er afgørende for den temperamentstype et menneske tilhører. Dette brændpunkt for aktiviteten kan ligge i det fysiske, det astrale, det lavere eller det højere mentallegeme. I et eller andet af disse eller endog i endnu højere legemer - alt efter temperamentstypen - finder man dette brændpunkt i det princip, der afslører temperamentstypen. Og derfra virker det "opad" eller "nedad", idet det former legemerne, som dermed bliver egnet til at udtrykke dette temperament."

ASTRALE SANSER

I astrallegemet fungerer disse centre i stedet for sanseorganer - men uden forbehold vil denne oplysning være absolut vildledende, for man må ikke glemme, at for at kunne kommunikere forståeligt er det nødvendigt at tale om astral syns- eller høreevne, selv om det der reelt menes med disse udtryk, er, at et menneske, der fungerer i sit astrallegeme, har evnen til at reagere på de vibrationer, som overfører oplysninger af samme karakter som dem, der modtages gennem øjne og ører, når dette menneske fungerer i det fysiske legeme.

Under de helt anderledes forhold, der hersker på astralplanet, er der ikke behov for specialiserede sanseorganer. Hele astrallegemet består af stof, der kan reagere på disse vibrationer, og et menneske, der fungerer i astrallegemet, kan derfor uden at dreje hovedet se det, der er bagved, ovenover eller nedenunder, lige så godt, som det kan se det, der er foran. Centrene er derfor ikke sanseorganer i ordets traditionelle betydning, for mennesket ser eller hører ikke igennem dem, på samme måde som det ser gennem de fysiske øjne og ører. Alligevel er evnen til at anvende de astrale sanser afhængig af centrenes aktivering, idet udviklingen af de enkelte centre gør det muligt for hele astrallegemet at reagere på en ny gruppe vibrationer.

Da alle astrallegemets partikler konstant hvirvler omkring som partiklerne i kogende vand, passerer de alle sammen gennem alle centrene eller hvirvelstrømmene. Og under denne passage giver hvert enkelt center alle astrallegemets partikler evnen til at opfatte en bestemt gruppe vibrationer, og dermed bliver alle astrale sanser lige aktive i alle dele af legemet. Men selv når disse sanser er fuldt udviklet, er det ikke sikkert, at det pågældende menneske kan overføre bevidsthed om deres virksomhed til det fysiske legeme.

VÆKKELSEN AF KUNDALINI

Da hele denne astrale opvågning fandt sted, havde mennesket ingen anelse om det i sin fysiske bevidsthed. Det fysiske legeme kan kun få kontakt med disse muligheder, ved at gentage vækkelsesprocessen ved hjælp af de æteriske centre. Det kan gøres på forskellige måder, afhængig af den yoga-retning, den studerende følger.

Der er syv anerkendte yoga-retninger i Indien: 1) Raja yoga. 2) Karma yoga. 3) Jnana yoga. 4) Hatha yoga. 5) Laya yoga. 6) Bhakti yoga. 7) Mantra yoga. De er til en vis grad beskrevet i anden udgave af *The Masters and the Path*, og i bogen *Raja yoga: The Occult Training of the Hindus* har professor Wood givet en udførlig beskrivelse af yoga-retningerne. I alle disse retninger anerkender man chakraernes eksistens og deres betydning, og hver retning har sin egen metode til udvikling af dem. Raja-yogien mediterer på chakraerne - et efter et - og aktiverer dem med ren og skær viljekraft - en metode, der har mange fordele. Laya yoga er det system, hvor chakraerne har størst opmærksomhed, og metoden består i at vække slangeildens højere muligheder og tvinge den igennem - det ene center efter det andet.

Denne metode kræver en målbevidst og langvarig viljesanspændelse, for når det første chakra bringes i fuld aktivitet, vækkes netop slangeildens *indre* lag. Når det først er gjort, bliver de andre centre belivet af dens enorme kraft. I de andre æteriske chakraer medfører det, at de evner, der vækkes ved udviklingen af deres tilsvarende astrale chakraer, kommer indenfor den fysiske bevidstheds rækkevidde.

VÆKKELSEN AF DE ÆTERISKE CHAKRAER

Når miltcentret - det andet af de æteriske centre - vækkes, bliver mennesket i stand til at huske sine uklare astrale oplevelser, selv om det til tider kun vil være meget sporadisk. Hvis dette center ved en tilfældighed stimuleres en smule, har det ofte den virkning, at vedkommende får en tåget erindring om en salig fornemmelse af at flyve gennem luften.

Når det tredje center - solar plexus centret - aktiveres, begynder mennesket at blive bevidst om alle mulige astrale indflydelser i det fysiske legeme. Det fornemmes uklart, at nogle af dem er positive og andre negative - eller at nogle er behagelige og andre ubehagelige, uden at man har en anelse om hvorfor.

Når det fjerde center - hjertecentret - stimuleres, bliver mennesket i stand til instinktivt at opfatte andres glæder og sorger. Måske vil det endda medføre, at dette menneske i kraft af sin medfølelse med deres fysiske lidelser og smerter af og til reproducerer dem i sig selv.

Når det femte center - halscentret - vækkes, bliver mennesket i stand til at høre stemmer, der nogle gange opfordrer til alt muligt. Andre gange kan man høre musik eller måske mindre behagelige lyde. Når dette center er i fuld aktivitet, bliver vedkommende clairaudient på det æteriske og det astrale plan.

Når det sjette center - pandecentret mellem øjenbrynene - levendegøres, begynder mennesket at se forskellige ting, og det får visioner af forskellig art i vågen tilstand - undertiden i tilknytning til steder og til andre tider af personer. Under de første faser af dette centers udvikling - når det lige er begyndt at vågne - drejer det sig ofte om landskaber og farveskyer, som kun svagt anes. Når centret er fuldt aktiveret, bliver vedkommende clairvoyant.

Centret mellem øjenbrynene står også på anden måde i forbindelse med synsevnen, for evnen til at forstørre mikroskopiske fysiske genstande udføres ved hjælp dette chakra. Fra chakraets midte udgår der et ganske lille bøjeligt rør af æterisk stof. Det minder om en mikroskopisk slange, og i enden af den er der noget, der minder om et øje. Det er dette specielle organ, der anvendes ved denne særlige form for clairvoyance. Øjet, der sidder i enden, kan udvides og trækkes sammen, og dermed bliver det muligt at ændre organets evne til at forstørre i forhold til størrelsen på den genstand, der iagttages. Det er det, der menes, når der i gamle kulturers bøger tales om evnen til efter behag at gøre sig stor eller lille. Hvis man vil undersøge et atom, danner man et synsorgan, der står i forhold til atomets størrelse. Denne lille slange, der stikker ud fra pandecentret, blev symboliseret i den røde krone, der blev båret af Egyptens farao. Han fungerede som ypperstepræst, og han var i besiddelse af denne metafysiske evne og flere andre.

Når det syvende center aktiveres bliver mennesket i stand til at benytte centret til at forlade sit fysiske legeme med fuld bevidsthed og at vende tilbage til det igen uden den sædvanlige afbrydelse i bevidstheden. Denne bevidsthedskontinuitet fungerer nu døgnet rundt. Når ilden har passeret igennem alle disse centre i en bestemt orden, der er forskellig for forskellige mennesketyper, fungerer bevidstheden sammenhængende og uafbrudt, indtil vedkommende ved afslutningen af livet på astralplanet træder ind i på mentalplanet. Bevidsthedsstrømmen afbrydes ikke længere, hverken af den midlertidige adskillelse fra det fysiske legeme under søvnen eller af den vedvarende, der finder sted, når døden indtræder.

SPORADISK CLAIRVOYANCE

Før det sker, har et menneske utvivlsomt opfattet mange glimt af den astrale verden, for særligt stærke vibrationer kan til enhver tid stimulere et af chakraerne til midlertidig aktivitet uden at vække slangeilden. Det er også muligt, at slangeilden er delvis vækket, og det kan ligeledes resultere i midlertidig eller sporadisk clairvoyance. Som allerede nævnt eksisterer slangeilden i syv lag eller styrker, og det sker ofte, at det lykkes for et menneske, der bruger sin vilje i et forsøg på at vække den, at påvirke et enkelt lag alene. Hvis dette menneske herefter tror, at det er lykkedes at vække slangeilden fuldt ud, vil det opdage, at arbejdet har været forgæves. Det er nødvendigt at gentage forsøget mange gange, mens man gradvis trænger dybere og dybere ned, indtil det ikke bare er de overfladiske lag af ilden, der kontaktes, men selve ildens hjerte, der vækkes til fuld aktivitet.

FAREN VED AT VÆKKE SLSANGEILDEN FOR TIDLIGT

Denne flammende kraft, som den kaldes i *Stilhedens Røst*, kan i sandhed sammenlignes med flydende ild. Når den er vækket ved hjælp af viljen, farer den igennem legemet, og den bane, den helst skal følge, er spiralformet i stil med en slange, der bugter sig. I sin aktiverede tilstand kan den betragtes som Verdensmoderen i en anden forstand end den, der allerede er omtalt, for menneskets forskellige legemer kan levendegøres ved hjælp af den, og derved åbner de højere verdener åbner sig - den ene efter den anden.

Hos gennemsnitsmennesket ligger slangeilden slumrende ved roden af rygsøjlen, og i hele det fysiske liv har dette menneske ingen anelse om dens eksistens. Det er klogest at lade den forblive i denne tilstand, indtil mennesket har nået en vis moralsk udvikling, og viljen er stærk nok til at beherske den, og tankerne er så rene, at den kan vækkes uden at forvolde skade. Man bør aldrig eksperimentere med slangeilden uden klog og kyndig vejledning fra en lærer, der forstår disse forhold til bunds, for de farer, der er forbundet med at vække denne kraft, er i høj grad virkelige og ekstremt alvorlige. Nogle af dem er af fysisk karakter. Kraftens ukontrollerede bevægelse er ofte årsag til voldsomme fysiske smerter. Den kan let ødelægge væv eller endog medføre døden. Selv om det lyder alvorligt, er det imidlertid de mindste af de ondt, den kan forvolde, for den kan også give vedvarende skader på indre legemer, der er højere end de fysiske.

Hvis ilden vækkes for tidligt, er resultatet ofte, at den farer nedad i legemet i stedet for opad. Det medfører, at de mest uønskede begær stimuleres, og de intensiveres

så kraftigt, at det er umuligt for den pågældende at modstå dem. Der er nu lukket op for en kraft, som man er lige så hjælpeløs over for som en svømmer i gabet på en haj. Sådanne mennesker bliver demoraliserede og dæmoniske monstre, for de er i kløerne på en kraft, der ikke står i rimeligt forhold til almindelige menneskers modstandskraft. De opnår muligvis visse metafysiske evner, men de er af en art, der bringer dem i kontakt med en evolutionsorden, som menneskeheden ikke skal have kontakt med. Det kan komme til at koste dem mere end en enkelt inkarnation, inden de slipper ud af denne frygtelige situation.

Jeg overdriver på ingen måde den rædselsvækkende situation, som et menneske, der kun har hørt om slangeilden, kan havne i uden at kende konsekvenserne. Jeg er spurgt til råds af mennesker, der var ramt af denne frygtelige skæbne, og har med egne øjne set, hvad der var sket. Der findes grupper, der praktiserer sort magi, og som bevidst anvender denne kraft til magiske formål. Ved slangeildens hjælp kan de aktivere et bestemt af de lavere centre, som aldrig benyttes til dette formål af dem, der følger evolutionens lov. Der er forfattere, som benægter, at der findes et sådant center, men de sydindiske bramener fastholder, at der er visse yogier, som underviser deres elever i at bruge centret, selv om de naturligvis ikke nødvendigvis gør det i en ond hensigt. Ikke desto mindre er det en alt for stor risiko at løbe, når de samme resultater kan opnås på en mindre farlig måde.

Udover denne største fare ved en for tidlig opvækkelse af kundalinis højere aspekter er der mange andre ubehagelige risici. Den intensiverer alt i menneskets natur og stimulerer lettere de lavere og dårlige egenskaber end de højere og gode. I mentallegemet vækker den for eksempel meget hurtigt grådigheden, der snart vokser til noget helt ustyrligt. Den vil sandsynligvis fremkalde en kraftig intensivering af intellektet, men samtidig vil det medføre en sygelig og nærmest satanisk stolthed, der vil være helt utænkelig hos et almindeligt menneske. Det er ikke klogt af nogen at forestilles sig, at man er i stand til at magte enhver kraft, der opstår i kroppen. Her er der ikke tale om en almindelig energi, men om noget utæmmeligt. Intet menneske bør under nogen omstændigheder forsøge at vække den uden kyndig vejledning. Og hvis man opdager, at kraften er aktiveret spontant og tilfældigt, bør man straks søge hjælp hos en, der har grundigt kendskab til disse forhold.

Det er helt bevidst, når jeg ikke oplyser, hvordan kraften kan vækkes, og jeg nævner heller ikke rækkefølgen på de forskellige centre, som den aktiverede slangeild skal ledes igennem, *da det er noget, der aldrig bør forsøges undtagen efter udtrykkelig henstilling fra en mester, der vejleder under de forskellige stadier af eksperimentet.*

Jeg vil gerne på det kraftigste advare alle studerende mod ethvert forsøg på at vække disse vældige kræfter, medmindre det sker under overvågning af en kvalificeret lærer. Jeg har set mange eksempler på de frygtelige virkninger af uvidende og ubetænksom eksperimenteren på dette meget farlige område. Kraften er en vældig realitet. Den er en af de store, fundamentale realiteter i naturen, og ganske afgjort ikke noget, man kan lege med eller tage let på. At eksperimentere med kraften uden at have nogen forståelse af den er langt farligere, end det ville være for et barn at lege med nitroglycerin. I *Hathayoga Pradipika* siges der meget rigtigt: *"Den bringer yogier frigørelse og tåber trældom."* (III, 107.)

Uheldigvis synes studerende ofte, at der i deres tilfælde vil blive gjort en særlig undtagelse fra naturlovene, og at en speciel indgriben fra forsynets side vil redde dem fra følgerne af deres dumhed. Det er helt sikkert, at der *ikke* blive tale om

nogen undtagelser, og den, der dumdrigt fremkalder en eksplosion, vil efter al sandsynlighed blive dens første offer. Studerende ville blive skånet for mange genvordigheder og skuffelser, hvis de ville indse, at i alt, hvad der har med åndsvidenskab at gøre, menes der lige præcis og ganske bogstaveligt det, der siges, og at det gælder i alle tilfælde uden undtagelse. Når det handler om Universets store love og deres virkninger, bliver ingen favoriseret frem for andre.

Mange ønsker at foretage alle mulige eksperimenter, og de fleste er overbevist om, at de er modne til enhver form for udvikling - og til at tage imod den højeste tænkelige undervisning. Men de færreste er villige til at arbejde tålmodigt på at forædle karakteren og bruge tid og energi på at udføre noget nyttigt i samfundets tjeneste og vente med alt det øvrige, indtil en mester bekendtgør, at man først nu er klar til det. Som jeg allerede har sagt i det foregående kapitel, er det gamle ordsprog stadig aktuelt: *"Søg først Guds rige og Hans retfærdighed, så skal alt det andet gives jer i tilgift."*

DEN SPONTANE VÆKKELSE AF KUNDALINI

Det sker, at de indre lag af slangeilden spontant vågner, og det opleves som en svagt glødende fornemmelse. Den kan endog begynde at bevæge sig af sig selv, men det er sjældent. Hvis det sker, kan det medføre stærke smerter. Passagerne er ikke parate til gennemstrømningen, og derfor må den bane sig vej ved simpelthen at afbrænde forskellige æteriske urenheder - en proces, der uundgåeligt resulterer i lidelse. Når slangeilden således vågner af sig selv eller vækkes ved et tilfælde, forsøger den som regel at stige op igennem det indre af rygsøjlen, idet den følger den vej, som den allerede har fulgt i sin laveste og mere skånsomme version. Hvis det er muligt, skal viljen mobiliseres for at bremse slangeildens opadstigende bevægelse, men selv om det ikke kan lade sig gøre - og det er det mest sandsynlige - er der ikke grund til at blive urolig. Kraften vil sandsynligvis fare ud igennem hovedet og forsvinde ud i atmosfæren, og udover en mindre svækkelse vil der nok ikke ske nogen skade. Det værste, der kan ske, er en kortvarig bevidstløshed. De virkelig alvorlige farer står ikke i forbindelse med slangeildens opstigning, men med risikoen for, at den går nedad og indad.

Dens hovedfunktion er nært knyttet til menneskets åndelige udvikling, og det er dens opgave at strømme gennem kraftcentrene i det æteriske legeme, som beskrevet ovenfor for at aktivere disse centre og gøre dem bedre egnede som forbindelsesled mellem det fysiske legeme og astrallegemet. Der siges i *Stilhedens Røst*, at når slangeilden når frem til centret mellem øjenbrynene og gør det levende, får den pågældende evnen til at høre mesterens stemme - og i dette tilfælde er mesteren identisk med sjælen. Forklaringen er, at når hypofysen aktiveres, skaber den en fuldkommen forbindelse med astrallegemet, og alle meddelelser indefra kan nu modtages igennem astrallegemet.

Det er ikke alene dette chakra, der skal vækkes. Det samme skal alle de øvrige højere kraftcentre også med tiden. Og hvert enkelt af dem skal gøres modtageligt for alle typer påvirkninger fra de forskellige astrale underplaner. Når tiden er inde, vil denne udvikling finde sted hos alle, men de fleste vil ikke være i stand til at opnå den i løbet af den nuværende inkarnation, hvis det er første gang de arbejder alvorligt med dette område. Måske er det muligt for enkelte indere, for på grund af

arvelighed tilpasses deres legemer lettere end de fleste andres. Men for det store flertals vedkommende er det i sandhed et arbejde, der skal udføres i en langt senere udviklingsperiode. Kontrollen over slangeilden skal genskabes i hver enkelt inkarnation, for hver gang får man nye legemer, men når man først én gang har erhvervet kontrol over den, er det nemt at gentage processen. Man må huske, at slangeildens virkning varierer fra mennesketype til mennesketype. Nogle hører for eksempel ikke sjælens stemme, men *ser* sjælen. Desuden har denne forbindelse med det højere mange stadier. Det indebærer, at personligheden kommer under sjælens indflydelse, men for selve sjælen betyder det, at der åbnes for monadens (åndens) kraft, og selve monaden bliver et bevidst udtryk for Logos.

PERSONLIG ERFARING

Måske vil det være gavnligt, hvis jeg fortæller om min egen erfaring på dette område. Under den første del af mit ophold i Indien for mange år siden forsøgte jeg ikke at vække slangeilden, for jeg vidste faktisk ikke ret meget om den, og jeg mente, at for at få gavn af den måtte man være født med et specielt psykisk sensitivt legeme, og det var jeg ikke. Men en dag anbefalede en af mestrene en bestemt form for meditation, som ville vække kraften. Jeg fulgte naturligvis straks opfordringen og opnåede efterhånden et godt resultat. Jeg er imidlertid ikke i tvivl om, at mesteren holdt øje med eksperimentet og ville bremse mig, hvis det blev farligt. Jeg har hørt, at der er indiske asketer, der underviser deres elever i at vække denne ild, samtidig med at de selvfølgelig holder et vågent øje med dem under processen. Jeg kendte ingen af dem og ville heller ikke have tillid til dem, medmindre de blev anbefalet af en, som jeg vidste havde den nødvendige indsigt.

Jeg bliver ofte bedt om at rådgive folk om aktivering af denne kraft, og jeg råder dem til at gøre nøjagtig det samme, som jeg selv har gjort. Jeg anbefaler dem at tage fat på det esoteriske arbejde og vente, indtil de får en bestemt ordre fra en mester, som vil påtage sig at lede deres psykiske udvikling, mens de fortsætter med de almindelige meditationsøvelser, de anvender. Der er ingen grund til at spekulere på, om udviklingen begynder i den nuværende inkarnation eller i den næste. De skal se sagen fra sjælens synspunkt og ikke fra personlighedens. De kan roligt stole på, at mestrene altid er på udkig efter mennesker, de kan hjælpe. Og det er helt utænkeligt, at nogen kan blive overset, og de vil helt sikkert tilbyde deres vejledning, når de mener, at tiden er inde.

Jeg har aldrig hørt om en aldersgrænse for denne udvikling, og så vidt jeg kan se, gør alderen ingen nogen forskel. Men et godt helbred er en forudsætning, for kun et stærkt legeme kan holde til belastningen, der er langt større, end mennesker, der endnu ikke har gjort forsøget, overhovedet kan forestille sig.

Når kraften er vækket, skal den holdes under streng kontrol og føres igennem centrene i en orden, der varierer fra mennesketype til mennesketype. For at være effektiv skal bevægelsen ske på en bestemt måde, som mesteren vil forklare, når den tid kommer.

DET ÆTERISKE VÆV

Som sagt er de astrale og de æteriske centre meget nært forbundet med hinanden, men de er adskilt og gennemtrængt på en måde, der ikke er let at beskrive. De deles af en væg eller et tæt væv, der består af et enkelt lag af fysiske atomer, som er stærkt komprimerede og gennemtrængt af en særlig form for livskraft. Det guddommelige liv, der normalt strømmer fra astrallegemet og ind i det fysiske legeme, er afstemt på en måde, sådan at det uden besvær passerer igennem dette lag, men som samtidig danner en uigennemtrængelig barriere for alle andre kræfter - det vil sige for alle de kræfter, der ikke er i stand til at anvende begge planers atomare stof. Vævet er naturens beskyttelse mod en for tidlig åbning af en udveksling mellem planerne - en udveksling, der kun ville få ødelæggende følger.

Under normale forhold er det dette væv, der afskærer mennesket fra klart at huske oplevelser under søvnen. Det er også dette væv, der er årsag til den kortvarige bevidstløshed, der altid opstår efter døden. Der er tale om en barmhjertige forholdsregel, for uden den kunne et astralt væsen udsætte et gennemsnitsmenneske for kræfter, som det ikke har styrke til at kontrollere, eller som det er uvidende om, og ikke er i stand til at klare. Dette menneske ville risikere at blive besat af et eller andet astralt væsen, som ønskede at gøre sig til herre over menneskets legemer.

Det er derfor let forståeligt, at beskadigelse af vævet er en alvorlig ting. Vævet kan beskadiges på flere måder, og man bør gøre alt, for at forhindre det. Det kan beskadiges ved et tilfælde eller som følge af langvarigt misbrug. Hvis astrallegemet udsættes for et stort chok som for eksempel en pludselig voldsom forskrækkelse, kan det fine væv blive ødelagt, og vedkommende kan blive drevet til vanvid. (Der er selvsagt andre måder, hvor frygt kan resultere i sindssyge). Et voldsomt vredesudbrud kan have samme virkning. Det kan oven i købet ske som følge af enhver usædvanlig stærk følelse af ond karakter, der skaber en slags eksplosion i astrallegemet.

VIRKNINGERNE AF ALKOHOL OG NARKOTIKA

Der er to slags misbrug, der gradvis kan beskadige det beskyttende væv, og det er alkohol eller narkotika og bevidste forsøg på at åbne de porte, som naturen har holdt lukket. Visse medikamenter og drikke - navnlig alkoholiske og samtlige narkotika herunder også tobak - indeholder stof, som, når det nedbrydes, bliver flygtigt, og noget af det går fra det fysiske plan til det astrale. (Selv te og kaffe indeholder dette stof, men i så små mængder, at virkningen som regel først viser sig efter langvarigt misbrug.)

I menneskelegemet farer disse bestanddele ud gennem chakraerne i modsat retning af den, de er indrettet til. Når det gentager sig, bliver vævet alvorligt beskadiget og til sidst ødelægges det helt. Beskadigelsen og ødelæggelsen kan ske på to måder afhængig af mennesketypen og mængden af disse bestanddele i det æteriske og astrale legeme. For det første kan det flygtige stof simpelthen brænde vævet bort på dets vej igennem det, og dermed åbnes porten for uhensigtsmæssige kræfter og forskellige lave indflydelser.

For det andet kan de flygtige bestanddele under passagen hærde atomerne, sådan

at deres pulserende bevægelse bliver hæmmet og lammet. Derfor kan de ikke vitaliseres af den bestemte krafttype, der binder dem sammen til et væv. Konsekvensen er en slags forbening af vævet. I stedet for at for meget strømmer ind fra det ene plan til det andet kommer der i stedet meget lidt igennem.

Hos alkoholikere ses begge former for beskadigelse af vævet. Nogle af de alkoholikere, der lider under virkningerne af den første form, får delirium tremens, eller de bliver ofre for besættelse eller sindssyge. Disse tilfælde er trods alt forholdsvis sjældne. Den anden form for beskadigelse er mere almindelig. Her kommer virkningerne til udtryk i almindelig reduktion af vedkommendes karaktertræk. Resultatet er grov materialisme, brutalitet og primitiv adfærd. Alle finere følelser og evnen til selvbeherskelse går tabt. Al ansvarsfølelse forsvinder. Dette menneske elsker muligvis sin ægtefælle og sine børn i ædru tilstand, men når begæret efter spiritus trænger sig på, bruges alle de penge, der skulle være brugt til familiens behov, til at tilfredsstille dette primitive begær, og al kærlighed og ansvarsfølelse er helt forsvundet.

VIRKNINGEN AF TOBAK

Konsekvensen af den anden form for beskadigelse af vævet ses ofte hos mennesker, der er slaver af tobak. Virkningerne er tydelige i det fysiske, det astrale og det mentale legeme.

Fysisk set gennemsyrrer tobakken mennesket med stærkt forurenende partikler. De skaber så grove stoflige uddunstninger, at det kan opfattes af lugtesansen. I astral henseende tilføres der ikke alene urene stoffer i astrallegemet. De har også tendens til at dæmpe mange af vibrationerne, og det er forklaringen på, at man siger, at den "beroliger nerverne". Hvis målet er åndelige fremskridt er det selvfølgelig ikke klogt at dæmpe vibrationerne eller at få astrallegemets aktivitet begrænset af giftige partikler. Mennesket har behov for evnen til omgående at reagere på alle mulige frekvenser, og samtidig have fuldkommen kontrol over dem. Begærene skal være som heste, der styres af den intelligente tanke. De skal sørge for, at mennesket kommer derhen, hvor det vil, i stedet for at løbe løbsk. Det er det, tobaksvanen gør, for den fører rygeren ud i situationer, hvor sjælen ved, at den ikke burde komme. Konsekvensen efter døden er også meget sørgelig. Rygning medfører en slags forbening og lammelse af astrallegemet. Den afdøde vil derfor i lang tid - det kan strække sig over uger og måneder - være totalt hjælpeløs, sløv, næsten bevidstløs, indespærret som i en slags fængsel, ude af stand til at kommunikere med sine venner og midlertidigt både døv og blind for alle højere indflydelser. Spørgsmålet er, om det er umagen værd at påføre sig selv alle disse lidelser blot for at tilfredsstille denne ynkelige vane? Enhver, der virkelig ønsker at udvikle sine legemer, vække sine chakraer og gøre åndelige fremskridt, vil gå langt udenom tobak.

Som allerede nævnt er det meningen, at alle indtryk, der passerer fra det ene plan til det andet, udelukkende skal gå igennem de atomare underplaner, men når denne forbeningsproces sætter ind, påvirker den ikke alene andet atomart stof, men selv stof fra det andet og tredje underplan. Derfor er der kun forbindelse mellem det astrale og det æteriske, når en eller anden kraft, som påvirker de lavere underplaner - hvor der kun er ubehagelige og negative indflydelser - tilfældigvis er kraftig nok til at fremtvinge en reaktion alene på grund af sin voldsomme vibration.

ÅBNINGEN AF PORTENE

Selv om naturen har dannet disse væv for at beskytte centrene, er det bestemt ikke hensigten, at de altid skal være lukkede. Der findes en rigtig metode til åbning af dem. Måske er det mere korrekt at sige, at det ikke er hensigten, at portene skal åbnes mere, end de allerede er, og at mennesket skal udvikle sig tilstrækkeligt til, at det bliver muligt at lade en hel del mere strømme gennem den anerkendte kanal.

Gennemsnitsmenneskets bevidsthed er ikke i stand til at anvende rent atomart stof i hverken det fysiske eller det astrale legeme, og under normale forhold er der ikke mulighed for bevidst kommunikation mellem de to planer. Den rigtige metode til skabelse af bevidst kommunikation består i at forædle begge legemer, indtil det atomare stof i dem begge er helt vitaliseret. Først da kan kommunikation imellem dem foregå ad denne vej. Når forædlingen er sket, bevarer vævet sin position og aktivitet i fuldt omfang, men den er ikke længere en barriere for den fuldkomne kommunikation, selv om den stadig opfylder sin hensigt. Det er vævets opgave at forhindre den nære kontakt mellem lavere underplaner, som ville gøre det muligt for uhensigtsmæssige indflydelser at passere igennem.

Det er årsagen til, at der alvorligt opfordres til at vente med udviklingen af de psykiske evner, indtil de opstår naturligt og automatisk som et resultat af karakterudviklingen, for det fremgår tydeligt af studiet af disse kraftcentre, at det er det, der vil ske. Den naturlige udvikling er den eneste absolut sikre metode, for på den måde opnår den studerende alle fordelene og undgår alle farerne. Det er den vej mestrene har valgt i fortiden, og det er derfor den vej, mennesket bør følge i dag.

5. kapitel

LAYA YOGA

DE HINDUISTISKE BØGER

Jeg nedskrev størstedelen af de oplysninger om chakraerne for mange år siden, og dengang kendte jeg kun meget lidt til den omfattende litteratur, der findes om emnet på sanskrit. Siden da er flere vigtige værker om chakraerne imidlertid blevet oversat til engelsk, herunder *The Serpent Power*, der er en oversættelse af Arthur Avalon af *Shatchakara Nirupana*, *Thirty Minor Upanishads* oversat af K. Narayanaswami Aiyar og *Shiva Samhita*, oversat af Sris Chandra Vidyarnava. I disse værker er chakraerne meget detaljeret beskrevet, men der er desuden mange bøger, hvori centrene behandles mere periferisk. I Avalons værk findes der fremragende farvebilleder af alle chakraerne i den symbolske form, som hinduistiske yogier altid benytter. Denne del af hinduernes videnskab er efterhånden ved at blive kendt i Vesten, og jeg vil her forsøge på at give et kort resumé af dem.

DEN INDISKE LISTE OVER CHAKRAERNE

De chakraer, der beskrives i disse sanskritværker, er identiske med dem, vi ser i dag, bortset fra, at inderne som tidligere nævnt erstatter miltcentret med svadhishtanacentret. De er indbyrdes uenige om antallet af kronblade, men stort set er der overensstemmelse med os, selv om de af en eller anden grund ikke tager kroncentret med, men begrænser sig til seks chakraer og kalder kroncentret sahasrara padma - den tusindbladede lotusblomst. De har kendskab til det lille tolvbladede center i kronchakraet og omtaler det også. De taler om to kronblade i stedet for 96 i det sjette chakra, men der er ingen tvivl om, at de tænker på de to halvdele af dette center der omtales i 1. kapitel.

Uoverensstemmelserne med hensyn til antallet af kronblade er uden betydning. I *Yoga Kundalini Upanishad* tales der om seksten kronblade i hjertecentret i stedet for tolv. Og i *Dhyanabindu Upanishad* og *Shandilya Upanishad* tales der om tolv eger i stedet for ti i solar plexus chakraet. I en række bøger nævnes der desuden et chakra under hjertet og flere centre mellem pande- og kroncentret - alle sammen af stor betydning. I *Dhyanabindu Upanishad* siges der, at hjertelotusen har otte kronblade, men beskrivelsen af, hvordan chakra anvendes i meditation, viser - som vi senere skal se - at det sandsynligvis er det førnævnte sekundære hjertechakra, der tænkes på. Som man vil se af tavle V, hvor oplysningerne i nogle af hovedværkerne er sammenholdt med vores egen liste, er der ligeledes nogle uoverensstemmelser med hensyn til kronbladenes farver.

CHAKRA	IAGTTAGELSE	SHATCHAKRA NIRUPANA	SHIVA SAMHITA	GARUDA PURANA
Rodchakra	Flammende orangerødt	Rødt	Rødt	-
Miltchakra	Glødende sollignende	Cinnoberrødt	Cinnoberrødt	Sollignende
Solar plexus chakra	Forskellige røde og grønne nuancer	Blåt	Gyldest	Rødt
Hjertechakra	Gyldest	Cinnoberrødt	Dybrødt	Gyldest
Halschakra	Blåt sølv- skinnende glimtende	Uklart blåligrødt	Strålende gyldest	Måneskins- agtigt
Pandechakra	Gult og blåligrødt	Hvidt	Hvidt	Rødt

Tavle V

Det er ikke underligt, at disse uoverensstemmelser forekommer, for der er forskel på iagttagernes clairvoyante evner. De oplysninger, der er givet i 1. kapitel, er baseret på en række vesterlandske studerendes omhyggelige iagttagelser, og de har taget alle forholdsregler for at verificere det, de har set, og de har sammenlignet deres resultater.

De tegninger af chakraerne, som de hinduistiske yogier udførte til undervisning af deres disciple, er altid symbolske og er ikke et forsøg på at vise chakraernes faktiske udseende - bortset fra at man som regel har forsøgt at vise antallet af og farven på kronblade. I midten af deres tegninger ser man en geometrisk figur, et bogstav fra sanskritalfabetet, et dyr og to guddomme - en maskulin og en feminin. Fig. 9 er en reproduktion af den tegning af hjertechakraet, der findes i Arthur Avalons bog, *The Serpent Power*. Jeg vil forsøge at forklare betydningen af de forskellige symboler.

FIGURERNE I CHAKRAERNE

Formålet med laya eller kundalini yoga er det samme som med enhver anden form for indisk yoga, nemlig at forene sjælen med Gud, og for at opnå dette er det altid nødvendigt at arbejde ad tre forskellige linjer - kærlighedens, tankens og handlingens. Selv viljen er i fokus i en bestemt yoga-retning (sådan som det er tilfældet i den lære der beskrives i *Yoga Sutras*), og i en anden lægges der særlig vægt på kærlighed (som for eksempel i den belæring, Shri Krishna giver Arjuna i *Bhagavad Gita*), påstås det altid, at der må skabes resultater på alle tre områder. Patanjali lader således aspiranten begynde med *tapas* eller bestræbelsen på at rense sig, *svadhyana* eller studie af åndelige forhold og *Ishvara Pranidhana* eller ubrudt hengivenhed til Gud. Efter at have forklaret aspiranten, at visdom er det mest værdifulde redskab, når det drejer sig om et tjenestearbejde, tilføjer Shri Krishna ligeledes, at det kun kan læres gennem gudhengivenhed, stræben efter kundskab samt aktiv tjeneste. Og han slutter med disse vigtige ord: "De vise, der ser sandheden, vil lære dig visdom." I *Ved Mesterens Fødder*, der er den mest nutidige gengivelse af den østerlandske lære, finder man den samme trefoldighed af

egenskaber, for kvalifikationerne omfatter skelneevne, positiv adfærd og udvikling af kærligheden til Gud, gurun eller læreren - og mennesket.

For at forstå diagrammerne af chakraerne, som de indiske yogier bruger, må man huske, at hensigten er at hjælpe aspiranten til at gøre fremskridt ad alle disse tre linjer. Det er nødvendigt, at aspiranten erhverver sig viden om, hvordan verden og mennesket er indrettet - det, der i dag kaldes åndsvidenskab - og at man gennem respekt for det guddommelige udvikler en dyb og stærk hengivenhed samtidig med, at man bestræber sig for at vække kundalinikraftens indre lag og føre denne kraft - der altid omtales som en gudinde - igennem chakraerne i en bestemt rækkefølge.

Da man har alle disse tre formål for øje, findes der i hvert chakra nogle symboler, som står i forbindelse med undervisning og hengivenhed, og som ikke nødvendigvis skal betragtes som en væsentlig del af chakraet eller dets funktion. I den liberalkatolske kirkes gudstjenester eller kollektive yoga-øvelser ser man et vesterlandsk eksempel på det samme.

Her forsøger man også ved at praktisere den magi, som ritualerne indebærer, at stimulere hengivenheden og samtidig formidle åndelig indsigt. Vi må ikke glemme, at i tidligere tider havde yogier datidens palmebladsmanuskripter, og de havde derfor behov for at støtte hukommelsen, ved hjælp af symbolerne. De sad af og til ved fødderne af deres guruer og senere skulle de huske og rekapitulere den esoteriske viden, de lærte ved hjælp af deres notater og tegninger.

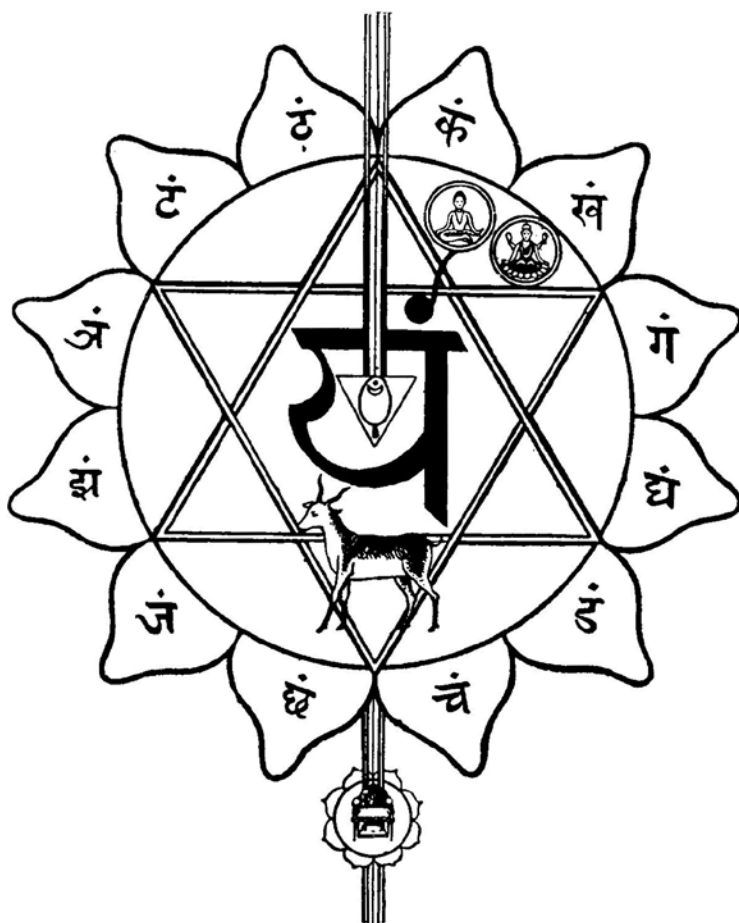

Fig.9

HJERTECHAKRAET

Det er nærmest umuligt at forklare symbolikken i de mange tegninger af chakraerne, og jeg vil derfor nøjes med at give en ide om, hvad der sandsynligvis menes med den, man finder i tegningen af hjerte- eller anahata-chakraet i fig. 9. En af de største vanskeligheder består i, at de fleste af disse symboler kan fortolkes på forskellige måder, og at indiske yogier møder den spørgende med en massiv mur af tavshed. De har en markant modstand mod at delagtiggøre nogen i deres viden eller tanker, medmindre de bliver deres disciple med en fast beslutning om helt at hellige sig arbejdet med laya yoga og om nødvendigt at bruge hele deres liv på dette arbejde.

Dette chakra er skildret i vers 22-27 af *Shatchakra Nirupana*, og nedenstående er Avalons resumerede oversættelse:

"Hjertelotusen har samme farve som bandhukablomsten (rød), og på dens tolv kronblade står bogstaverne ka til tha i cinnoberrødt med bindu ovenover. I dens frøhus findes den sekskantede, røgfærvede Vayu-mandala og over den Surya-mandala og inden i den trikonaen, der stråler som ti millioner lynglimt. Oven over den sidder den røgfærvede Vayu-Bija på en sort antilope, firarmet og med pigstaven (ankusha) i hænderne. I hans (Vayu Bijas) skød ses den trejædede Isha. I lighed med Hamsa (Hamsabha) er to af hans arme udstrakt i en gestus, som skænker velgerninger og fjerner frygt. I lotusblomstens frøhus sidder Shakti Kakini på en rød lotus. Hun er firarmet og bærer løkken (pasha) og hjerneskalen (kapala) og gør det tegn, der giver velsignelse og fjerner frygt (vara og abhaya). Hun er gyldenfarvet, klædt i gult og bærer forskellige smykker samt en krans af knogler. Hendes hjerte mildnes af nektar. Midt i trikonaen ses Shiva i skikkelse af en vanalinga med halvmånen og bindu på hovedet. Han er gyldenfarvet. Han ser lykkelig ud, opfyldt af ønsker. Under ham ses Jivatma som Hamsa. Den er som den rolige, kegleformede flamme i en lampe.

Under lotusblomstens frøhus ses den røde, ottebladede lotus med hovedet vendt opad. I denne (røde) lotus ses kalpa-træet og det juvelbesatte alter, der er over-skygget af et solsejl og udsmykket med flag og lignende, og som er stedet for mental hengivenhed." (Arthur Avalon: *The Serpent Power*, 2. udgave, p. 64).

KRONBLADENE OG BOGSTAVERNE

Som vi har set, er kronbladene i hver af lotusblomsterne dannet af primærkræfterne, der stråler ud i legemet langs hjulets eger. Antallet af eger bestemmes af antallet af egenskaber, der hører til den kraft, der strømmer igennem et bestemt chakra. I dette tilfælde er der tolv kronblade, og de bogstaver, som de er forsynet med, symboliserer åbenbart en bestemt gruppe af den samlede skabende kraft eller livskraft, der strømmer ind i legemet. De nævnte bogstaver er fra *ka* til *tha*, taget i samme orden, som i sanskrit-alfabetet. Dette alfabet er i høj grad videnskabeligt, og der findes ikke noget tilsvarende i de vesterlandske sprog. Alfabetets 49 bogstaver er som regel anbragt i følgende tabelform. Hertil har man føjet *ksha*, for at få tilstrækkeligt mange bogstaver til de seks chakraers 50 kronblade.

I yoga-traditionen siges der, at alfabetet indeholder den samlede sum af menneskelige lyde, og set fra et sprogligt synspunkt eller en fysisk synsvinkel er det et udvidet

udtryk for den ene, skabende lyd - Ordet. I lighed med det hellige ord AUM (en lyd, der begynder bagtil i munden med A, passerer midten af munden med U og ender på læberne med M) repræsenterer det al skabende lyd og derfor en gruppe af kræfter. De har relation til de forskellige chakraer på følgende måde: De seksten vokaler til halschakraet, bogstaverne fra *ka* til *tha* til hjertechakraet, fra *da* til *bha* til solar plexus chakraet, fra *ba* til *la* til det andet chakra og fra *va* til *sa* til det første. *Ha* og *ksha* henføres til ajna-chakraet (pandacentret), og sahasrara-lotusen eller kronchakraet siges at omfatte alfabetet gentaget tyve gange.

16 vokaler					
अ a आ ā इ i ई ī उ u ऊ ū ऋ ri ॠ rī ल li लृ li ए e ऐ ai ओ o औ au ँ m : h					
33 konsonanter					
Strubelyde	क ka	ख kha	ग ga	घ gha	ङ na
Ganelyde	च cha	छ chha	ज ja	झ jha	ञ na
Cerebrallyde	ट tata	ठ tha	ड da	ढ dha	ण na
Tandlyde	त ta	थ tha	द da	ध dha	न na
Læbelyde	प pa	फ pha	ब ba	भ bha	म ma
Halvvokaler	य ya	र ra	ल la	व va	
Hvislelyde	श sa	ष sha	स sa		
Aspiranter	ह ha				

Tavle VI

Der er tilsyneladende ikke nogen begrundelse for på denne måde at relatere bogstaverne til de forskellige chakraer, men efterhånden som mennesket løfter sig op igennem dem, møder det et stigende antal af kræfter. Det er muligt, at grundlæggerne af laya-systemet har haft et detaljeret kendskab til disse kræfter og har brugt bogstaverne som betegnelse for dem på nogenlunde samme måde, som vi benytter bogstaver, når vi taler om vinkler i geometrien eller om udstrømninger fra radium.

Ideen med at meditere på disse bogstaver er sandsynligvis en metode til at finde *"den indre lyd, der dræber den ydre"*, som der siges i *Stilhedens Røst*. Hinduernes videnskabelige meditation begynder med koncentration på billedet af en genstand eller en lyd, og først når tanken fastholdes på meditationsobjektet, forsøger yogien at gå videre til erkendelsen af dets højere betydning. Hvis yogien eksempelvis mediterer på en mester, danner han sig først et billede af mesterens fysiske skikkelse, og derefter forsøger han at fornemme mesterens følelser, forstå hans tanker etc.

Når der mediteres på lyde, prøver yogien at gå indad fra lyden, som vi kender og udtaler den, til lydens indre kvalitet og kraft, og på den måde bliver den en hjælp, når han forsøger at føre bevidstheden igennem fra plan til plan. Man kan forestille sig, at Gud skabte planerne ved at fremsige alfabetet, og at det talte ord i den fysiske verden er ordets laveste spiral. I denne form for yoga bestræber aspiranten sig for gennem indre fordybelse eller laya at gå tilbage ad denne vej og på denne måde nærme sig det guddommelige. I *Lys på Vejen* opfordres der til at lytte til livets sang og søge at opfatte dens skjulte eller højere toner.

MANDALAERNE

Den sekskantede mandala eller "cirkel" i hjertelotusens frøhus betragtes som et symbol på luftelementet. Men mener, at de enkelte chakraer står i forbindelse med et af elementerne jord, vand, ild, luft, æter eller tanke. Elementerne skal betragtes som tilstande af stoffet og ikke som det, der i nutidens kemi forstås ved begrebet element. De svarer derfor til udtrykkene fast, flydende, ild- eller gasagtigt, luftformigt og æterisk og kan i nogen grad sammenlignes med underplaner og planer - det fysiske, det astrale, det mentale, etc. Disse elementer repræsenteres af bestemte symbolske *yantraer* eller diagrammer, der er vist i *Shatchakra nirupana* og udført inden i lotusblomsternes frøhuse.

CHAKRA	ELEMENT	FORM	FARVE
Rodchakra	Jord	Firkantet	Gul
Miltchakra	Vand	Halvmåne	Hvid
Solar plexus chakra	Ild	Trekant	Strålende rød
Hjertechakra	Luft	To sammenflettede trekanter, sekskantet figur	Røgfarvet
Halschakra	Æter	Cirkel	Hvid
Pandechakra	Tanke	-	Hvid

Tabel VII

I listen er der nogle gange anført orangerødt i stedet for gult, blå i stedet for røgfarvet og sort i stedet for hvidt i det femte chakra, selv om det er forklaret, at sort repræsenterer indigo eller mørkeblåt.

For vesterlændinge er det besynderligt, at tanken hører til elementerne, men hinduen ser anderledes på det, idet tankesindet betragtes som et redskab for bevidstheden. Hinduerne betragter sædvanligvis tingene fra et meget højt standpunkt - tilsyneladende

de ofte fra monadens. I kapitel 7 af *Bhagavad Gita* siger Shri Krishna for eksempel: *"Jord, vand, ild, luft, æter, manas og fornuften (buddhi) og egoisme (ahamkara) - det er den ottefoldige inddeling af min prakriti - min natur."* Lidt senere omtaler han disse otte inddelinger som *"min lavere natur"*.

Disse elementer står som allerede nævnt i forbindelse med planerne, men chakraerne synes ikke at være specifikt forbundet med dem. Når yogien mediterer over elementerne og deres symboler i hvert chakra, bliver han uundgåeligt mindet om planerne. Denne form for meditation kan desuden blive et hjælpemiddel, som han anvender til at løfte brændpunktet for sin bevidsthed fra det ene underplan til det næste, indtil han når frem til det syvende eller højeste og derigennem til noget endnu højere.

Bortset fra muligheden for at bevæge sig fuldt bevidst ind på et højere plan, er meditationen et middel til at løfte bevidstheden, sådan at den fornemmer indflydelserne fra en højere verden og modtager indtryk ovenfra. Den kraft eller indflydelse, der således modtages og fornemmes, er utvivlsomt den "nektar", der omtales i litteraturen, og som jeg kommer ind på under beskrivelsen af, hvordan den aktiverede kundalini føres frem til det højeste center.

YANTRAERNE

I *Nature's Finer Forces* p. 2 har pandit Rama Prasad skrevet en tankevækkende afhandling om grundene til yantraernes geometriske former. Hans forklaringer er for vidtløftige til, at de kan gengives her, men det er muligt at give et kort resumé af nogle af hans grundlæggende tanker. Han påstår, at lige som der findes en lysførende æter, der overfører lyset til vores øjne, findes der desuden en særlig ætertype for hver af de øvrige sanser - lugt, smag, følesans og hørelse. Disse sanser står i forbindelse med de elementer, som yantraerne repræsenterer - lugtesansen med det faste stof (firkanten), smagsevnen med det flydende (halvmånen), synsevnen med det gasagtige (trekanten), følesansen med det luftformige (sekskanten) og hørelsen med det æteriske (cirklen). Panditen påstår, at lyden forplanter sig i form af en cirkel, og dermed mener han, at den stråler ud i alle retninger, og derfor hører cirklen til det femte chakra. Han siger, at lyset forplanter sig i form af en trekant, da et givet punkt i lysbølgen bevæger sig lidt fremad og ligeledes vinkelret på lysbølgens bane, og når bevægelsen er fuldført har lyset formet en trekant, og derfor finder man trekanten i det tredje chakra. Han påstår, at der ligeledes er en bevægelse i æteren i forbindelse med følesansen, smagssansen og lugtesansen og beskriver begrundelsen for de former, der er sat i forbindelse med disse sanser i deres respektive chakraer.

DYRENE

På grund af sin hurtighed er antilopen et passende symbol på elementet luft og på bija eller mantraet - dvs. kraften i den lyd, der styrer dette element manifesterer sig - siges at være *yam*. Ordet udtales som bogstavet y (j), efterfulgt af den neutrale vokal a, der lyder som a'et i "India", og en nasal efterlyd, der minder om den, der kendes fra det franske sprog. Prikken over bogstavet repræsenterer denne lyd, og i prikken findes den guddom, der skal tilbedes i dette center - den træøjede Isha. Af andre dyr kan nævnes elefanten, der sættes i forbindelse med jord på grund af sin soliditet og med æter på grund af sin bæreevne, makara eller krokodillen i vandet i

det andet chakra og vædderen - der åbenbart betragtes som et temperamentsfuldt eller aggressivt dyr - i det tredje chakra. I forhold til bestemte formål kan yogien forestille sig, at han sidder på disse dyr og bruger deres kraft og egenskaber, der er udtrykt i symbolet.

GUDDOMMENE

Der ligger en smuk tanke bag nogle af disse mantraer. Som eksempel kan nævnes det kendte hellige ord OM. Man siger, at det består af fire dele - A, U, M og ardhamatra. I *Stilhedens Røst* beskrives det sådan:

"Og da kan du lægge dig til hvile mellem den Store Fugls vinger. Sandelig, sød er hvilen mellem vingerne på det, som ikke er født, ej heller dør, men som er AUM alt igennem de evige tider."

I en fodnote omtaler H.P. Blavatsky den Store Fugl som - "Kala Hamsa, fuglen eller svanen. I *Nadavindupanishad* (Rig Veda), siges der: 'Stavelsen A anses for at være fuglen Hamsas højre vinge, U dens venstre og M dens hale, og ardhamatraen (versemålet) siges at være dens hoved.'"

Når yogien når frem til den tredje stavelse i sin meditation går han videre til den fjerde, som er den stilhed, der følger efter. I denne stilhed tænker han på guddommen.

De guddomme, der sættes i forbindelse med chakraerne, varierer i de forskellige bøger. I *Shatchakra Nirupana* er Brahma, Vishnu og Shiva placeret i henholdsvis det første, andet og tredje chakra og foruden dem forskellige former af Shiva. *Shiua Samhita* og i andre værker forbindes Ganesha (Shivas søn med elefanhovedet) til første chakra, Brahma til andet og Vishnu til tredje. Forskellighederne skyldes sandsynligvis den sekt, der udviklede dem.

I det omtalte eksempel er Isha forbundet med Shakti Kakini som kvindelig guddom. Shakti betyder magt eller kraft. I hvert af de seks chakraer er der en af disse kvindelige guddomme - Dakini, Rakini, Lakini, Kakini, Shakini og Hakini - der af nogle identificeres med de kræfter, som styrer de forskellige *dhatuer* eller legemlige substanser. I dette chakra sidder Kakini på en rød lotus. Det siges, at hun har fire arme - fire kræfter eller funktioner. Med to af hænderne gør hun de samme tegn som Isha, når han skænker velsignelse og fjerner frygt. I de to andre holder hun en løkke - et symbol, der er en anden form af ankh - og en hjerneskal, der utvivlsomt symboliserer den dræbte, lavere natur.

MEDITATION OVER LEGEMET

De meditationer, der som regel anbefales i forbindelse med disse chakraer, bliver af og til anvendt på legemet som helhed, sådan som det beskrives i dette uddrag af *Yogatattva Upanishad*:

"Der er fem elementer - jord, vand, ild, luft og æter. For de fem elementers legeme er der en femfoldig koncentration. Den del af det, der går fra fødderne til knæet, siges at være jordens region, og formen er firsidet, farven er gul og bogstavet er la. Man bør meditere på dette mens man fører åndedrættet med bogstavet la langs

med jordens region (fra fødderne til knæene) og retter tanken mod Brahma - den gyldenfarvede med de fire ansigter.

Vandets region strækker sig angiveligt fra knæene til endetarmsåbningen. Vandet er halvmåneformet, farven er hvid, og va er dets bija (sæd). Idet åndedrættet føres med bogstavet va op langs med vandets region, mediteres der over guden Narayana, der har fire arme og en krone på hovedet, og som har en farve som rent krystal, klædt i orangefarvet dragt og uforgængelig ...

Den del, der strækker sig fra endetarmsåbningen til hjertet, siges at være ildens region. Ildens form er trekantet, farven er rød, og dens bija eller sæd er bogstavet ra. Åndedrættet, der er blevet strålende i kraft af bogstavet ra, føres op langs med ildens region, og der mediteres over Rudra, som har tre øjne og opfylder alle ønsker. Farven er som middagssolen og oversmurt med hellig aske, og ansigtet har et tilfreds udtryk. ...

"Den del, der ligger mellem hjertet og punktet mellem øjenbrynene, påstås at være luftens region. Luftens form er sekskantet, farven er sort og den stråler af bogstavet ya. Idet åndedrættet føres op langs med luftens region, mediteres der på Ishvara, den alvidende, der har ansigter til alle sider ...

"Den del, der strækker sig fra centret mellem øjenbrynene til issen, er angiveligt æterens region. Den er cirkelformet, røgfarget og stråler af bogstavet ha. Idet åndedrættet føres op langs med æterens region, bør der mediteres der på Sadashiva som den, der skaber lykke. Formen er som en bindu (dråbe), som den Store Deva, den, der er formet af æteren og skinner som rent krystal, som bærer den opstigende halvmåne på hovedet, som har fem ansigter, ti hænder og tre øjne, som har et venligt ansigt, er bevæbnet med alle våben og dekoreret med alle smykker, som har gudinden Uma i den ene halvdel af sit legeme, som er parat til at skænke nådegaver, og som er alle årsagers årsag."

Beskrivelsen bekræfter til en vis grad formodningen om, at de principper, man opfordres til at meditere på, i nogle tilfælde kun er relateret til legemsdele af rent hukommelsesmæssige grunde og med direkte henblik på at påvirke disse dele.

KNUDERNE

Midt i hjertelotusen ses en trikona eller omvendt trekant. Den findes ikke i alle centrene, men kun i rod-, hjerte- og kronchakraet. I disse chakraer er der tre *granthier* eller knuder, som kundalini skal gennembryde på sin vej. Den første kaldes nogle gange Brahmas knude, den anden Vishnus knude og den tredje Shivas knude. Symbolikken viser, at gennembrydningen af disse chakraer på en eller anden måde kræver en transformation - muligvis fra personligheden til sjælen og derfra til monaden - det vil sige til de højere regioner, hvor disse aspekter hersker. Dette kan dog kun være korrekt i sekundær forstand, for vi har iagttaget, at hjertechakraet modtager impulser fra den højere del af astralplanet, halscentret fra mentalplanet, etc. I hver trekant er guddommen vist som en linga eller et redskab til forening. Jivatma - der ordret betyder "det levende selv" - og som peger opad "som flammen i en lampe", er sjælen, der er vist som en rolig flamme, sandsynligvis fordi den ikke på samme måde som personligheden lader sig ryste af begivenheder i den fysiske verden.

DEN SEKUNDÆRE HJERTELOTUS

Den anden lille lotus, der er placeret lige under hjertechakraet, er også noget specielt for dette center. Den bruges som et sted for meditation over guruens skikkelse eller det aspekt af guddommen, der virker særlig tiltrækkende på aspiranten - eller som aspiranten har fået til opgave at meditere på. Her forestiller den mediterende sig en ø, dannet af ædelstene, med smukke træer og et alter, hvor guddommen kan tilbedes, sådan som det beskrives i *Gheranda Samhita* VI, 2-8 (oversat til engelsk af Sris Chandra Vidyarnava).

"Lad yogien forestille sig, at der er en sø af nektar i hjertet, og at der midt i denne sø er en ø, der består af kostbare stene, og hvor sandet er pulveriserede diamanter og rubiner, at der til alle sider vokser kadamba-træer fulde af sødt duftende blomster, at der ved siden af disse træer, er en vold med en række af blomstrende træer som for eksempel malati, mallika, jati, kesara, champaka, parijata og padma, og at der overalt dufter af disse blomster. Lad yogien forestille sig, at der midt i denne have står et smukt kalpa-træ med fire grene, der symboliserer de fire Vedaer, og at det er fuldt af blomster og frugter. Her summer insekterne, og gøgen kukker. Lad yogien forestille sig, at der under dette træ er en pragtfuld forhøjning af ædelstene og på den en kostbar trone indlagt med juveler, og at yogiens særlige guddom sidder på denne trone, sådan som guruen har fortalt det. Lad yogien meditere på den form, de smykker og det legeme, som tilhører denne guddom."

Aspiranten bruger sin imaginationsevne til at skabe et billede af dette smukke sceneri, og det gøres så levende, at tanken bliver opslugt i en sådan grad, at den ydre verden i øjeblikket helt glemmes. Processen består imidlertid ikke alene af fantasi, for den er en metode, til at skabe konstant kontakt med mesteren. De billeder af personer, der tegnes af en, der efter døden befinder sig i himmelverdenen, fyldes med liv af disse personers sjæle, og på samme måde fylder mesteren med sin virkelige nærværelse den tankeform, som hans elev skaber. Igennem denne tankeform kan der gives ægte inspiration og nogle gange belæring. Et interessant eksempel er en gammel hinduistisk mand, der levede som yogi i en landsby i området ved Madras. Han påstod, at han var en elev af mesteren Morya. Da denne mester for mange år siden var på rejse i Sydindien, besøgte han landsbyen, hvor manden boede. Han blev hans elev og påstod, at han ikke havde mistet sin mester, da han var rejst, for han viste sig ofte for ham og underviste ham gennem et center i ham selv.

Hinduerne lægger stor vægt på nødvendigheden af at have en guru eller mester, og de har stor respekt for ham, når de har fundet ham. De siger hele tiden, at han skal behandles som guddommelig. Der står i *Tejobindu Upanishad*: "*Den yderste grænse for alle tanker er guruen.*" De påstår, at hvis man forestiller sig guddommens strålende egenskaber, vil fantasien alligevel aldrig komme på højde med mesterens fuldkommenheder. De, der kender mestrene, bekræfter sandheden af denne udtalelse, for mestrenes elever finder i dem bevidsthedshøjder, der i pragt overgår alle forestillinger. Det betyder ikke, at de forestiller sig, at mesteren står på linje med Gud, men at den guddommelighed, som mesteren har opnået, overstråler deres tidligere forestillinger herom.

VIRKNINGEN AF MEDITATION I HJERTET

I *Shiva Samhita* V. 86-88 er der givet en beskrivelse af de fordele, der opnås ved at meditere på hjertecentret:

"Man opnår umådelig indsigt og får kendskab til fortid, nutid og fremtid. Man bliver clairaudient og clairvoyant og kan gå i luften, hvorhen man vil.

Man ser adepterne og de gudinder, der er kendt som yoginier. Man opnår en evne, der kaldes khechari, og overvinder de væsener, der bevæger sig i luften.

Den, som dagligt mediterer over den skjulte banalinga, opnår uden tvivl de psykiske evner, der kaldes khechari (evnen til at bevæge sig i luften) og bhuchari (evnen til efter ønske at færdes overalt i verden)."

Det er ikke nødvendigt at kommentere denne poetiske beskrivelse af de forskellige evner. Den studerende må læse mellem linjerne. Ikke desto mindre er der noget i disse udtalelser, der skal opfattes bogstaveligt. Der er meget mystik i Indien, blandt andet de gådefulde evner hos mennesker, der vandrer på gløder, og den fantastiske hypnotiske evne, som demonstreres af nogle tryllekunstnere, der udfører det berømte rebtrick og lignende præstationer.

KUNDALINI

Fortidens bøger blev skrevet af hinduistiske yogier, og de interesserede sig stort set ikke for legemets fysiologiske og anatomiske opbygning. De var optaget af at praktisere meditation og vække kundalini for at højne bevidstheden eller løfte sig til højere planer. Det er muligvis årsagen til, at der i sanskrit-værkerne kun siges lidt eller slet intet om overfladechakraerne, men meget om centrene i rygsøjlen og kundalinis passage igennem dem.

Kundalini beskrives som en devi eller gudinde, der er lysende som lynet, og som ligger slumrende i rodchakraet. Den ligger sammenrullet som en slange tre og en halv gang omkring *Svayambhu Linga*, og med hovedet lukker hun indgangen til sushumna. Der siges ikke noget om, at det ydre lag af denne kraft er aktivt i alle mennesker, men det antydes i udsagnet om, at selv om hun sover, *"opretholder hun alle væsener, der trækker vejret."* (*The Serpent Power*). Hun omtales som *Shabda Brahman* i menneskelegemer. *Shabda* betyder ord eller lyd. Der hentydes derfor til det tredje aspekt af Logos. Ved verdens skabelse, påstås det, at denne lyd blev intoneret i fire stadier. Det er sandsynligvis tæt på sandheden, når disse stadier sættes i forbindelse med den vesterlandske forestilling om de tre tilstande, legeme, sjæl og ånd, og en fjerde, der er forening med det guddommelige eller Det Ene Livsvæsen.

VÆKKELSEN AF KUNDALINI

Yogierne stræber efter at vække den slumrende del af kundalini og derefter at få den til at stige gradvis op igennem sushumnakanalen. Til dette formål bruges forskellige teknikker, blandt andet anvendelse af viljen, særlige åndedrætsteknikker, mantraer og forskellige stillinger og bevægelser. I *Shiva Samhita* beskrives der ti *mudraer*, som påstås at være de bedst egnede til formålet, og de fleste indebærer brugen af alle disse teknikker. Under sin omtale af metodernes virkning giver Avalon følgende skildring af aktiveringen af kundalinis indre lag:

"Varmen i legemet stiger kraftigt, og kundalini, som føler den, vågner op af sin søvn, på samme måde som en slange, der får et slag af en stok, hvæser og retter sig ud. Derpå træder den ind i sushumna." (The Serpent Power).

Det siges, at kundalini i nogle tilfælde ikke blot er vækket af viljen, men også ved et uheld - et slag eller fysisk tryk. Jeg har hørt om et eksempel fra Canada. En kvinde, der ikke kendte noget til disse forhold, faldt ned af kældertrappen i sit hus. Hun lå bevidstløs i nogen tid, og da hun vågnede, opdagede hun, at hun var blevet clairvoyant. Hun kunne læse andres tanker og se, hvad der foregik i alle værelser i huset, og denne clairvoyance har holdt sig lige siden. Man mener, at kvinden i faldet har slået sig ved roden af rygsøjlen på et sådant sted og en sådan måde, at det har vækket kundalini til delvis aktivitet, men det kan selvfølgelig også have været et andet center, der således er blevet kunstigt stimuleret.

Nogle gange anbefales det i bøgerne at meditere på chakraerne uden at kundalini i forvejen er blevet vækket. Dette er sandsynligvis tilfældet i dette vers fra *Garuda Purana* XV, 72, 76, 83-87:

"Muladhara, svadhishtana, maniparaka, anahatam, vishuddhi samt ajna omtales som de seks chakraer.

Aspiranten kan forbinde chakraerne i rækkefølge og meditere på Ganesha, Vidhi (Brahma), Vishnu, Shiva, Jiva, Guru og Parabrahman, den altgennemtrængende.

Efter at have kontaktet alle chakraerne med intelligent og urokkelig tanke skal ajapa-gayatri gentages i overensstemmelse med lærerens anvisning.

Der skal mediteres i randhraen, med den tusindbladede lotus i omvendt stilling, på den velsignede lærer i Hamsa, hvis lotushånd fjerner frygt.

Aspiranten skal forestille sig, at legemet vaskes i den nektar, der strømmer fra hans fødder. Efter at have tilbedt på den femfoldige måde skal aspiranten kaste sig til jorden og synge hans pris.

Derefter skal aspiranten meditere på kundalini som den kraft, der bevæger sig opad og nedad, og som passerer igennem de seks chakraer i tre og en halv spiral.

Derpå skal aspiranten meditere på det sted, der kaldes sushumna, som udgår fra randhraen, og derved går han til Vishnus højeste tilstand."

KUNDALINIS OPSTIGNING

I bøgerne gives der ikke nogen forklaring på, hvad der sker, når kundalini stiger op igennem sushumnakanalen - der gives blot hentydninger. De omtaler rygsøjlen som *merudanda*, Merus stav, "skabelsens midterakse", og med denne betegnelse menes der formentlig legemets midterakse. Der siges, at der i den findes en kanal, sushumna, og inden i den en anden, vajrini, og inden i den igen en tredje, chitrini, der er "så fin som en tråd i et spindelvæv". På den sidder chakraerne "som knaster på en bambusstav".

Efterhånden som yogien anvender sin vilje under meditationen, stiger kundalini lidt efter lidt op igennem chitrini. Den kommer måske ikke ret langt med én enkelt anstrengelse, men under den næste kommer den lidt længere frem etc. Når den når et af chakraerne eller lotusblomsterne, trænger den igennem det, og blomsten, der før vendte nedad, vender nu opad. Når meditationen er forbi, fører aspiranten kundalini tilbage igen ad samme vej og ind i mooladhara (rodchakraet), men i nogle tilfælde bliver den ikke ført længere tilbage end til hjertechakraet, og dér træder den ind i det, der kaldes dens kammer. (Se *Stilhedens Røst*, første brudstykke). I flere af bøgerne siges der, at kundalini har sit sæde i solar plexus chakraet. Vi har aldrig set den i dette chakra hos almindelige mennesker, men det er muligt, at der her er tale om dem, som tidligere har vækket den, og som derfor har en slags ophobning af slangeilden i dette center.

Det forklares, at idet kundalini træder ind i og forlader hvert chakra i løbet af sin opstigning under udførelse af de forskellige meditationer, trækker den centrets psykologiske funktioner ind i en latent tilstand - heraf udtrykket *laya*. I hvert chakra, den træder ind i, forøges livet markant, men da dens opgave består i at nå frem til det højeste chakra, fortsætter den videre opad, indtil den kommer til kroncentret, sahasrara-lotusen. Her nyder hun, som det symbolsk hedder, den salige forening med sin herre, Paramashiva, og på tilbagevejen giver hun de enkelte chakraer deres særlige evner tilbage men i stærkt forøget grad.

Alt dette beskriver den partielle trancetilstand, som den dybt mediterende uundgåeligt glider ind i, for når man koncentrerer al sin opmærksomhed på et ophøjet emne, fjerner man opmærksomheden fra syn og lyde, der trænger sig på i omgivelserne. Avalon nævner, at fra det øjeblik, man begynder på disse meditationsøvelser, og til kundalini træder ind i sahasrara, går der som regel flere år, men i undtagelsestilfælde kan det ske på kort tid. Efterhånden som man bliver mere øvet, bliver det lettere, og det siges, at en ekspert er i stand til at få denne shakti eller kraft til at stige op og vende tilbage igen på mindre end en time, selv om vedkommende selvfølgelig frit kan lade den blive i kroncentret så længe, som det ønskes.

Nogle forfattere siger, at efterhånden som kundalini stiger op igennem legemet, bliver den del, den er passeret igennem, kold. Det er sikkert rigtigt, når det drejer sig om de specielle øvelser, hvor yogien er i trance i lang tid, men det er ikke tilfældet, når kraften anvendes på den sædvanlige måde. I *The Secret Doctrine* omtaler H.P. Blavatsky en yogi, der blev fundet på en ø i nærheden af Calcutta, og hvis lemmer var blevet indviklet i et træes rødder. Hun tilføjer, at han blev hugget fri, men at man under indsatsen for at få ham vækket tilføjede hans krop så mange skader, at han døde. Hun omtaler også en yogi i nærheden af Allahabad, der - i en hensigt, han sikkert selv har været klar over, sad på en sten i 53 år. Hans chelaer eller disciple vaskede ham i floden hver aften og satte ham tilbage på stenen igen, og i dagens løb vendte hans bevidsthed undertiden tilbage til den fysiske verden, og så talte og underviste han. (*The Secret Doctrine*, Bind 5, p. 544)

KUNDALINIS MÅL

I de sidste vers af *Shatchakra Nirupana* gives der denne smukke beskrivelse af afslutningen på kundalinis passage gennem centrene:

"Den devi, som er shuddha-sattva, trænger igennem de tre lingaer, og efter at have nået alle de lotusblomster, der kaldes brahmanadi-lotusblomsterne, stråler hun der i sin fulde glans. Derefter går hun i sin subtile tilstand, strålende som lynet og fin som lotusblomstens fibre, til den skinnende, flammelige Shiva, den højeste salighed, og fremkalder pludselig frigørelsens salighed.

Den skønne kundalini drikker den uforlignelige nektar, som udgår fra Para Shiva, og vender fra det sted, hvor den evige, transcendent salighed stråler i al sin glans, tilbage ad kula-vejen og træder ind i mooladhara (rodchakraet). Yogien, der har opnået sindsro, bringer ofre (tarpana) til Ishtadevata og devataerne i de seks chakraer, Dakini og andre, af den strøm af himmelsk nektar, som er i Brahmandas kar, og som han har fået viden om gennem guruernes overlevering.

Hvis den yogi, der er sin gurus lotusfødder hengiven, med uforstyrret hjerte og koncentreret tanke læser dette værk, som er den højeste kilde til kundskaben om frigørelse, og han er fejlfri, ren og meget tavs og tilbageholdende, da skal hans tanke sandelig danse for fødderne af hans Ishtadevata." (The Secret Doctrine, vv, 51, 53, 55).

SLUTNING

Hinduerne påstår ligesom vi selv, at resultaterne af laya yoga kan opnås ved hjælp af alle yoga-systemernes teknikker. I de syv indiske yogaretninger og blandt vesterlandske studerende stræber alle, som har den rette forståelse, efter det højeste mål for al menneskelig søgen - den frihed, der er højere end frigørelse, fordi den ikke blot omfatter forening med Gud i verdener, der ligger langt ud over al jordisk manifestation, men også de evner på hvert enkelt plan, der gør mennesket til en adhikari purusha - en, der varetager et embede i det guddommeliges tjeneste, og som arbejder på at løfte menneskehedens kæmpende og lidende millioner op mod den pragt og lykke, der venter alle.

OM AIM KLIM STRIM

॥ ओं ऐं ह्रीं श्रीं ॥

VisionsNettet
www.visionsnettet.dk